

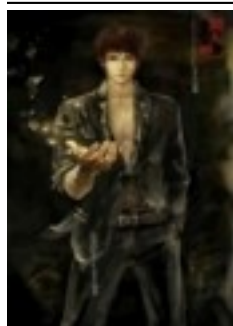
Võng Du Thần Ma

Contents

Võng Du Thần Ma	2
1. Chương 1: Ngày Định Mệnh	2
2. Chương 2: Cách Để Báo Thù	4
3. Chương 3: Vô Hạn Là Gì ?	5
4. Chương 4: Lừa Đảo Và Không Thể Tin Được	7
5. Chương 5: Chứng Tộc Và Đến Tân Thủ Thôn	8
6. Chương 6: Kế 36	10
7. Chương 7: Chuột Ồi Mày Ở Đâu ?	12
8. Chương 8: Boss Lv 0	13
9. Chương 9: Thần Ma Quang Hoàn Cấp 2	15
10. Chương 10: Muốn Giết Quái Phải Mất Máu	17
11. Chương 11: Liều Ăn Nhiều	18
12. Chương 12: Hiện Thực Cũng Như Game	20
13. Chương 13: Đam Đầu Tự Tử	21
14. Chương 14: Cơ Hội Trời Cho	22
15. Chương 15: Kẻ Thù Xuất Hiện	24
16. Chương 16: Thần Ma Quang Hoàn Cấp 3	25
17. Chương 17: Đánh Quái Mỗi Chân	26
18. Chương 18: Tuyệt Kỹ Âm Nhân	28
19. Chương 19: Muốn Chết ! Thành Toàn Cho Các Ngươi	29
20. Chương 20: Chim Chết Vì Ăn	30
21. Chương 21: Không Thể Ở Yên 1 Chỗ	31
22. Chương 22: Tính Cách Lập Dị Của Tiểu Vân	32
23. Chương 23: Thử Thách Dễ Nhất Và Khó Nhất	34
24. Chương 24: Gặp “ Tiểu Lý Phi Chim ”	36
25. Chương 25: Phong Ấn Chết Tiệt !	37
26. Chương 26: Thần Ma Quang Hoàn Cấp 4	38
27. Chương 27: Địa Ngục Sau Thiên Đường 5 S	39
28. Chương 28: Sủng Vật Hiểm Uy	40
29. Chương 29: Đi Tìm Kẻ Thù	42
30. Chương 30: Báo Thù	43
31. Chương 31: Thần Ma Tri Thức	44
32. Chương 32: Chuyển Nghề Sinh Hoạt	46
33. Chương 33: Phát Tài	47
34. Chương 34: Lợi Ích Của Skill Mới	48
35. Chương 35: Lại Bị Ăn Trộm	49
36. Chương 36: Chết !	50
37. Chương 37: Một Tia Hy Vọng	52
38. Chương 38: Đau Đầu Với Trẻ Con	53
39. Chương 39: Ở Lại	55
40. Chương 40: Tăng Cường Năng Lực	56

41. Chương 41: Dừng Tiền Đập Người	58
42. Chương 42: Tình Thế Khó Khăn	59
43. Chương 43: Điên Cuồng	60
44. Chương 44: Biến Mất	61
45. Chương 45: Thần Ma Là Gì ?	62

Võng Du Thần Ma

Giới thiệu

Hắn vốn yêu thầm chị họ hắn, Như Yến, thế nhưng cô ấy lại chết thảm trong một vụ tai nạn giao thông.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-than-ma>

1. Chương 1: Ngày Định Mệnh

Vẫn như mọi ngày, Tiểu Vân lại ngồi trước laptop lướt net. Hắn bắt đầu cảm thấy chán bởi anime hay manga ưa thích xem hết rồi lại chưa có chap mới. Game thì chơi cũng nhiều mà giờ game nào cũng na ná nhau. Đúng thật là chả có gì thú vị.

Bốp!!!

- A... Đau quá! - Tiểu Vân la lên

Bốp!!!

- Lại 1 phát nữa, đúng là người điên mà - Tiểu Vân nói thầm

Nghe được kinh phong vang lên lần thứ ba, Tiểu Vân rút cuộc phải quay mặt lại từ màn hình laptop. Trước mắt hắn là 1 quyển sách cuộn tròn rất lớn. À không lớn chẳng qua nó đang dán sát mặt mà thôi.

- Ai điên hả?

Quyển sách rời xa, Tiểu Vân thấy hung phạm vẫn đang lăm le chưa từ bỏ ý đồ cho 1 phát nữa. Đó là 1 cô gái tóc ngang vai, mặt tròn, không đẹp nhưng được nét thanh tú. Chiều cao khiêm tốn 1 m 6, trước không quá cong, sau không quá vênh. Đó là chị họ hắn - Trần Như Yến.

- Chị có gì thì nói, đừng có đánh em được không.

Biết không có tác dụng nhưng như 1 thói quen Tiểu Vân kháng nghị

- Nói nhiều lắm mà mày có nghe lần nào đâu. Đến cả đánh như thế cũng chả có tác dụng.

Mắt hắn sáng lên vội chen lời: - Đánh cũng như không thì đừng... Chưa kịp nói hết Tiểu Vân đã thấy chị họ hung thần ác sát đưa tay lên. Sợ hết hồn đành nói: - Em sai rồi, được chưa?

Như Yến lúc này mới bỏ quyển sách xuống. Tiểu Vân nhắm mắt cúi đầu biết sắp phải nghe bài ca không ngừng lặp lại của bà chị như: - Sao không chịu đi làm, sao không kết bạn ra ngoài chơi, cả ngày cứ ôm lấy cái lap là sao.....? Nhưng đợi 1 lúc không thấy động tĩnh gì, lúc sắp không nhịn được thì

- Chúc mừng sinh nhật, Vân ngốc!

Mở mắt ra thấy chị họ đưa đến 1 hộp quà, Tiểu Vân ngạc nhiên, cảm động, mũi tê tê, mắt hơi nhòe. Hẳn khẳng định đây là món quà duy nhất của hân, Như Yến cũng là người duy nhất nhớ cái ngày này.

- Ha ha, Tiểu Vân khóc nhè kìa.

- Đâu có, bụi bay vào mắt thôi.

Đưa tay lau vội mắt, Tiểu Vân vui mừng nhận lấy hộp quà. Nhưng hân lại không biết phải rất lâu sau hân mới lại nhận được quà mừng sinh nhật. Đang định mở hộp quà thì tay hân bị giữ chặt lại. Vẫn biết là chị họ mình, vẫn biết là không thể yếu. Nhưng mỗi lần tay Như Yến và hân chạm nhau, tim hân lại đập rất nhanh. Như Yến lại dường như không để ý nói:

- Đoán xem bên trong có gì trước. Đoán trúng có thưởng nhé!

Nhìn khuôn mặt vui vẻ, nụ cười dí dỏm của chị họ, Tiểu Vân cảm thấy là lạ. Tuy rằng đôi khi Như Yến cũng trêu đùa hân, không phải lúc nào cũng hung. Nhưng hôm nay dường như hơi khác. Như Yến thấy em họ cứ ngây ra nhìn mình thì sẵn giọng:

- Đừng có ngốc ra thế. Nhanh đoán coi!

- A... Ừ... Đoán thì đoán!

Thật là mắt mù mà! Lại không tìm được mà nhìn lâu vậy, phải sửa! Tiểu Vân tự nhủ lần thứ n lặp lại. Nhìn cái hộp quà to hơn đầu người 1 chút, không biết bên trong là gì nhỉ. Dưa hấu, bánh ga tô, head phone.... Hân không biết khi hân đang nhìn hộp quà mà phân vân đã bỏ lỡ 1 điều mà bản thân rất mong đợi.

Ánh mắt Như Yến lúc này không còn hung hay trêu đùa nữa mà tràn đầy nhu tình. Nàng sao có thể không biết em họ yêu mình. Nàng cũng yêu Tiểu Vân chỉ là tên ngốc này tự kỷ không chịu để ý mà thôi. Chị em họ yêu nhau đâu có sao, cùng lắm qua Nhật Bản kết hôn là được mà. Đúng là tên ngốc!

- A! Biết là gì rồi! Đầu khô du hí

Bất chợt Tiểu Vân nhìn về chị họ mình làm Như Yến giật mình bối rối. Đúng là có gì đó là lạ mà - hân nghĩ mãi mà cũng không hiểu. Thôi thì không nghĩ nữa, Tiểu Vân cười nói:

- Hi hi, em đoán đúng chứ! Có thưởng gì vậy?

Như Yến quan sát em họ thấy không có gì khác mới an tâm. May mà không bị phát hiện. Thông minh vậy đoán cũng đúng mà sao ngốc thế không biết. Như Yến đáp lời:

- Đúng thì đúng nhưng không có thưởng!

- Sao không có thưởng?

- Không vì sao cả!

- Phụ nữ đúng là không thể nói lý - Tiểu Vân lầm bầm. Hân xé mở gói quà, đúng là đầu khô du hí mà. Có 1 khoản trò chơi mới rất nổi, có cái này là chiến ngon rồi.

Đang y y tự sướng sau này trong game bỗng dưng bên má phải chợt cảm thấy mềm mềm man mát. Giật mình, cái gì vậy? Tiểu Vân quay đầu lại chỉ còn thấy cái bóng của chị họ rất nhanh biến mất khỏi cửa phòng.

Dù có ngu mấy đi nữa thì hân cũng cảm nhận được 1 phần. Chẳng lẽ là...

Đêm đó, nếu có người trong phòng Tiểu Vân sẽ thấy ngạc nhiên. Bởi hân ngồi đờ ra trước lap khá là lâu rồi thỉnh thoảng cười như 1 thằng động kinh. May mà không có ai vào đưa hân đi bệnh viện tâm thần.

Chiều hôm sau khi Tiểu Vân tỉnh dậy, bởi quá hưng phấn mà gần sáng mới ngủ được. Hắn cảm giác cuộc đời mình đang từ màu xám xịt chuyển sang muôn màu rực rỡ. Nhưng 1 cuộc điện thoại đã đánh tan tất cả

- Vân, mau tới bệnh viện nhân dân. Yển... nó...

Sững sờ đến điện thoại rơi lúc nào không hay. Tiểu Vân cảm thấy đầu óc quay cuồng. 1 hồi sau, hắn mới giật mình tỉnh lại. Vội vàng mặc áo ngắn quần jean, bộ đôi ra ngoài mà chả biết cất trong tủ bao lâu. Lao nhanh ra khỏi cửa cũng chả thèm đóng. Phi hết tốc lực đến bệnh viện với con xe đạp cà tàng khô dầu vang cọt kẹt trên đường.

- Không có chuyện gì. Không sao cả!

2 câu ám thị mà hắn liên tục nói để thôi miên chính mình. Đường cũng không xa 20' sau hắn đã đến bệnh viện. Bỏ mặc con xe ở ngoài dù có bị mất hắn cũng không quan tâm. Hắn chỉ còn 1 ý nghĩ lao vào bệnh viện xem Như Yển có sao không mà thôi.

Trước phòng bệnh 1 đôi vợ chồng trung niên đang đứng đó mà lo lắng ngóng trông. Tiểu Vân lao đến, thở không ra hơi, vội hỏi:

- Bác.. thế nào.. chị Yển..?

2. Chương 2: Cách Để Báo Thù

Bác gái nghe được khóc lại lớn hơn. Bác trai cũng rớm nước mắt an ủi bác gái, quay ra nghẹn ngào nói:

- Bác sĩ nói... Yển nó...

Bác trai chưa nói hết thì cửa phòng bệnh mở ra, 1 bác sĩ đi ra lắc đầu, nhẹ giọng nói với bác trai:

- Mong anh chị bớt đau buồn, chúng tôi đã cố hết sức nhưng...

Bác gái khóc đến ngất đi, bác trai cũng không nhịn được nước mắt lưng tròng. Tiểu Vân thì đứng ngây ra, từ góc độ của hắn có thể nhìn thấy gần hết phòng bệnh. Trong phòng, trên giường bệnh Như Yển nằm đó như đang ngủ vậy. Nhưng không phải ngủ 1 giấc rồi tỉnh mà là mãi mãi không tỉnh lại nữa.

Sau đó có những chuyện gì Tiểu Vân cũng không nhớ nữa. Hắn cũng chả biết mình rời bệnh viện thế nào. Hiện tại hắn đang ở nhà, trong căn phòng kín mít không ánh sáng. Đêm hôm qua hắn là tên tâm thần, còn đêm nay hắn là 1 bức tượng người. Hắn không hóa đá như hồn vọng phu được nhưng hắn vẫn đờ người ra đó.

Hai ngày sau đám tang Như Yển diễn ra, rất nhiều người đến nhưng chỉ có hắn không đến. Bác trai gọi cho hắn nhiều lần nhưng hắn không nhắc máy. Căn phòng của Tiểu Vân giống như căn phòng chết vậy. Gần như không có tiếng động nhưng nghe kĩ vẫn có thể nghe được tiếng nước mắt hắn rơi trên sàn nhà.

Ngày thứ ba, bác trai đến nhìn hắn phờ phạc, ngây ngốc mà đau lòng. Biết tính cách của hắn nên bác trai để lại cơm hộp với 1 lá thư rồi đi. Trong cái nhà này chỉ có gia đình Như Yển là quan tâm đến hắn. Có lẽ 2 bác cũng 1 phần nào biết được tình cảm của con gái mình. Cái tính tự kỷ, lập dị của hắn đến cha, mẹ hắn cũng chịu không nổi.

Đến mức phải gửi cho nhà bác 1 khoản tiền để trong nom hộ. Nay Như Yển mất đi, hắn chỉ còn 1 mình.

Tối hôm đó, trời mưa to sấm sét cuồng vũ, Tiểu Vân tỉnh lại. Có lẽ do ồn, Có khi vì đói quá bởi ba ngày hắn đã ăn gì đâu. Cầm hộp cơm ăn mà cứ như người máy vậy. Hắn vẫn mịt mờ, không chấp nhận được sự thật. Ăn xong, vô tình nhìn qua lá lá thư bác trai để lại. 1 chút động lực cuối cùng trong lòng để hắn cầm lên và đọc.

Nhưng càng đọc tâm tình hắn càng loạn, cuối cùng trở nên điên cuồng như sấm sét ngoài phòng vậy. Giờ hắn mới biết tại sao Như Yển chết. Không phải bệnh tật ốm đau gì mà là bị tai nạn xe. 1 chiếc ô tô đi

ngược chiều phóng ẩu đâm vào Như Yến rồi bỏ chạy. Cảnh sát tìm được chủ xe gây tai nạn nhưng vì 1 lí do nào đó mà vụ án khép lại nửa chừng.

Tại sao không bắt hắn lại, tại sao?

Tiểu Vân tay siết chặt lại, lá thư cũng rách rơi lả tả. Hắn phải theo đến cùng. Hắn gọi điện hỏi bác trai về vụ án. Cái hắn được là 1 lời khuyên mà bác trai nhận được từ 1 cảnh sát trẻ tốt bụng: - Dân không đấu lại tiền và quyền. Hắn điên rồi. Vẫn biết cái thế giới này thối nát, nhưng có ai muốn cái thối nát này rơi vào đầu mình.

Lên mạng tra, không có. Báo chí, không có. 1 tin đồn cũng không!

Tiểu Vân tìm cách liên hệ với viên cảnh sát trẻ kia thông qua bác trai. Tìm mọi cách cầu xin mới được 1 cái tên: Bùi Chí Cường. Tên này thì hắn biết, con trai duy nhất của tổng giám đốc công ty game Thiên Phát. Công ty duy nhất kết nối với các công ty game thực tế ảo nổi tiếng trên toàn thế giới.

Hầu hết các trò chơi thực tế ảo trên toàn quốc đều do công ty này phân phối. Mặc dù không có tham gia sản xuất game, nhưng chỉ cái quyền phân phối này thôi đã đủ để các công ty khác đổ mắt vì lợi nhuận. Không chỉ thế tổng giám đốc công ty - lão ba của Bùi Chí Cường - còn móc nối với rất nhiều quan chức lớn. Muốn báo thù chỉ 1 chữ khó

Tiểu Vân vẫn quyết tâm báo thù, hắn nhận thấy nhà họ Bùi dựa vào chỉ 1 chữ tiền. Quyền cũng là dùng tiền mà có. Hắn chỉ cần có nhiều tiền hơn là được. Với 1 kẻ như hắn, con đường kiếm tiền duy nhất chỉ có game mà thôi. Vừa vận game thực tế ảo Vô Hạn mới được đưa ra.

Trò chơi này rất nóng nẩy, muốn có đầu khò để chơi cũng phải tranh phá đầu chứ đừng nói đến giường nằm cao cấp hay dinh dưỡng dịch. Riêng giá tiền đầu khò cũng đến vài triệu. Tiểu Vân nhìn lại đầu khò mà Như Yến tặng mới biết chị họ yêu mình đến mức nào. Nhưng người đã không còn, còn chỉ là công cụ báo thù mà thôi.

Hắn phải dựa vào trò chơi này để kiếm tiền. Nghe nói trên diễn đàn đã công bố tỉ lệ quy đổi tiền ảo ra tiền thật. 1 vàng trong game tương đương 1 ngàn ở ngoài. Nghe có vẻ ít nhưng ban quản lí Vô Hạn khẳng định tỉ lệ này sẽ không hề thay đổi. Điều này làm 1 đám gamer chuyên farm tiền tung hô đến nghen cả web.

Tiểu Vân từng chơi nhiều game nên hắn cũng có kha khá kinh nghiệm, hầu như các game đều giống nhau như có class tank, buff.. các chức năng cường hóa, sủng vật....v.v... Có lẽ Vô Hạn cũng không khác là mấy. Việc kiếm tiền không khó, cái chính là làm sao để kiếm được thật nhiều thật nhanh mà thôi.

Hắn không muốn báo thù phải chờ quá lâu, cái gì 10 năm hắn không đợi nổi.

8:00 tối trò chơi open, Tiểu Vân nhìn đồng hồ đã là 7h55 tối, hắn đội đầu khò, nằm trên giường chờ đợi...

Đỉnh! Trò chơi bắt đầu!

3. Chương 3: Vô Hạn Là Gì ?

Trời xanh, mây trắng, gió nhẹ thổi, thoải mái chỉ muốn nằm ngủ. Nhưng trên 1 mảnh đất trống được đánh số 2208, hơn 1000 người chơi xuất hiện và chẳng có ai muốn ngủ hết. Người nhìn ta, ta nhìn người, bắt đầu bàn tán, rồi hỗn loạn

- Cmn, đây là chỗ nào, tân thủ thôn đâu?

-Npc đâu? quái vật đâu?

- Không có gì làm sao mà chơi?

- Ta muốn khiếu nại!

- Tên khốn nào sờ mông lão nương!

- A! Biến thái...!

Tiểu Vân cũng phát mộng, cũng không hiểu làm sao. Dù sao cũng chơi nhiều game hẳn hiểu điều đầu tiên là quan sát. Nhìn xung quanh 1 đám người có hoa mắt thật nhưng nếu kiên trì có thể thấy 1 số nhỏ người chơi bắt đầu rời đi khu đất trống, lan ra xung quanh. Địa hình xung quanh khu đất trống khá đa dạng, có rừng, có núi, có đường mòn hướng ra biển, có đường hướng lòng đất, thậm chí có đường lên trời.

Choáng nha, đường lên trời là những bậc thang hướng lên không trung. Không biết có lên thiên đường không nữa! Sau hỗn loạn ngắn, người chơi cũng nhận ra phải chọn đường nào đó để đi. Mọi người dần đi hết còn lại Tiểu Vân đứng đó suy tư? Game này cũng quá khác đi chứ, hẳn không muốn làm chuyện không nắm chắc. Lên diễn đàn xem thế nào?

Trên diễn đàn đã sớm nổ tung, người khen chê đủ kiểu. Đa phần thắc mắc về tân thủ thôn, npc, quái. May mà rất nhanh ban quản lý game đã cho ra lời giải thích. Vô hạn là vô hạn khả năng, bãi đất trống với những con đường khác nhau sẽ dẫn đến những kì ngộ khác nhau. Ví dụ có người chọn lên trời, đi 1 đoạn sẽ có các loại đường rẽ, có đường xuống lại mặt đất, có đường ngang qua núi...v...v... Mỗi 1 lựa chọn sẽ để nhân vật bạn có đặc điểm khác với người khác. Tựa như nếu cứ kiên trì lên trời bạn sẽ gặp được 1 npc cho bạn nhiệm vụ trở thành thiên sứ tộc. Kiên trì ra biển thành hải tộc...v...v... Khi chọn đường này khi chọn đường khác có thể đưa bạn thành chủng tộc ẩn.

Giải thích chỉ có vậy nhưng đã làm mọi người chơi trở nên hiểu kì. Dồn dập vào lại game bắt đầu chọn đường đi. Tiểu Vân thì lại suy nghĩ chuyện khác, nếu là vô hạn khả năng vậy không cần đi ở nguyên 1 chỗ cũng được phải không? Có 1 bộ phận nhỏ gamer cùng suy nghĩ này! Nhưng chưa được bao lâu diễn đàn lại loạn lần 2.

Thì ra có 1 số pro gamer đã xác định xong chủng tộc, xuất hiện tại tân thủ thôn. Nhưng vấn đề là tân thủ thôn quá lớn. Không chỉ thế 1 gamer mang tên Ta chỉ yêu kiếm đăng lên 1 loạt hình ảnh về tân thủ thôn với chú thích: “ Chọn cái nào bây giờ ”. Tiểu Vân tò mò vào xem thì thấy ảnh đều là npc chuyển chức dùng vũ khí là kiếm. Có kiếm sĩ, du hiệp, kỵ sĩ, thậm chí có cả đạo tặc, ma pháp sư, tu sĩ, còn 1 số thì không nhận ra nổi là chức nghiệp gì.

1 loạt comment dồn dập trả lời:

- đạo tặc xài kiếm, choáng nha @@
- tu sĩ xài kiếm mới đã man, không lo buff muốn làm loạn sao
- chủ thớt chơi ma pháp sư xài kiếm đi, 1 tay kiếm 1 tay phép:))
- mấy cái npc kia là sao, không có chú thích luôn, không biết là cái gì nữa

-.....

Và 1 loạt bài đăng tương tự như: “ Chơi thương chọn ai đây “, “ Có cả 1 đám npc chuyển chức cầm phi đao vậy ai là tiểu lý “, “ Phát hiện npc chuyển chức cầm xẻng, xẻng đánh thế nào 0-0”.... Choáng tập 2 nha! Người chơi phấn khởi hừng hực, lan truyền nhau, trò chơi lại càng nóng nẩy.

Tiểu Vân cũng sợ rùi, tuy rằng nhiều cái mới lạ đấy nhưng lựa chọn thế nào thành 1 vấn đề lớn. Cái này hay cái kia cũng tốt, thiệt là khổ mà. Không nhìn nữa, tâm không phiền. Quyết đoán đóng lại diễn đàn, Tiểu Vân quay lại game, nhân vật của mình vẫn đứng đó. Bảng thông tin muốn mở cũng không được. Trên diễn đàn có nói xác định chủng tộc xong mới hiện thông tin.

Làm sao đây có chờ nữa không? Sớm 1 bước lợi 1 đường, không thể chần chờ mãi được. Nhưng vô hạn khả năng mà, đứng chờ ở đây cũng có thể được chủng tộc ẩn nào đó thì sao. Giữa lúc phân vân, trước mặt hẳn bỗng lóe sáng, 1 lão đầu npc xuất hiện.

Chẳng lẽ mình cực đúng rồi - Tiểu Vân hồi hộp. Hẳn lại không biết 1 số gamer khác cũng gặp phải tình cảnh như vậy. Đây cũng là bước ngoặt lớn cho cuộc đời của hắn.

4. Chương 4: Lừa Đảo Và Không Thể Tin Được

Trước mặt Tiểu Vân và một số gamer khác xuất hiện 1 ông lão npc với cái tên không còn gì để nói: “Chuyên gia lừa đảo Cổ Dương”. Ông lão thấy Tiểu Vân neho mắt lại như thấy con mồi vậy phán ngay câu:

“Nhóc con muốn chủng tộc ản hay không?”

Cmn, Tiểu Vân nhìn ông lão mà đau hết cả ruột. Có cần lừa đảo trực tiếp vậy không? Ít ra phải vòng vèo nói tương lai sáng lạn này nọ, rồi mới vào chính đề chứ. Hơn nữa riêng cái tên thôi đã làm đa phần người muốn chạy mất hút rồi. Quả thực có 1 số gamer thấy tên ông lão xong chọn con đường khác ngay không dám lưu lại. Người ta là chuyên gia! Có khi 100 tiền đồng hệ thống cho khởi nghiệp cũng mất thì thành ản mày rồi. Người chơi mới không cướp hay giao dịch 100 đồng khởi nghiệp này với nhau được nhưng npc thì có thể đấy.

Vẫn có 1 số gamer như Tiểu Vân lưu lại thử vận may. Lấy dũng khí, tay giữ chặt túi tiền hệ thống cho, Tiểu Vân mới dám hỏi:

- Chủng tộc ản nào vậy?

- Thần Ma. Thế nào lão già ta tốt đó chứ.

Nghe rất oách nhưng thêm câu tự nhận người tốt của lão thì ai tin... Cẩn thận vẫn hơn, Tiểu Vân cần biết chi tiết nên hỏi thêm:

- Chủng tộc này có đặc điểm gì?

-Hề hề, 100 đồng lão nói hết với chuyên chủng tộc cho nhóc. Rất rẻ phải không?

Khụ khụ.. Tiểu Vân ho khan, đúng là không còn gì để nói, mới 3 câu đã đòi tiền. Thực cmn chuyên gia! Đã thế lại đòi hết luôn, chỉ 1 chữ phục mà. Tiểu Vân không biết trên diễn đàn đã có 1 số post về lão lừa đảo này. Có 1 số gamer liều lĩnh đưa hết 100 đồng, sau một lát do dự Tiểu Vân cũng đưa tiền. Bắt đầu nghe lão già nói về chủng tộc

- Đầu tiên, chủng tộc Thần Ma có 1 nửa là thần 1 nửa là ma bởi vậy không thể kết hôn dù là đồng tính.

Câu này làm thêm 1 phần gamer bỏ cuộc, không luyến tiếc 100 đồng nữa. Vì sao? Quá khứ từng 1 thời đình đám SAO anime ảnh hưởng khá lớn đến các game thực tế ảo ngày nay. Hầu như game nào cũng có chức năng kết hôn, mua trang viên. Nghĩ đến Yến, Tiểu Vân quyết tâm chơi độc hành mà nghe tiếp

- Thứ hai, không thể sử dụng bất kì vũ khí nào, luôn là tay không

Sốc nặng, không cho xài vũ khí đã chết tâm 90% gamer còn lại. Tiểu Vân thầm nghĩ không có vũ khí chẳng lẽ dựa vào thân thể, trang bị làm tank sao?

- Thứ ba, phòng thủ luôn là 0, không được dùng bất kì trang bị nào ngoại trừ ngoại trang với tính năng thay đổi bề ngoài

Xong cmn rồi, toàn bộ gamer chạy hết trừ Tiểu Vân. Trên diễn đàn chửi ảm lên lão lừa đảo. 1 số post như “Thế còn là chơi game sao”, “nghỉ mẹ nó cho rồi ”... để các gamer khác chú ý và cười trên sự đau khổ cũng như ngu ngốc của các chủ thớt.

Tiểu Vân cũng phát khiếp rồi, hấn cũng muốn bỏ đi lăm. Nhưng tò mò hại chết người, vẫn kiên trì ở lại. Hấn nghĩ cùng lăm xóa acc tạo lại. Câu tiếp theo của Cổ Dương tuyệt mọi đường lui:

- Thứ tư, đã chọn Thần Ma chỉ có thể chơi duy nhất nhân vật này. Không thể thay thế trừ phi không chơi Vô Hạn nữa.

Thế là chấm hết giấc mơ song chức nghiệp hay acc chính acc phụ gì luôn. Tiểu Vân rất muốn phỉ nhổ vào mặt thằng nào thiết kế cái chủng tộc này. Nhưng chưa phải kết thúc câu cuối mới là ác

- Thứ năm, chủng tộc Thần Ma chỉ có duy nhất 1 kỹ năng và không thể học thêm bất kì kỹ năng nào khác, cũng không thể chuyển chức thành bất kì chức nghiệp nào.

Tiểu Vân không còn gì để nói rồi, đây là game sao? Thằng chó nào thiết kế cái chủng tộc này mà xuất hiện chắc chắn hẳn phải đập đến chết. Thật không thể tin nổi, vô hạn khả năng thì cũng 1 vừa 2 phải thôi. Chứ thể này ai chịu được. Khó chịu thì đành chịu, thanh âm Cổ Dương lại vang lên:

- Chuyển thành Thần Ma!!!

5. Chương 5: Chủng Tộc Và Đến Tân Thủ Thôn

Tiểu Vân chưa hoàn hồn lại thì 2 vầng sáng phát ra từ cơ thể. Hay nói hẳn đang phát sáng như bóng đèn vậy. Vội nhìn quanh lão già đã biến đâu mất. Hắn nhìn lại bản thân thì thấy hai màu trắng đen đang luân phiên nhấp nháy trên người. Khi thì trắng gì mà sáng thế, gấp chục lần quảng cáo bột giặt. Khi thì đen hơn nhựa đường, so với hắn Bao chủng phải là da trắng rồi.

Chủng tộc Thần Ma hay chủng tộc bóng đèn thế! Tiểu Vân bó cmn tay rồi. Cứ thế này ai dám ra ngoài gặp người chơi khác chứ. Cũng may chỉ 1' sau mọi thứ lại về bình thường. Vội mở bảng thuộc tính ra, Tiểu Vân rất muốn biết chủng tộc này thế nào, nhưng hắn thấy xong mà ngơ ngác

Tên: Chưa đặt tên (chuyển chủng tộc xong mới có thể đặt tên)

Chủng tộc: Thần Ma

Máu: 100/100

Skill duy nhất: Thần Ma quang hoàn

Chỉ có thế, không hơn. Tiểu Vân muốn mắng cả họ lão lừa đảo rồi, chỉ số cơ bản đâu, thể lực, nhanh nhẹn, các loại đâu, thuộc tính ẩn các kiểu may mắn, ngộ tính đâu? Hắn có xúc động đập đầu vô gối tự tử rồi. Thôi thì xem cái skill duy nhất nó thế nào. Vừa ấn vào skill, hệ thống thông báo: “ Người chơi phải xác định tên trước ”. Ài, đặt tên vấn đề muôn thủa nhồi đây mà.

Hắn chờ ở đây quá lâu người ta lấy hết các loại tên rồi, đặt gì không trùng đây? Lại nhớ chị họ, dứt khoát đặt tên: Tiểu Vân Như Yển

Đinh! Người chơi đặt tên thành công!

May quá không bị trùng, Tiểu Vân nhìn tên vẫn thấy buồn, nhưng vẫn đặt như vậy vừa để nhớ vừa để nhắc nhở báo thù. Lần nữa nhìn lại và ấn vào cái skill kia. Thông tin hiện ra làm hắn choáng váng

Skill duy nhất: Thần Ma quang hoàn (luôn kích hoạt 24/24)

Phạm vi và cảm ứng (cấp 1): bán kính 1 mét quanh người chơi (hình cầu)

Thần (cấp 1): Hồi phục 1 máu / s cho bản thân hoặc 1 mục tiêu chỉ định, giảm thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi 1s

Ma (cấp 1): Sát thương 1 máu / s cho kẻ địch hoặc 1 mục tiêu chỉ định, tăng thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi cho kẻ địch hoặc 1 mục tiêu chỉ định 1s

Cấp tiếp theo: 0/100 (1 kẻ địch hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Huyết: 100/100 (1 kẻ địch hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Chú ý: Phạm vi và cảm ứng, Thần, Ma có thể vô hạn tăng lên đẳng cấp

Rốt cuộc là xui hay là hên đây. Tiểu Vân có thể thấy chỉ cần skill này lên cao hẳn vô đối chắc luôn, nhưng nhớ đến những hạn chế của thần ma thì.... Đúng là có được thì có mất. Cái skill này nhắc đến phạm vi, vậy chẳng lẽ tương lai ngồi 1 chỗ, quái ngoài vạn mét vẫn chết như thường sao? Hình cầu nha, trên trời hay dưới đất chơi được hết đó.

Tiểu Vân vẫn nhớ là hắc phòng thủ luôn là 0, lại không được dùng trang bị. Có nghĩa hắc là tờ giấy, gió thổi là bay. Tuy rằng huyết có thể tăng lên nhưng trừ phi đầy ngang boss mới có điểm để nhìn. Boss thủ cao, kháng cao, có trang bị, cũng bị hội đồng mà chết. Chứ nói gì đến loại đều 0 như hắc.

Đi tìm tân thủ thôn, chứ ở đây dây dưa mãi cũng chẳng được gì. Tiểu Vân lúc này mới phát hiện hắc đã không còn ở chỗ cũ. Hắc đang ở trong 1 căn phòng nhỏ trống không ngoài 4 bức tường. Sao hắc lại ở đây. Nghĩ đến chọn chủng tộc xong thì đến tân thủ thôn có lẽ hắc cũng vậy. Cửa mở ra, tiếng ồn ào náo nhiệt ập đến

- Tổ đội train quái có cao thủ dẫn...
- Cần 1 buff đi bí cảnh lv5 ỏ nhện đây.....
- Công hội Thanh Lang tuyển người, phúc lợi cao....
- Mua vàng 2 ngàn / 1 SLL ai bán....

Nói tân thủ thôn lớn nhưng với lượng người chơi hơn triệu thì cũng kín người thôi. Tiểu Vân đi lại trên đường hết nhìn người này lại nhìn người khác. Thấy người ta mặc đồ xanh lấp lóe, cầm vũ khí hiên ngang mà thèm. Mình là không thể à! Bỗng dừng tay áo bị kéo lại, Tiểu Vân quay đầu thấy 1 người chơi gầy gò có lỗ tai nhọn ra hiệu cho hắc đi theo.

Nhìn tai chắc là tinh linh à, 2 con dao găm ngang hông thì phải đạo tặc rồi. Hắc cũng hiếu kì nên đi theo người chơi kia vào 1 hẻm nhỏ.

“Tay khi quen khi ngứa” quay lại ngó Tiểu Vân, thấy theo vào rồi cuộc nói nhỏ:

- Mới tới đúng không? Còn là loại rất gốc nữa!
- Cmn! Ai gốc?
- Không gốc mà không có xu nào, đồ đạc cũng không

Tiểu Vân giật mình, nhìn túi tiền vốn bên hông đang trong tay tên đối diện. Từ khi nào mà...

“Tay khi quen khi ngứa” khinh bỉ nhìn Tiểu Vân, tặc nhãn xoay vòng nói:

- Có muốn phát tài không? Ta biết 1 chỗ có 1 hòm báu cần 1 người trợ giúp.

Lại 1 tên lừa đảo nữa sao, Tiểu Vân ngán ngẩm. Nhưng bình tĩnh lại sau, hắc nhớ lại mục tiêu kiếm tiền báo thù. Mà trên người không có xu nào, hòm báu ngoài trang bị luôn ra tiền. Đi chuyến này kiếm ít tiền mua bình hồi máu, hắc mới nắm chắc đánh quái. Chủng tộc hắc không có mana hay nợ khí gì, skill cũng không tốn gì hết, vấn đề chỉ còn ở máu thôi.

- Người tay chân không sạch sẽ, không tin được!
- Ta có thể thề!
- Thằng ngu mới tin lời thề.

“Tay khi quen khi ngứa” ngạc nhiên, tên này không phải thái độ sao. Thay đổi quá nhanh đi. Nghĩ đến hòm báu kia đợi càng lâu càng dễ bị phát hiện đành đổi chủ ý.

- Chúng ta lập minh ước tại trưởng thôn thế nào?
- Cái này còn được!

2 người đi đến trưởng thôn, chen qua 1 loạt người nhận nhiệm vụ kí minh ước. Cái này Tiểu Vân biết, minh ước qua trưởng thôn tại tân thủ thôn là cách đảm bảo nhất. “Tay khi quen khi ngứa” thì lấy đồ trong rương, Tiểu Vân lấy tiền. Tại tân thủ thôn không thể pk, tiền cũng không sợ bị cướp. Trước đó bị lấy mất túi chỉ là 1 loại túi giả của hệ thống thôi.

Chỉ khi đạo tặc lên lv 20 mới học được chân chính skill “ăn trộm”. Còn cấp thấp có skill ngục “ăn trộm” biểu hiện lấy ra túi tiền nhưng không có xu nào. Lúc này nghĩ lại Tiểu Vân mới nhớ đối phương biết mình

không có đồng nào tức đã học được skill ‘ăn trộm’. Nhìn vậy mà ‘Tay khi quen khi ngứa’ là cao thủ nha. Đã có người chơi nào lv 10 đâu. Game mới mở chưa được 2 tiếng thôi.

Minh ước xong Tiểu Vân nhận được lời mời tổ đội từ ‘Tay khi quen khi ngứa’. 2 người thành đội xong Tiểu Vân hỏi trong kênh đội ngũ

- Hòm báu kia ở chỗ nào, Người cần ta làm mỗi nhữ phải không?

- Phải. Không nghĩ tới thông minh có tiến bộ nha

- Hừ...

- Đi theo ta!

‘Tay khi quen khi ngứa’ đi trước, Tiểu Vân theo sau. Đi được 1 hồi loang quanh Tiểu Vân thấy vẫn ở tân thủ thôn. Quái! Lẽ nào cái hòm này ở tân thủ thôn?

.

6. Chương 6: Kế 36

‘Tay khi quen khi ngứa’ dẫn Tiểu Vân tới trước 1 căn nhà tại góc đông nam tân thủ thôn. Nhìn căn nhà bình thường không khác các ngôi nhà xung quanh Tiểu Vân khó hiểu quay ra hỏi:

- Bảo rương trong ngôi nhà này sao? Không có gì đặc biệt mà

- Hà hà. Lát nữa thôi ngươi sẽ hiểu nó đặc biệt chỗ nào.

- Cần ta làm gì?

- Cho ngươi lời khuyên: Áp dụng kế 36.

Tiểu Vân biết kế 36 là tẩu vi thượng sách nhưng hắn không hiểu sao phải chạy. ‘Tay khi quen khi ngứa’ đập mạnh vào cửa sau đó rất nhanh xài skill ‘tàng hình’ đặc trưng của đạo tặc. Rất nhanh Tiểu Vân hiểu sao phải chạy. Cửa mở ra, 1 người phụ nữ to béo da đen, mặc váy đầm hoa, trang điểm lòe loẹt bước ra. Không phải, chính xác mà nói phải là 1 tên đàn ông mới đúng.

Tiểu Vân nổi hết cả da gà, không cần biết 2 2 là 4, quay đầu chạy thẳng. Nhưng rất nhanh đã nghe được sau lưng có người đuổi theo và câu nói với âm thanh eo éo đằng sau:

- Nỡm à, tiểu muội có xấu vậy sao?

Vâng! Chị à không anh không xấu thì thế giới này toàn tuấn nam, mỹ nữ rồi. Cố nén ghê tởm và buồn nôn Tiểu Vân cắn đầu chạy không dám dừng dù chỉ 1 chút. Vừa chạy vừa chửi 18 đời tổ tông ‘Tay khi quen khi ngứa’. Không nói trước để chuẩn bị tâm lý. Nhưng chính hắn cũng hiểu nếu biết trước, chắc chắn hắn sẽ không làm.

Cũng may chỗ này là góc thôn, hầu như không có ai đến. Không thì mất hết mặt mũi. Tiểu Vân ra sức mà chạy, bất chợt có 1 làn hơi nóng ẩm thổi vào tai trái

- Tiểu ca muốn tình tứ không?

Không chịu nổi, muốn nôn rồi. Tiểu Vân cố liếc mắt sang thấy được khuôn mặt đen với 1 đồng màu mỹ phẩm đang ngay bên trái. Không chỉ thế mắt chớp chớp, mồm đớp đớp hướng phía mình. Thật không thể kiềm nén nổi. Tiểu Vân dừng phắt lại nôn, mặc dù chỉ toàn nước chua nhưng không nôn không thoải mái

Đại hán gay quán tính chạy 1 đoạn nhỏ cũng dừng lại, lao tới Tiểu Vân. Xong! đời trai kết thúc tại đây sao? Chúa Zêsu, phật Như Lai, ông bụt hay ông nào cũng được ‘Cứu con’. Khi tim sắp ngừng đập vì đại hán chỉ còn cách mình 1mét. Đại hán giống như phát hiện điều gì bỏ qua Tiểu Vân chạy về nhà mình.

May quá! “Tay khi quen khi ngựa” chắc là mở rương rồi. Tiểu Vân cố gắng hít thở không khí, nén cơn buồn nôn chat trong kênh đôi ngũ

- Lấy được chưa?

- Ta ra tay là chỉ có thành. Thế nào, đặc biệt chứ?

-Cmn, sao người không ôm cái đặc biệt này đi.

- Hà hà, khuyến mại thêm 1 câu: kể 36

Cái gì! Lại chạy? Nhưng rất nhanh Tiểu Vân nghĩ đến đại hán gay mắt đồ mà “Tay khi quen khi ngựa” biết tàng hình, mình thì không, chẳng lẽ....

Chạy! Vất chân lên cổ mà chạy. Không thể ở lại chỗ này nữa. Tiểu Vân hận sao không có mấy cái chân nữa có tốt không. Vừa chạy vừa cầu nguyện: “Đừng đuổi theo ta”, “Đừng đuổi kịp ta”....

Mơ hồ sau lưng truyền tới tiếng người đuổi theo. Không thể nào! Tiểu Vân không muốn bị thông. Nhưng vừa mới chạy một hồi, lại nôn 1 trận, không chạy nhanh như trước được. Người đằng sau càng ngày càng gần. Đau tim quá, lần đầu tiên Tiểu Vân nghi ngờ mình có bệnh tim. Nhưng không quan trọng, vấn đề là chạy, nhanh hơn, nhanh hơn nữa.

Người đằng sau càng ngày càng gần. Tiểu Vân đã tưởng tượng ra số phận bi thảm của mình rồi. Khi sắp tuyệt vọng, kênh đôi ngũ “Tay khi quen khi ngựa” nói 1 câu làm hắn thấy thiên đường

- Ha ha.. Không cần chạy. Đằng sau là ta

Nếu ý nghĩ có thể giết người Tiểu Vân chắc chắn “Tay khi quen khi ngựa” phải chết triệu lần có hơn. Hắn dừng lại, thở dốc, trả lời

- Khốn nạn. Sao người không nói sớm

- Thấy chạy hăng vậy không nỡ gọi dừng. Ha ha..

- Cmn, đưa tiền đây.

“Tay khi quen khi ngựa” rút cuộc đến chỗ Tiểu Vân, híp mắt đánh giá

- Chú em chạy được đấy, sau này có cơ hội lại lần nữa nhé?

- Còn muốn lần sau? Cmn, muốn âm thì kiếm người khác đi. Tiền đâu?

- Rồi rồi, bình tĩnh đừng nóng, 10 bạc 50 đồng của chú em đây

Giao dịch xong Tiểu Vân ngạc nhiên. Trên 10 bạc chỉ có ngân hòm báu mới mở được. Tên này cũng kiếm lời quá đi. Trong Vô Hạn, hòm báu có 5 loại: đồng, ngân, kim, ngọc và bí ẩn. Ngân hòm ngoài ngân lượng thường cho trang bị lam. Trang bị trong game phân làm: bạch, lục, lam, chanh, kim, hồng, tử. Đồ lam ở hiện tại giá rất cao, không ai bán, muốn mua cũng không được. Đa phần còn vì đồ lục phần đầu mà.

“Tay khi quen khi ngựa” không biết được món gì nhưng tâm tình rất tốt, đưa 1 cái xin hảo hữu qua. Tiểu Vân chần chờ 1 lát rồi đồng ý. Sau đó ai đi đường nấy, Tiểu Vân vội đi tìm hiệu thuốc. Hắn bỏ lỡ quá nhiều thời gian rồi. Hầu hết đều người chơi đều trên cấp 2. Hắn thì....

Khoan đã. Nếu nhớ không lầm thì bảng thông tin nhân vật không có ghi đẳng cấp. Tiểu Vân mở lại, quả nhiên không có cấp độ. Thế này lên lv làm sao? Mà thôi, dù sao có điểm thuộc tính quái đầu. Lên hay không lên cũng đâu khác gì. Chúng tộc Thần Ma chỉ dựa vào cái skill duy nhất kia thôi.

Đến hiệu thốc, Tiểu Vân bỏ 10 bạc mua 10 bình tiểu hồi huyết. Mỗi giây= 100 ngân, 1 ngân = 100 đồng, Tiền tiêu như nước a. Đi đánh quái thôi. Mà chả biết đánh sao khi tay không vũ khí, người trắng tinh không đồ đây. Thở dài, Tiểu Vân lao ra ngoài thôn.

Còn vì sao không làm nhiệm vụ, Tiểu Vân ngó qua diễn đàn, thấy nhiều post kêu than nhiệm vụ keo kiệt, bủn xỉn. Vậy là không còn tâm tư làm nhiệm vụ rồi. Chưa kể cái skill duy nhất hắn dựa vào cần phải đánh quái mới tăng lên a. 100 con! Không biết lên cấp 2 thế nào?

7. Chương 7: Chuột Oi Mày Ở Đâu ?

Ra ngoài thôn, nhìn 1 loạt smile, chó dại, mèo hoang, heo điên... Tiểu Vân không biết phải làm sao. Bởi người đông hơn quái, quái hiện ra chưa được 1 s đã chết thì đánh sao. Hắn loanh quanh một hồi khiến 1 số người chơi để ý

- Tên kia không có vũ khí. Chúc nghiệp ản sao?...

- Nhìn là biết gà 1 con rồi. Đánh quái tiếp đi...

Tiểu Vân rút cuộc chớp được thời cơ 1 con smile gần chết, hắn không có vũ khí đành oanh ra 1 quyền. Nhưng smile vẫn không chết!

-1

Tiểu Vân sững sờ còn người chơi chung quanh thì cười ầm lên

- Chết cười, ở đâu ra thằng gà đánh 1 máu vậy. Ha ha...

- Mẹ nó chứ, không có vũ khí ta cũng đánh được 5 máu đi, thằng ngu này ở đâu chui ra thế....

- Quá cmn cao thủ, lần đầu tiên thấy có người đánh 1 máu....

Tiểu Vân trầm mặc, không có chỉ số như sức mạnh, nhanh nhẹn. Hắn đánh được 1 máu là cao rồi. Người ta đánh boss siêu trâu mới cường chế tổn thương 1 máu. Hắn thấy nếu không có hệ thống quy định có khi hắn đánh số 0 tròn.

Phiền muộn a! Thế này đi đâu đánh quái. Có khi quái tướng hắn gãi ngứa chả thèm đánh lại thì sao. Hơn nữa thủ hắn luôn là 0. Đi bãi quái cao hơn chỉ có chết chắc. Quái quanh thôn cấp 1 đến 5, không ăn được thì còn làm ăn được gì.

Hắn không có bạn bè giúp đỡ, tiền không đủ nhờ người dẫn theo, cầu mong lòng tốt của ai đó? Thời nay lòng tốt là hiếm hơn cả động vật sắp tuyệt chủng. Phải làm sao đây? Nghĩ tới nghĩ lui chỉ có 1 người hảo hữu may ra thì nhờ được. Nhưng hắn không muốn lại bị tên "Tay khi quen khi ngứa" đó ám. Chẳng lẽ đi làm nhiệm vụ, chỉ còn đường này mà thôi.

Ngán ngẫm quay về tân thủ thôn, Tiểu Vân đi tìm nhiệm vụ. Mục tiêu đương nhiên là thôn trưởng rồi. Ai chơi game mà chả chạy đến gặp lão này đầu tiên. Nhưng đi được nửa đường có việc làm hắn chú ý. Bên đường 1 NPC có dấu chấm than, rõ ràng có nhiệm vụ lại không có ai tới, thậm chí xung quanh không có người chơi nào luôn. Quái nha! Tiểu Vân hướng NPC đi tới.

"Thanh niên xấu Trương Tam" là tên NPC này. Tiểu Vân nhìn tên đã thấy cảm giác không ổn. Nhưng chưa kịp chuyển hướng Trương Tam đã lao ra ôm chặt lấy chân Tiểu Vân hô:

- Đứng đi! Giúp ta chút việc! Người không giúp ta không buông

Mẹ nó! Lưu manh nhằm gái thì không nói, đến cả trai cũng không tha là sao. Tiểu Vân rùng mình nhớ lại, mấy thằng thiết kế game có xu hướng gay thì phải. Số chó thật! Lần đầu thấy thể loại NPC khôn nạn thế này. Hết cách đành phải nói với dưới chân Trương Tam:

- Cần ta giúp chuyện gì?

- Cho xin 1 vàng!

- Không có

- Hừ, thì ra là quỷ nghèo, cút đi, đỡ bẩn mắt bản đại nhân

Trương Tam rất nhanh buông tay đứng dậy, khinh bỉ nhìn Tiểu Vân. Còn phát phát tay xua đuổi. Đây cũng là nguyên nhân chả có ma nào quanh đây hết. Tiểu Vân lên diễn đàn thì cũng thấy nhiều post liên quan tên này. Trên diễn đàn Trương Tam còn được bình chọn là NPC đểu nhất tân thủ thôn. Tiểu Vân khó

chịu mà không làm gì được, chẳng lẽ kiếm 1 vàng rồi quay lại đập vào mặt tên này. Chắc chắn là bánh bao đánh thịt chó, bởi có người đã từng thử rồi.

Tiểu Vân định xoay người rời đi thì nghe được Trương Tam thì thầm: “Mấy con chuột bắc thôn khốn kiếp, ăn trộm túi tiền của bản đại nhân”

Đáng đời thằng khốn! Tiểu Vân không đi trường thôn nữa mà chuyển qua bắc thôn tìm hang chuột. Biết đâu kiếm được túi tiền của tên này thì sướng

Mất hết 1 giờ Tiểu Vân mới tìm được hang chuột giấu sau 1 lùm cỏ bắc thôn. Hắn không biết là câu thì thầm của Trương Tam chỉ có 1 ngày 1 lần. Tiểu Vân khá là may khi nghe được. Giờ này người chơi đánh quái ngoài thôn, làm nhiệm vụ chứ có ai rảnh như hắn đâu. Hết cách rồi ai bảo hắn đánh 1 dame.

Vấn đề là làm sao để mấy con chuột trong hang chạy ra, không chỉ thế còn phải cắn hắn nữa. Bởi khi này ngoài thôn Tiểu Vân xác định skill không phản ứng lại quái không công kích hắn. Lấy đồ ăn dụ chuột, không đủ tiền mua, Vậy chỉ còn hun khói, sẵn tiện có luôn đám cỏ. Tiểu Vân nhổ hết cỏ dồn lại trước hang, chạy đi tiệm tạp hóa mua diêm, 1 bao 10 đồng.

Đốt thôi! Sau khi cỏ cháy, Tiểu Vân quạt khói vào hang chuột. Ấng chừng chuột sắp phải chạy ra, hắn đưa nắm đấm chặn cửa hang. Kiểu này mấy con chuột phải cắn hắn rồi. Tay nhồi lên 1 cái hơi đau

-1

+1

-1

+1

Chuột là quái trong thôn lv 0, sát thương thấp đến tối đa là 1 vừa vặn skill/100

Cứ thế Tiểu Vân ngồi đó, tay thì chặn cửa hang chuột, chờ thời gian trôi qua. Khi tiến độ skill lên đến 50/100 thì dừng lại 1hồi lâu, tay không đau nữa. Tiểu Vân chán nản, hết rồi, có 50 con nữa có phải là đẹp không. Rút tay ra nhìn lại, quả nhiên không rơi gì do quái quá cùi. Hắn không có cấp độ nên cũng chả có hệ thống thông báo được exp gì. Không lẽ tên Trương Tam nói dối, túi tiền hắn đâu? Hay còn có ổ chuột khác?

Mất thêm 30', Tiểu Vân tìm được ổ chuột thứ 2. Lặp lại đại kể luyện skill đau mà sướng, tiếp tục chờ thời gian trôi qua. Thấy tiến độ lên 99/100 thật thích quá đi, 1 con nữa thôi là lên rồi. Tiểu Vân nhìn chăm chăm skill chờ lên cấp, nhưng tay không đau nữa rồi.

Trời ạ! 1 con nữa thôi, chuột ơi mày ở đâu?

8. Chương 8: Boss Lv 0

Tiểu Vân đang định rời đi thì trước hang chuột xuất hiện 1 cột sáng, sau đó 1 con chuột béo to cỡ quả bóng chuyền xuất hiện. Chẳng lẽ là boss, hắn vội nhìn qua con chuột này thấy được tên của nó: "LV.0 Boss Đại Chuột Béo". Đúng là boss thật, nhưng lv 0? có loại boss lv 0 sao?

Nếu có người chơi khác ở đây thì có thể cho hắn xem thông tin boss, nhưng hắn chỉ có 1 mình. Do hạn chế chủng tộc Thần Ma nên đến những skill cơ bản như quan sát, phân tích hay điều tra hắn không thể học. Cho nên quái hay boss, npc, người chơi, cái hắn thấy được chỉ là cái tên thôi. Còn lại phải đoán, trước hắn ngồi chờ tiến độ skill thì tầm 5s lên 1, tức là chuột thường máu 5/5.

Thông thường tinh anh quái là 20-30 lần máu quái thường, boss thì 100 lần máu quái thường trở lên, Con chuột béo này ít nhất cũng có 500/500 máu. Với Ma dame 1 máu /s, hắn phải cần ít nhất 500s mới giết được con boss này.

-50

Mãi suy nghĩ, Tiểu Vân bị boss chuột lao đến cắn 1 phát. Đây là cái gì dame, cứ này 3 phát cắn nữa là chết rồi. Tiểu Vân vội chạy ra 1 khoảng, cũng may con boss này quá béo, chạy chậm hơn hẳn. Giết 99 con chuột để hẳn có thêm 99 máu, hiện tại là 199/199. À không là 149/199.

+1

-1

Con boss này chạy chậm, Tiểu Vân không cần uống tiểu hồi huyết. Chạy vòng quanh, giữ khoảng cách dưới 1mét chờ boss bị "Ma" mà chết là được. Nhưng dù sao là boss, ai lại không có skill. Chỉ thấy chuột béo hướng về Tiểu Vân chít chít kêu loạn. Đột nhiên Tiểu Vân dừng phát lại, chân không nhúc nhích được. Hệ thống thông báo: " Trúng skill " sợ hãi " của boss chuột, trong 3s không thể di chuyển "

Tiểu Vân thấy trạng thái sợ hãi cạnh thanh máu của mình nhưng chỉ có 2 s, hẳn biết đây là "Thần" mang đến. Boss chuột nhân cơ hội tấn công, cắn xé

-50

-40

+1

-50

-40

+1

Boss chuột 1 s cắn 1 cái thêm 1 vuốt, sau 2 s Tiểu Vân mất 180 máu. May mà có "Thần" nên máu còn 21/199, nhưng nếu 1 phát nữa là toi rồi. Tiểu Vân sau khi hết " sợ hãi ", vừa chạy vừa uống tiểu hồi huyết

+20

+1

Chẳng mấy chốc máu lại về đầy, Tiểu Vân không biết boss máu bao nhiêu, dù sao chỉ là đoán. Còn 9 bình tiểu, nếu hết mà boss không chết thì xui. 1 chạy 1 đuổi, thỉnh thoảng lại lặp lại màn trước. Tiểu Vân đã dùng hết tiểu hồi huyết nhưng boss chưa chết a. Làm sao đây? Boss lại sắp phát động " sợ hãi " rồi, hẳn vội xem lại skill, dù sao chỉ có 1 cái skill này để dựa vào.

Phạm vi và cảm ứng là hình cầu. Tiểu Vân đánh cược vào cái này, mong là không sai. Hẳn chạy vội lao đến 1 cái trụ đá gần đó, boss chuột đằng sau mở miệng sắp phát động skill. Ngay khi Tiểu Vân trèo lên đỉnh trụ đá cách mặt đất tầm 80cm thì dính sợ hãi. May quá, hẳn chờ hết 2 s xong, quay lại thấy chuột béo đang dùng vuốt cào cào vào trụ đá mà không làm gì được.

Ha ha, chuột biết leo trèo nhưng trụ đá thẳng đứng, hơn nữa với cái thân hình béo mập kia thì làm sao mà lên nổi. Tiểu Vân đắc chí quay ra giơ ngón giữa với con chuột. Hẳn dây dưa lâu vậy, cừu hận là dính chắc hơn keo 502 nên boss chuột cứ điên cuồng mà cắn, cào trụ đá. Đến đây cái kết đã định, trụ đá chỉ cao 80 cm mà skill Tiểu Vân là 1 mét. Boss chuột ở dưới là dính chắc "Ma" 1 máu / s, chưa kể "Thần" giúp Tiểu Vân đầy máu. Cũng xác định cách làm này của Tiểu Vân là chính xác.

Sau một hồi boss chuột lăn ra đất chết, dù sao cũng là boss nên chắc chắn rơi đồ. Dưới chân Tiểu Vân lấp lánh ánh sáng 1 hồi, hẳn nhìn không nổi nhảy xuống trụ đá xem có món gì. 1 cái túi, 1 cái hòm, 2 ngân lượng. Fuck! Tốn 10 ngân mua máu mà giờ về có 2 ngân, lỗ to. Tiểu Vân bực mình xem 2 đồ còn lại, cái túi hiện tên là " Túi tiền của Trương Tam ". Ha ha đúng nó rồi, vội mở ra xem nhưng không được, hệ thống thông báo " Nhiệm vụ vật phẩm không thể sử dụng ".

Mẹ nó, chẳng lẽ phải trả lại thằng khốn Trương Tam kia. Tiểu Vân quyết tâm bỏ qua nhiệm vụ chứ không trả, xem cái hòm cuối cùng thì thấy hòm toàn dấu "?". Đây là... là... Hòm bí ẩn. Tiểu Vân nuốt nước miếng, trên diễn đàn có thông tin về cái hòm này. Hòm bí ẩn khả năng ra đồ xịn rất cao, nhưng nếu may mắn

quá thấp có khi chả được gì. Hắn nhìn lại bảng thông tin không có chỉ số may mắn mà buồn, vận khí cũng không thể quá tệ chứ?

Run run tay mở hòm bí ẩn, ánh sáng lóe qua hòm biến mất. Trên tay Tiểu Vân là 1 viên đan dược. Nữ thần may mắn phù hộ, ra đồ rồi. Nhìn kĩ thì thấy hiện ra thông tin:

” Ẩn giả đan ”

Tác dụng: Sau khi sử dụng quái vật sẽ không chủ động tấn công

Thời gian hiệu lực: 10h

Chính nó! Đúng là cái Tiểu Vân cần nhất bây giờ. Thủ 0 rất sợ quái cắn chết, giờ thì không lo nữa, có thể đi train rồi. Cách đánh quái thì lặp lại phương pháp đánh boss chuột vừa nãy. Cần tìm điểm cao quái không lên được mà vẫn trong phạm vi skill. Mà nhắc tới skill, Tiểu Vân mới chợt nhớ, vội xem skill lên cấp 2 sẽ thế nào

9. Chương 9: Thần Ma Quang Hoàn Cấp 2

Skill duy nhất: Thần Ma quang hoàn (luôn kích hoạt 24/24)

Phạm vi và cảm ứng (cấp 2): bán kính 10 mét quanh người chơi (hình cầu)

Thần (cấp 2): Hồi phục 10 máu / s cho bản thân hoặc 10 mục tiêu chỉ định, giảm thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi 10s

Ma (cấp 2): Sát thương 10 máu / s cho 10 kẻ địch hoặc 10 mục tiêu chỉ định, tăng thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi cho kẻ địch hoặc 10 mục tiêu chỉ định 10 s

Cấp tiếp theo: 0/1000 (1 kẻ địch hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Huyết: 200/200 (1 kẻ địch hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Chú ý: Phạm vi và cảm ứng, Thần, Ma có thể vô hạn tăng lên đẳng cấp

Tiểu Vân há miệng chảy nước miếng ròng ròng mà không để ý. Skill này quá bá rồi. Từ đơn thể thành quần thể, cứ thế này mà phát triển không phải hắn có thể 1 mình cân cả thế giới sao? Phạm vi và cảm ứng khuếch đại lớn như vậy, hắn còn sợ các loại đạo tặc ám sát? Chưa kể đến cảm ứng này sao mà giống thần thức trong tiểu thuyết tu chân vậy. Đúng thật là hiện tại trong phạm vi 10 mét quanh hắn có cái gì hắn đều cảm nhận được.

Thậm chí 10 mét dưới chân là lòng đất, ống cống ngầm, chuột, gián, giun, kiến có bao nhiêu hiện tại hắn đều biết. Trước đó có nhiều việc xảy ra liên tiếp, cảm xúc lên xuống hắn không có để ý cảm ứng 1 mét quanh thân. Giờ thì hắn đã biết được vì sao người ta lại điên cuồng vì tăng tu vi trong tiểu thuyết tu tiên rồi. Cái cảm giác biết, nắm giữ tất cả này khiến Tiểu Vân lâng lâng như là 1 đế vương vậy, tuy rằng quốc gia chỉ là có 10 mét.

Xét đến Thần, hắn trở thành buff chuyên nghiệp, tuy rằng chỉ có 1 skill nhưng quần thể 10 người nha. Chưa kể giảm 10s trạng thái bất lợi kia, hắn gần như chả bị ảnh hưởng nữa rồi. Kiểu này thì kỵ sĩ, chiến sĩ xung phong, trào phúng hay đạo tặc ám côn, choáng các loại gần như là không có tác dụng với hắn.

Còn Ma cũng không kém, dame quần thể 10 kẻ địch 10 máu / s. Kiểu này mà tăng dần lên khác gì cấm chú hay siêu cấp ma pháp đầu. Tăng 10s trạng thái bất lợi... hà hà đây là tuyệt kỹ âm người mà. Ví dụ dính 3 s sợ hãi, buff thêm cái thành 13 s, kiểu này chỉ có đứng yên cho quái đánh chứ còn biết làm gì.

Nhìn cấp tiếp theo 0/1000, Tiểu Vân nản rồi 1000 con quái mới là cấp 2, cứ thế gấp 10 như vậy đến cấp 5 chẳng phải là 1 triệu con. Nếu là lên cấp 10 sẽ là 100 tỷ, choáng luôn. Tính toàn bộ quái, npc, thậm chí người chơi liệu có đạt đến 100 tỷ không. Chưa tính là phải bị tấn công “ Ma ” mới có tác dụng. Tiểu Vân thấy tương lai không xa khả năng hắn sẽ thành kẻ thù của cả thế giới là rất cao.

Còn cmn mấy thằng thiết kế game chứ, - vô hạn tăng lên đẳng cấp - da mặt phải dày lắm mới ghi ra cái dòng này. Lại nhớ tới “ chuyên gia lừa đảo Cổ Dương ”, lão này thực lừa đảo sao mà cho hắn cái skill bá thế này. Kì quái, skill này tương lai sẽ phá hỏng cân bằng game, lại không thấy GM, hay trí năng quản lý phản ứng. Vô Hạn có vô hạn khả năng nhưng dù vậy thì cái skill này cũng quá... Tiểu Vân chẳng thèm nghĩ nữa, có ẩn giả đan giờ là đi tìm chỗ farm quái thôi.

Tiểu Vân không biết rằng, Vô Hạn có chủng tộc Thần Ma nhưng không giống hắn. Trong hệ thống skill của Vô Hạn cũng không có skill nào giống skill của hắn. Tương lai không xa hắn gặp được 1 tên chủng tộc Thần Ma khác hắn mới biết điều này.

Tiểu Vân vừa đi vừa tự hỏi nên làm gì với “túi tiền của Trương Tam” đây. Không trả lại cho thằng đầu đó là chắc rồi. Nhưng chẳng lẽ cứ để nó chiếm 1 ô túi đồ, túi đồ chỉ có 20 ô thôi. Tuy rằng hiện tại còn dư 18 ô, Tiểu Vân vẫn không thích mang thứ vô dụng trên người. Mãi suy nghĩ hắn nhận thấy trời tối lại. Không thể chứ, hiện thực là buổi tối trong game là ban ngày và ngược lại. Open 8h tối, Tiểu Vân mới chơi được 4h vậy là 12h đêm. Trong game phải là ban ngày mới đúng.

Ngước lên nhìn, Tiểu Vân giật cả mình. Chỉ thấy một vị đại thẩm lực lưỡng hơn cả lực sĩ, cao hơn 2 m chính đang “che nắng” cho hắn. Thảo nào trời tối, Tiểu Vân thật nhanh lùi lại 1 khoảng. Hắn chắc chắn thiết kế game là 1 lũ biến thái mới có thể làm ra loại hình tượng này. Đại thẩm nhứ nhứ mũi nói:

- Tiểu đệ có mùi thơm rất quen.

Cmn, Tiểu Vân nổi hết da gà rồi, chẳng lẽ lại... Cố gắng kiềm chế bản thân nhìn lại tên của NPC này. Đại thẩm có tên: “ Người mẹ yêu con Trương thẩm ”. Vãi cả tên, mà khoan họ Trương, có dính tới tên Trương Tam không?. Tiểu Vân lấy ra “túi tiền của Trương Tam” rồi hỏi:

- Đại nương nhận ra cái này sao?

- Túi tiền ta may cho Tiểu Tam đây mà, thảo nào có mùi quen vậy.

Mẹ nó, NPC gì mà mũi thính hơn mũi chó vậy - Tiểu Vân nói thầm -

Nhưng rất nhanh đại thẩm trợn mắt, sắc tay áo đe dọa:

- Nói, sao ngươi có túi tiền của con ta

Tiểu Vân đổ mồ hôi, cái tay to hơn đùi kia mà nắm 1 cái chặc hắn đi luôn quá. Vội vàng kể lại từ đầu tới đuôi việc nghe được câu thì thầm của Trương Tam cho đến lấy được túi tiền. Đường nhiên là sửa lại là mang túi tiền về trả Trương Tam chứ nói thật lòng thì...

Mẹ Trương Tam đổi bộ mặt tươi cười khích lệ Tiểu Vân

- Đúng là chàng trai tốt mà, mới nhìn đã biết Tiểu đệ không phải hạng đầu trộm đuôi cướp. Đây là chút lòng thành cảm tạ tiểu đệ trợ giúp

Fuck! Có cần đá đểu nhau thế không. Đồng thời hệ thống thông báo: “ Chúc mừng người chơi hoàn thành nhiệm vụ ẩn - Gia tăng tình cảm mẹ con họ Trương - phần thưởng 2 kim ”. Cái gì! Tình cảm mẹ con 0-o.... Thảo nào Trương Tam không dám về nhà mà đứng đường nhờ người giúp. Có mẹ như vậy mà làm mất túi tiền, về nhà thì chỉ có xác cmm định.

Tiểu Vân lại tiếp tục ra hiệu thuốc mua bình máu. Skill chưa mạnh vẫn phải mua thôi, lần này bỏ 1 kim mua 100 bình tiểu hồi huyết. Còn lại 1 kim 2 ngàn 50 đồng. Tiếc là tân thủ thôn không mua được bình trung trở lên. Dù sao giờ 200 máu và sẽ còn tăng lên, bình tiểu sắp không cần nữa rồi.

Lần thứ 2, Tiểu Vân đi ra ngoài thôn kiếm quái. Mấy bãi quái gần thôn thì khỏi nghĩ đi, qua lâu như vậy nhưng vẫn là người đông hơn quái. Tiểu Vân uống ẩn giả đan đi hướng khu rừng phía tây thôn. Hi vọng tìm được địa điểm thích hợp.

10. Chương 10: Muốn Giết Quái Phải Mất Máu

Tiểu Vân từng thử xài mảnh khốe như để kiến cắn rùi giết luyện skill. Nhưng nào có chuyện dễ dàng vậy, những loại như kiến, gián, giun gì đó hệ thống không công nhận là quái. Phải mang cái tiền tố lv mới được, cho dù là lv 0. Trước hắn từng muốn xài cái tính chỉ định mục tiêu của skill. Nhưng quái gần thôn thì chết quá nhanh không kịp, đánh chuột thì chặn lại trong hang có thấy đầu mà chỉ định. Còn chuột béo boss có 1 con khỏi cần phí công. Giờ nhìn lại skill được chỉ định 10 mục tiêu làm Tiểu Vân nóng lòng muốn thử.

Tuy rằng thấy các loại heo rừng, sói xám, gấu nhưng Tiểu Vân không dám đánh bởi mấy con này quá khỏe. Dù sao hắn chỉ có 200 máu, phòng thủ = 0, không cẩn thận là đi luôn. Hắn thấy quái phù hợp chỉ có loại chạy chậm như con chuột béo thôi. Bởi hắn không có chỉ số nhanh nhẹn nên tốc độ không bằng bất cứ người chơi nào. Chạy không lại thì chỉ có chết.

Trên đường đi lợi dụng cảm ứng 10 mét, Tiểu Vân vòng tới vòng lui tránh những người chơi khác. Bởi hắn biết không bị quái tấn công như hắn rất dễ khiến người khác chú ý. Đang đi, đột nhiên Tiểu Vân dừng lại. Trong cảm ứng của hắn xuất hiện 1 phần mộ ngầm dưới đất. Nhìn mấy hòn đá ven đường không có gì lạ, hắn chạy qua đây viên này sang trái, viên kia sang phải... Loay hoay 1 hồi, cơ quan mở ra, Tiểu Vân vốn đứng trên mặt đất thành rơi tự do.

-80

+10

Má nó, ề hết mông, rơi có 1 cái mất 80 máu. Tiểu Vân ngược lên ước lượng cũng tầm 5 m chứ đùa. Phía trước xuất hiện 1 hành lang dài, tối om, nghiêng 20 độ hướng xuống lòng đất không biết đến đâu. Hắn tò mò đi xuống, người khác cần lửa soi sáng nhưng hắn có cảm ứng thành ra mắt không thấy cũng không sao. Đi hết hành lang là 1 hang động cỡ sân bóng đá, có 1 loạt xương khô đang đi lại.

Tiểu Vân nhìn qua thì thấy chỉ 1 màu “ Khô lâu chiến sĩ ” có 50 con, phân thành 10 nhóm. Khá là đông, được cái bọn này chạy chậm đúng ý mình rồi. Hắn lao lên 5 con khô lâu gần nhất, cho mỗi con 1 đấm, 5 cái -1 bé nhỏ nhảy lên. 5 con “ Khô lâu chiến sĩ ” như mới thấy Tiểu Vân, cốt kết di động hướng hắn. Biết là quái phải đánh mình thì mới được cho là kẻ địch. Nhưng Tiểu Vân cảm thấy đứng yên cho mấy con quái này giờ cốt kiếm lên chém cứ quái quái.

-30

+10

-10

-30

+10

-10

-30

+10

-10

-30

+10

-10

-30

+10

-10

Tiểu Vân vội chạy sang nhóm khô lâu khác, vừa uống tiểu hồi huyết. Tương tự 5 con khô lâu nhóm thứ 2 cũng làm vậy. Sau đó Tiểu Vân chạy ra xa cách 10 con hơn 11 mét, qua khỏi phạm vi skill để kiểm chứng suy nghĩ chợt nảy ra. Hắn lần lượt chỉ về 10 con khô lâu rồi nói: "Chỉ định mục tiêu". Một màn mà hắn mong chờ xảy ra. Trên đầu 10 con khô lâu nhảy -10 / s.

Quá tốt, đúng như hắn nghĩ. Sau này không cần sợ bọn đứng xa bắn nữa rồi. Ha ha, Anh là vô đối - Tiểu Vân tự sướng. Cứ thế Tiểu Vân giữ khoảng cách với đám khô lâu để chúng không chém được mình, tiêu diệt hết 50 con được 25 bạc. Nhưng rất nhanh, hắn cảm thấy không đúng 50 con quái chết toàn ra tiền là sao. Hắn không có chỉ số may mắn chẳng lẽ may mắn = 0

Trước đây đánh chuột béo ngoài tiền ra thì nhiệm vụ vật phẩm không tính, hòm bí ẩn là do hắn là người đầu tiên giết con boss này nên được thưởng. Tính đi tính lại, đúng là may mắn = 0. Tiểu Vân muốn khóc. Không nhặt được gì ngoài tiền vậy phải điên cuồng giết quái mới nhanh giàu được. Báo thù gian nan a!

Thở dài, Tiểu Vân tự nhủ tiếp tục đi tới thôi. Trước mắt lại 1 con đường hướng xuống dưới. Hắn nghĩ: phân tầng sao, tầng 1 là "Khô lâu chiến sĩ", tầng 2 có khi là "Khô lâu cung thủ". Tiểu Vân đoán đúng. Đi hết đường là 1 hang động mới với 1 loạt khô lâu cầm cốt cung. Bọn này không di chuyển mà đứng yên 1 chỗ, gồm 5 nhóm, mỗi nhóm 10 con.

Tiểu Vân ko dám lặp lại cách cũ, máu hắn hiện giờ là 250, nhưng 10 con "Khô lâu cung thủ" dame cũng không yếu hơn bọn "Khô lâu chiến sĩ" chút. Mười con cùng bắn là toi. Tiểu Vân thử nghiệm đánh 1 con và nhận lại 1 mũi tên -45 máu. May quá, sau này phải cẩn thận hơn. Tiểu Vân chỉ dám nhử cùng lúc 3 con thôi, dù bọn "Khô lâu cung thủ" không di chuyển, nhưng tầm bắn xa. Trong quá trình hắn chạy đi đủ dính 2 phát bắn từ 1 con.

Tầng này đánh chậm hơn tầng trước. Mất gần tiếng mới làm thịt hết lũ này và vẫn chỉ ra 30 bạc. Trước mắt lại có đường hướng xuống. Có tầng 3, Tiểu Vân đoán tiếp theo chắc là "Khô lâu pháp sư". Hài, Tiểu Vân cảm thấy giống như đánh Diablo vậy. Tiểu hồi huyết cũng không còn nhiều, không biết có chơi nổi không.

Tầng 3 lại không như Tiểu Vân đoán. Trước mắt là 1 căn phòng nhỏ không có cửa. 1 chiếc quan tài đá nằm chính giữa phòng

11. Chương 11: Liều Ăn Nhiều

Tiểu Vân nhìn tới nhìn lui thấy quan tài đá cũng không có gì đặc biệt. Mở ra xem có gì, hắn phùng mang trợn mắt, mất sức 9 trâu 2 hổ mới đẩy được cái nắp quan tài ra. Qua cảm ứng, Tiểu Vân giật mình vì bên trong không có cái xác nào cả, mà chỉ có 1 hòn đá, ngoài ra không còn gì khác.

Cmn, mất công tốn sức đến tận đây để kiếm 1 hòn đá? Chẳng lẽ hòn đá này tốt hơn trang bị, sách kỹ năng, các loại sao? Tiểu Vân vừa chạm vào hòn đá thì dị biến xảy ra. Không biết đến từ đâu, nhưng căn phòng này không còn tối nữa mà sáng bừng lên. Không cần dựa vào cảm ứng, Tiểu Vân có thể nhìn thấy hòn đá đã biến mất, quan tài cũng mất luôn.

Nền nhà bắt đầu xuất hiện rất nhiều hoa văn phức tạp cấu kết thành 1 đồ hình. Tiểu Vân nhìn cũng không hiểu nhưng có thể đoán được đại loại như là ma văn hay trận văn. Có nên ở lại không? Máu hắn giờ có 300, nếu cái này mà là ma pháp sát thương cao thì hắn chết chắc.

Không còn kịp nữa, hoa văn đã hoàn chỉnh, ánh sáng chói lòa không thể mở mắt. Tiểu Vân cũng không thể cảm ứng được gì, chỉ biết mình chưa chết mà thôi. Sau 5', Tiểu Vân mới có lại cảm ứng, hắn hiện ở trong căn phòng khác, bởi căn phòng này có cửa. Hắn hiểu mình là bị truyền tống. Trong căn phòng mới này cũng không có gì hết, chỉ có ra ngoài xem sao. Ngay khi hắn bước ra khỏi, căn phòng biến mất như vốn dĩ không có gì từ đầu

Tiểu Vân cảm thấy bất an, cảm ứng dưới chân 10 mét chỉ có đất và đá, 1 con giun hay kiến cũng không có. Trước mắt hắn là 1 rừng đá vây xung quanh hắn. Hoang vu, vắng lặng, Tiểu Vân không biết hắn đang ở

cái chỗ khi gió nào. Mở bản đồ, hệ thống thông báo: “ Chúc mừng người chơi phát hiện - Thạch Lâm - ”

Hắn trên bản đồ tìm kiếm phát hiện chỗ này cách tân thủ thôn rất xa, tính theo tỉ lệ bản đồ thì phải là 1000 km. Tân thủ thôn không có phù về làng, nếu có hắn đã mua rồi bay về ngay lập tức. Chỉ khi thành thị mở ra, ở tiệm tạp hóa thành mới có bán phù về thành. Muốn cuộc bộ 1000 km về tân thủ thôn, trừ phi đầu óc có vấn đề.

Tiểu Vân thu hồi cảm xúc, bắt đầu khám phá xung quanh. Đúng với cái tên Thạch Lâm, nơi này toàn đá, đủ loại hình dáng lẫn kích thước. Đang tìm đường ra, hắn cảm ứng được quái vật. Là 1 con thạch nhân đang ngậy ngốc đứng ở cách hắn 9 mét. Ý vào ẩn giả đan vẫn còn tác dụng, Tiểu Vân đi tới xem.

” LV 25 Boss Thạch nhân quân đoàn ” cái tên suýt nữa chọc mù mắt Tiểu Vân. Rõ ràng chỉ 1 con sao lại có tên là quân đoàn? người chơi chưa có lv 10 mình gặp ngay con boss lv 25. Muốn đánh lắm mà không dám đánh. Hiện máu hắn chỉ có 300, boss cho 1 hit là die.

Tiểu Vân quyết tâm liều, hắn không có đẳng cấp. Skill cũng không nói là chết có giảm xuống. Chết có khi được về tân thủ thôn luôn. Mà nếu ăn được boss là có tiền, chưa kể có thêm thưởng vì lần đầu thủ sát. Chủ ý đã quyết, Tiểu Vân lao lên 1 đám vào người thạch nhân và kèm theo đáng thương -1 dame. ” LV 25 Boss Thạch nhân quân đoàn ” cho Tiểu Vân biết tại sao là quân đoàn.

Thạch nhân vốn cao hơn 3 mét bề ngang cũng có 1 mét bồng chia năm xẻ bảy. Chính xác mà nói là vỡ vụn thành 1000 viên đá nhỏ. Nhìn kĩ có thể thấy mỗi 1 viên đá nhỏ hình thành 1 tiểu thạch nhân cỡ 10 cm. 1000 tiểu thạch nhân dồn dập lao hướng Tiểu Vân.

Lại là kẻ 36 Tiểu Vân lệ rơi đầy mặt, cuộc đời hắn gắn liền với chạy trốn sao. Boss dù sao cũng là boss, tiểu thạch nhân chạy nhanh hơn Tiểu Vân, hàng loạt tiểu thạch quyền rơi vào người. Tiểu Vân tưởng mình phải chết về tân thủ thôn nhưng đợi 1 lúc lại không có gì xảy ra.

1 đám tiểu thạch nhân đánh hắn mà đến 1 dame cũng không nổi. Chẳng lẽ bọn này đánh 0 dame, boss sao có thể có tiếng không có miếng như vậy. Hắn không biết rằng tiểu thạch nhân đánh đúng là 0 dame. Nhưng với người khác thì sẽ là 5 s hóa đá và trúng 10 độc /s trong vòng 5s với mỗi một quyền trúng đích. Tuy rằng độc sát không dồn dame, nhưng dù là pro gamer đi nữa, lấy 1 đánh 1000, trong địa bàn của đối phương, chỉ cần dính 1 phát là chết ngắc vì thời gian hóa đá và trúng độc luôn duy trì 5s không giảm.

Tiểu Vân có Thần đã bắt đầu lộ ra sự bá đạo của nó, không hơn 10 s thì coi như không dính. Tiểu Vân ngồi xuống ôm đầu che các vị trí hiểm, tiểu thạch nhân đánh chỉ hơi nhói, nhưng hắn không có sở thích biến thái để hưởng thụ chỗ nào đó tê tê phê phê.

Skill của Tiểu Vân chỉ có 10 kẻ địch nên dù tiểu thạch nhân máu không cao nhưng hắn cũng phải chờ gần tiếng mới lần lượt chết hết. Boss này và boss chuột béo đều là loại boss đặc biệt nên không có cái kiểu máu giảm 1 đoạn xài skill mới. Tiểu Vân tự nhủ mình cũng may mắn đó chứ.

Boss chết rơi ra 2 kim, 1 hòm bí ẩn. Hết rồi, Tiểu Vân phải dính chính lại là mình rất đen mới đúng. Mọi hi vọng đều dồn vào phần thưởng thủ sát hòm bí ẩn này. Hòm mở ra, ánh sáng vàng rực rỡ 1 vùng. Là 1 cái phi đao vàng kim

“Cổ văn phi đao” (phẩm chất: kim)

Đẳng cấp yêu cầu: 15

Sức mạnh + 50

Nhanh nhẹn + 100

Chính xác + 80%

Bạo kích +20%

Tính năng 1: (Bị động) khi tấn công trúng mục tiêu kèm theo 10 độc sát / s duy trì 10 s

Tính năng 2: (Bị động) khi tấn công trúng mục tiêu có 5 % xác suất khiến mục tiêu hóa đá 1 s

Tiểu Vân đau lòng a, đồ thì ngon, chỉ biết ngấm. Bứt rứt, khó chịu quá đi. Trong khi Tiểu Vân vừa xót xa vừa nghĩ phải chào giá thật cao mới được thì hệ thống thông báo:

- Chúc mừng người chơi “ Tiểu lý phi chim ” trở thành người chơi đầu tiên đạt lv 10. Vô Hạn sẽ bảo trì 8h để mở hệ thống thành thị. Server sẽ đóng sau 5 phút nữa.

Liên tục 3 lần thông báo làm Tiểu Vân giật mình. Trùng hợp vậy sao, lấy tên tiểu lý thì chơi phi đao chắc rồi. Chỉ là cái tên “ Tiểu lý phi chim ”.... Biến thái nữa sao trời?

12. Chương 12: Hiện Thực Cũng Như Game

Tiểu Vân rời khỏi Vô Hạn, bỏ đầu khò xuống. Hắn nhìn qua cửa sổ, trời vẫn còn mờ tối, lấy di động xem qua mới 4h sáng. Trong game, có thể tạm quên đi, nhưng hiện tại hắn lại nhớ Yến. Càng nhớ bao nhiêu, ý nghĩ trả thù càng mạnh bấy nhiêu. Muốn trả thù phải kiếm thật nhiều tiền, hắn lại không nắm chắc là cần bao nhiêu.

Tiểu Vân lên mạng truy tìm thông tin công ty Thiên Phát. Sau 1 hồi, hắn bị áp lực đè đến không thở nổi. Trên các trang báo có phỏng đoán về tài sản của công ty này. Chỉ ước tính sơ qua cũng tầm chục ngàn tỷ, có cao như vậy bởi độc quyền phát hành game thực tế ảo. Cứ cho là chỉ có 10 ngàn tỷ đi, đổi ra kim tệ trong game cũng phải là 10 tỷ kim tệ.

Cho dù Vô Hạn không thay đổi tỷ lệ hối đoái tiền thật và ảo, nhưng phát hành trò chơi là để kiếm tiền. Chả ai ngu mà để game thủ kiếm kim tệ dễ dàng. Chẳng lẽ không báo thù cho Yến được, Tiểu Vân không cam lòng mà. Ngay lúc đó có 1 con muỗi vo ve đậu lên tay trái hắn bắt đầu việc mà nó thường làm. Tiểu Vân khó chịu, gãi tay phải lên định đập xuống.

Nhưng chưa kịp đập xuống, con muỗi rơi ra khỏi tay hắn, rơi xuống giường, chết thảng thối. Tiểu Vân căng mắt mà nhìn, hắn hơi gầy nhẹ con muỗi, xác định chắc chắn là đã chết 100 %. Một ý nghĩ điên cuồng nảy sinh, hắn bắt chước trong game thử cảm ứng xung quanh. Điều kỳ diệu xảy ra, 1 mét hình cầu xung quanh hắn có gì hắn đều cảm nhận được.

Không thể nào! Chuyện này quá khó tin đi. Nếu cái skill bá đạo này dùng được ở hiện thực, chẳng phải hắn có thể báo thù dễ dàng rồi.

Tiểu Vân lục ngẩn bàn kiểm được con dao rọc giấy. Hơi run rẩy, Tiểu Vân dùng dao cứa nhẹ vào tay trái. Nhói 1 cái, trên tay trái có 1 vết đứt, máu hơi rỉ ra. Hắn nhìn chăm chăm vào vết thương

1s sau máu ngừng chảy, 1s nữa vết thương khép lại, lại 1s nữa hoàn hảo như ban đầu. Tiểu Vân choáng váng, nhưng hắn để cho chắc ăn vẫn làm vài nhát dao nữa. Nhìn quá trình hồi phục lặp lại vài lần. Rốt cuộc Tiểu Vân cuồng hỉ trộn lẫn hi vọng về báo thù và tương lai sau này. “ Yến, rất mau thôi em sẽ báo thù cho chị ” hắn thầm nói.

Tiểu Vân theo thói quen bắt đầu suy tư về việc này. Hắn rất muốn tự tay giết Bùi Chí Cường trả thù, nhưng với công nghệ hiện đại ngày nay hắn khó mà trốn khỏi cảnh sát. Yến cũng chắc không hi vọng hắn vì báo thù mà bị phán tử hình. Với skill Thần Ma quang hoàn này chỉ cần lên cấp cao, hắn có thể không rời nhà mà giết người từ xa, không có bất kỳ dấu vết nào để cảnh sát truy tra tới hắn.

Trong game hiện tại là Thần Ma quang hoàn cấp 2, còn hiện thực là cấp 1. Cứ theo đà gấp 10 mà tính thì lên tới cấp 4 mới có phạm vi 1 km, cấp 5 là 10 km. Trước đó hắn tìm trên mạng biết được địa chỉ công ty Thiên Phát cách chỗ hắn ở tầm 8 km. Thần Ma quang hoàn muốn lên cấp 5 ở hiện thực thì trong game phải là cấp 6. Skill hiện tại của hắn tiến độ là 101/1000. Lên cấp 3 còn 899, cấp 4 là 10.000, cấp 5 là 100.000, cấp 6 là 1.000.000. Tổng cộng hắn phải giết 1.110.899 con quái nữa.

Việc này dù sao cũng dễ thở hơn là kiếm hơn 10 tỷ kim tệ. Tiểu Vân không thể chờ đợi được mà lại muốn vào game luyện skill, nhưng bảo trì 8h, ít ra đến 12 h trưa hôm nay mới vào game được. Không có gì để làm, bụng lại cồn cào, hắn lấy mì tôm ra ăn. Hắn tự kỷ ở lý trong phòng thì mỹ gái là thứ không thể thiếu.

Cha mẹ hắn không chịu được hắn, nhưng cha mẹ nào mà không thương con. Hắn vẫn nhận được tiền trợ cấp hàng tháng. Góc phòng có mấy thùng mỳ hắn mua dự trữ từ trước.

Ăn xong, mới 5 h, để giết thời gian Tiểu Vân trở lại lối sống cũ của mình. Lướt net, xem manga, xem anime... Trước đây hắn luôn cảm thấy thời gian là không đủ, quá nhiều truyện hắn muốn xem, quá nhiều anime để xem, dù coi hết vẫn muốn coi lại. Còn hôm nay, hắn lại thấy thời gian trôi quá chậm, tâm tư của hắn dồn vào luyện skill hết rồi.

Dù có chậm thì 12 h vẫn đến, Tiểu Vân qua loa ăn mỳ xong, đội đầu khô vào game. Hắn xuất hiện tại thạch lâm, trước mắt con " LV 25 Boss Thạch nhân quân đoàn " đã đổi mới. Nhưng hắn không quan tâm, mở bản đồ lên nhìn, Tiểu Vân phát hiện nữ thần may mắn mỉm cười với hắn. Cách thạch lâm 1 khoảng nhỏ là 1 thành thị bỗng dưng xuất hiện trên bản đồ.

Tính theo tỷ lệ thì có 1km thôi. Nhưng cần ngang qua 1 đoạn trắng mờ trên bản đồ. Hắn biết đây có thể là 1 khu quái vật chưa được khám phá. Nhìn lại ẩn giả đan đã mất tác dụng, làm thế nào bây giờ. Máu hắn hiện tại có 301 thôi, bị quái vật đánh là chết. Đi 1 bước tính 1 bước, Tiểu Vân tự nhủ đồng thời hướng về thành, đi ra khỏi thạch lâm

Khi đến biên giới thạch lâm, phía trước là 1 khu vực đầm lầy ngăn cách hắn với tòa thành. Tiểu Vân có thể cảm ứng được từng con quái giống cá sấu đang ẩn nấp trong đám bùn đó. Có 1 đường mòn có vẻ đi xuyên qua đầm lầy nhưng quá nhỏ và hẹp. Chỉ có đường này nhưng đi lên chắc chắn bị quái quây, chưa kể đường cũng không chắc chắn, có thể sụt lún chỗ nào đó.

Đau đầu!, Làm sao qua đây?

13. Chương 13: Đâm Đầu Tự Tử

Tiểu Vân hiện chỉ có 3 kim 57 ngân 50 đồng, 13 bình tiểu hồi huyết và 1 cổ văn phi đao. Hắn có ý định tự tử, dù sao có đẳng cấp quái đầu. Đồ đạc cũng không có chỗ sợ giảm độ bền hay rơi đồ. Báo thù dựa vào skill, hắn cũng không còn coi nặng tiền bạc như trước. Chết lần đầu thì hầu hết các game đều không rơi gì trong túi đồ hết. Cộng thêm 1 ý tưởng mới nảy sinh làm hắn đi đến quyết định này.

Quyết ý là làm, Tiểu Vân lao xuống đầm lầy với tinh thần cảm tử. 1 loạt quái dạng cá sấu lao lên và chưa đến giây thứ 2, hắn đã anh dũng hi sinh. Bạch quang lóe qua, Tiểu Vân xuất hiện tại điểm phục sinh trong thành. Nhìn quanh không có người chơi, thừa thốt vài NPC qua lại, Hắn biết ý tưởng của mình là đúng.

Với người chơi khác, dưới lv 10 điểm phục sinh mặc định là tân thủ thôn, từ lv 10 trở đi có mặc định là thành thị hoặc có thể tự chọn điểm phục sinh. Tiểu Vân không có cấp độ nên hắn đoán mình sẽ phục sinh ở điểm gần nơi chết nhất. Quả nhiên không sai, kiểm tra lại bản thân thì thấy không mất gì, skill cũng không bị giảm xuống.

Vốn là có suy yếu sau khi chết nhưng với loại chỉ số không có hay = 0 như hắn, hệ thống cũng ngầm thừa nhận hắn không bị suy yếu.

Người khác thì là giảm 10 % toàn bộ chỉ số cho lần đầu chết trong 1h, sau đó tăng dần.

Lại 1 niềm kinh hỉ mới, Tiểu Vân thấy hắn thế này có thể chết liên tục mà như không có gì xảy ra. Thu hồi tâm tình, Tiểu Vân bắt đầu tìm hiểu tòa thành này. Qua NPC vệ binh, hắn biết được tòa thành này là Hắc Hổ thành. Ngoài ra còn nhiều thành thị khác, người chơi lên lv 10 sẽ được truyền tống ngẫu nhiên đến 1 tòa thành bất kì. Không biết " Tiểu lý phi chim " ở đâu nhỉ? Hắn muốn bán cái cổ văn phi đao này, hắn không dùng được, để trong túi đồ chỉ ngửa mắt với bụi mình thôi.

Không sợ chết có thể đi farm quái luyện skill, Tiểu Vân cũng chẳng buồn đi kiếm nhiệm vụ. Hắn đi hướng ngoài thành, hiện nay mới có rất ít người chơi lên lv 10. Phải tranh thủ mà đánh quái, không thì sau này chả có quái mà đánh. Vừa đi vừa ngó qua diễn đàn, 1 post hấp dẫn chú ý của hắn có tiêu đề " Vật phẩm đặc biệt ai cũng phải mua ".

Nhấn vào xem, nội dung đề cập đến 1 loại thể thân phù. Chỉ cần mang thể thân phù, sau khi chết có thể phục sinh tại chỗ. Loại phù này chỉ cần để trong túi đồ là có tác dụng, quái đánh chết không rơi ra. Nhưng chết bởi người hay NPC thì không có tác dụng hồi sinh, có bán tại tiệm tạp hóa các thành.

Tiểu Vân sáng mắt lên, đây không phải là quá phù hợp với hắn sao.

Chuyển hướng đi tìm tiệm tạp hóa, hắn nhớ ra mình cũng phải mua phù về thành. Đến tiệm tạp hóa, nhìn giá hắn choáng luôn. 1 cái phù về thành 1 kim, 1 cái thể thân phù 2 kim. Đm! Gian thương, khuôn mặt lão chủ tiệm càng tươi cười bao nhiêu, Tiểu Vân càng cảm thấy đáng ghét bấy nhiêu.

Cắn răng mua 1 phù về thành, 1 thể thân phù. Chỉ còn 57 ngân 50 đồng, Tiểu Vân than thở: Lại nghèo! Hơn nữa 1 cái thể thân phù chỉ để dành thời khắc mấu chốt thôi. Chứ không thể chết đi sống lại liên tục farm quái như dự định được. Lắc đầu, xua tan phiền não, Tiểu Vân tìm tiệm thuốc mua thêm 57 bình tiểu hồi huyết. Còn lại đáng thương 50 đồng. Tại sao không mua bình trung. Hắn cũng muốn mua lắm nhưng quá đắt 10 ngân 1 bình. Máu hắn 301, 1 bình tiểu

Đi ra ngoài thành, Tiểu Vân thấy quanh Hắc Hồ thành chia làm 4 bãi quái theo 4 hướng đông, tây, nam, bắc. Có hổ dữ, giặc cướp, golbin, cá sấu. Bãi cá sấu đầm lầy là chỗ hắn vừa chết, cái địa hình đó, hắn không đánh nổi. Chỗ hổ thì khá rộng rãi, hắn không chạy lại hổ nên từ bỏ. Giặc cướp thì lập sơn trại canh phòng nghiêm ngặt, có tháp tên, hắn cũng không dây được. Chỉ còn mỗi bọn golbin ở trong phế tích phía nam thành là lựa chọn duy nhất

Đi đến phế tích, Tiểu Vân núp sau 1 bức tường chờ cơ hội, cảm ứng được 1 con golbin đi lẻ, hắn mới nhảy ra thử sức 1 hồi. 1 dame cường chế tổn thương vào mặt, con “ LV 11. Golbin chiến sĩ ” quay lại cầm gậy gỗ tự chế đánh hắn.

- 80

+10

-10

Tiểu Vân nhờ cảm ứng chạy luồn lách trong phế tích chơi trò trốn tìm với con “ LV 11. Golbin chiến sĩ ” này. Gần 2’ sau con golbin này chết, tính toán cũng khoảng 1000 máu. Cho dù số hên, liên tục gặp được golbin đi lẻ, 1 h mới giết được 30 con. Luyện skill thật khó!

Hắn không dám dụ quái, bởi ngoài đi lẻ golbin thường nhóm 3, nhóm 5 đi với nhau. Trong nhóm luôn có ít nhất 1 cung thủ, 1 đạo tặc. Tổ hợp này sẽ cầm chân hắn khiến hắn không thể chạy trốn.

Cứ thế này không ổn, người chơi sẽ mau lên lv 10, Tiểu Vân phải tìm cách farm thật nhanh, chuyển bãi quái. Hắn không muốn phải tranh ăn từng con một với người khác, chưa kể lv 10 trở lên có thể pk. Máu 302, thủ 0, Hắn còn rất yếu.

14. Chương 14: Cơ Hội Trời Cho

Tiểu Vân đi sâu vào phế tích, nhờ cảm ứng siêu cường hắn giết thêm 8 con “ LV 11. Golbin chiến sĩ ” đi lẻ, đồng thời tránh qua rất nhiều nhóm golbin tuần tra. Một đường đi tới hắn phát hiện golbin phân bố khá tập trung ở phía nam phế tích. Tò mò, hắn cẩn thận ẩn núp đi tới, nhiều lần suýt nữa bị phát hiện bởi mật độ tuần tra cao cũng như số lượng golbin quá nhiều. Nhưng sau khi qua 1 đoạn trắc trở này lại trở nên thoáng đãng.

Phía trước là 1 căn hầm ngầm có 2 con “ LV 14. Golbin đại lực sĩ ” bảo vệ trước lối vào. Có lẽ bọn golbin cho rằng không ai có thể tránh được tuần tra dày đặc ở ngoài nên chỉ có 2 con này canh giữ. Rất tiếc, Tiểu Vân là 1 ngoại lệ, hắn có cảm ứng quá mạnh. Hầm ngầm mở rộng không đóng cửa, nhưng vẫn phải xử lý 2 con lực sĩ kia mới được. Hắn không dám đánh bởi sợ 2 con này báo động cho đám đông golbin vừa vất vả luồn qua.

Điều hổ ly sơn! Tiểu Vân lượm 2 hòn đá, nhắm chừng 2 con quái không chú ý, hất ném ra 2 bên trái phải, mỗi bên 1 viên. Tiếng động vang lên 2 con lực sĩ nhìn nhau rồi chia ra mỗi con tới kiểm tra 1 hướng. Trúng mảnh! Tiểu Vân mừng thầm. Hắn núp sau 1 bức tường đổ chờ bản thân vào điểm mù của 2 con quái, mới rón rén như mèo đi ra. Chân vừa bước nhẹ, cố gắng không phát tiếng động, cố gắng đi thật nhanh hướng hầm ngầm.

“ Đừng quay lại ” Vừa đi Tiểu Vân vừa cầu nguyện 2 con lực sĩ không nên quay lại. Ngay khi hoàn toàn bước vào bóng tối của căn hầm thì 2 con lực sĩ quay về. May quá! Tiểu Vân xoa xoa mồ hôi, tuy rằng không sợ chết nhưng hắn cũng không có sở thích chịu chết. Tiểu Vân vẫn bước nhẹ chân đi xuống hầm. Đi khoảng 1 ’, hắn cảm ứng được 1 cánh cửa. Tuy không biết bên dưới có gì, hắn vẫn quyết đoán nhẹ tay đóng cửa cài chốt lại.

Phù! Giờ thì không lo lắng nữa, dù bọn golbin có phát hiện hắn cũng đủ thời gian dùng phù về thành. Tiếp tục đi xuống dưới, hắn nghe thấy 1 số âm thanh huyền ảo kì quái. Đi thêm 1 đoạn trước mắt có ánh sáng, qua cảm ứng Tiểu Vân nhận ra là 1 hố sâu khoảng 5 mét, rộng hơn 10 mét, có 1 đường bậc thang hướng xuống đáy hố.

Vươn đầu nhìn xuống dưới, qua ánh sáng lơ mơ từ mấy viên tinh thạch không biết tên, hắn thấy 1 đám golbin đang tụ tập với nhau.

Đếm kĩ có 50 con, nhóm 3 con hắn đã không đánh được, thế này thì... Nhưng Tiểu Vân rất nhanh phát hiện điểm lạ, bởi bọn golbin này nếu so với bọn ở ngoài thì nhỏ hơn nhiều. Hắn đánh liều đi theo bậc thang xuống đáy hố.

Dưới đáy hố, Tiểu Vân lại đi tới 1 đoạn, bọn golbin kia cũng phát hiện hắn. 2 con mắt với 100 con mắt trừng nhau. Tên của bọn golbin này là: “ LV 1. Tiểu golbin “. Chẳng lẽ là con cái của bọn golbin bên trên. Bọn tiểu golbin đồng loạt hướng Tiểu Vân đánh tới. Bọn này không có vũ khí nên dùng “vô học” cơ bản của trẻ con như đấm, đá, cắn, cào.

-2, -2, -2, -2, -2....

+10

-10, -10, -10, -10, -10....

-2, -2, -2, -2, -2....

+10

-10, -10, -10, -10, -10....

.

.

.

Một loạt sát thương yếu xù đánh tới, Tiểu Vân biết đây là cơ hội trời cho để luyện skill. Hắn cũng không thêm đánh lại bởi hắn còn đánh yếu hơn đối phương, chỉ để ý bảo vệ thứ giữa 2 chân và thỉnh thoảng uống 1 bình tiểu hồi huyết. Mỗi con tiểu golbin chết cống hiến cho hắn 2 đồng. Cmn, lỗ vốn, không đủ hoàn tiền mua tiểu hồi huyết nữa - Tiểu Vân phỉ nhổ hệ thống keo kiệt. Nhưng khi 50 con tiểu golbin chết hết nhìn tiến độ skill đã là 160/1000, máu 360/360 là hắn không còn phiền muộn chỉ muốn cười ha ha thật to.

Cơ hội như này rất hiếm có, hắn quyết định ở lại trong này chờ quái đổi mới luyện skill. Ai biết khi nào bọn golbin bên trên phát hiện, bị phát hiện canh phòng lần sau sẽ nghiêm ngặt hơn. Bởi vậy, vừa chờ đồng thời Tiểu Vân cũng thầm mong có thể kéo dài càng lâu càng tốt.

Cứ sau 30’, quái đổi mới, một màn cũ lặp lại. Tiểu Vân chìm trong vui sướng, hắn không để ý được là thời gian trôi qua bao lâu, hắn chỉ để ý máu và tiến độ skill đang tăng vèo vèo thôi. Ngay khi gần kết thúc 1 đợt quái nào đó, hắn cũng chẳng đếm, skill đã thăng cấp, máu cũng là 1200/1200.

Vội vã mở skill ra xem, nhưng chưa kịp nhìn thì trước mắt tối sầm lại, 1 dòng thông báo hiện lên: “ Bạn đã chơi game hơn 9 h, xin nghỉ ngơi giữ sức khỏe ”. DCMM! Chơi nhau thế, Tiểu Vân nhớ hôm qua hắn chơi

8h tối đến 4h sáng mới 8h chưa đến giới hạn nên không bị đá ra. Lên mạng kiểm tra lại thì thấy đầu khô du hí hạn chế chơi 9 h 1 ngày, ghế dựa cao cấp hơn có thể chơi 15 h 1 ngày, nếu là giường nằm thêm dinh dưỡng dịch cao cấp nhất có thể chơi 24/24, nhưng hết dinh dưỡng dịch hoặc chơi liên 72h vẫn bị đá ra.

Tiểu Vân bực mình, hần không muốn từ bỏ đầu khô mà Yên tặng. Mà thôi, chơi game phải kết hợp nghỉ ngơi, sức khỏe là hàng đầu.

Hần tự thôi miên để bình phục tâm tình. Cái bụng lại réo, hần chuyển qua ăn mỳ xào, nói tóm lại vẫn là mỳ ăn liền.

15. Chương 15: Kẻ Thù Xuất Hiện

Tiểu Vân ăn xong, mới 8h tối, để có thể chơi game tiếp thì phải đợi ngày mai tức từ 12h đêm trở đi. Nhàm chán lướt net, diễn đàn game, được 1 lúc bỗng hần nhìn chăm chăm màn hình, hô hấp dồn dập. Đó là 1 tin chiều mộ người chơi Vô Hạn gia nhập bang hội “Thần Ma”. Bang chủ cũng là kẻ thù của hần - Bùi Chí Cường -. Không đắn đo quá 5 s, Tiểu Vân xếp toàn bộ người chơi của “Thần Ma” bang hội thành kẻ thù.

Bùi Chí Cường cũng tiết lộ hần được chủng tộc ẩn Thần Ma trên diễn đàn, các thông số, kĩ năng rất trâu bò khiến hàng loạt người chơi hâm mộ, ghen ghét. Tiểu Vân nhìn đến đây hơi bình tĩnh lại, hần thấy khó hiểu sao hần cũng là Thần Ma mà chênh lệch lớn vậy. Thông số chủng tộc Thần Ma hoàn toàn khác hần, không có bất kỳ hạn chế nào, có đầy đủ chỉ số sức mạnh, nhanh nhẹn, hay may mắn, ngộ tính. Bảng kỹ năng toàn skill ngon, như thủ hộ của thần linh bắt từ 10 s làm lạnh 1 ngày, cơn giận của ma quỷ có 10 % nhất kích tất sát đối phương, ngoài ra còn mấy skill bị động tăng cường chỉ số theo % nữa.

Tiểu Vân hoài nghi chẳng lẽ đối phương mới là Thần Ma thật còn hần là hàng giả. Trong lòng hần đã có 99% khẳng định của hần là hàng giả. Nhưng hàng giả thì đã sao, đối phương có thể tác dụng ngoài hiện thực như hần được không? Càng nghĩ hần càng cảm thấy lão lừa đảo Cổ Dương thần bí. 100 đồng tiền có khi lão cũng lấy cho có lệ thôi.

Nghĩ nhiều đầu đau, Tiểu Vân tạm để qua 1 bên. Hần hiện tại có 2 mục tiêu, diệt bang hội “Thần Ma”, đồng thời giết nhân vật trong game của Bùi Chí Cường đến mức tên khốn đó không dám chơi nữa, sau đó giết hần ngoài hiện thực. Mục tiêu thứ 2 chưa thực hiện ngay được, hần hướng về mục tiêu thứ nhất.

Tuy rằng Vô Hạn không chỉ đánh boss mới kiến bang lệnh mà còn có thể thông qua nhiệm vụ, hòm bí ẩn, hay các loại cơ duyên đạt được. Nhưng hiện tại là không có, các bang hội hiện tại đều chưa có trụ sở. Tiểu Vân cũng không muốn chạy tới chạy lui giết từng người một. Hần chuyển mục tiêu vào nhân vật game của Bùi Chí Cường - “Ngạo khí trùng thiên” -

Skill của hần lên cấp 3 có phạm vi 100 mét, vẫn chưa đủ, rất dễ bị người chú ý. Hơn nữa hần vẫn nhớ là đối phương phải đánh mình mới có tác dụng. Ít nhất lên phải lên cấp 4, hần mới không bị để ý. Ai có thể đoán được 1 người chơi chết do 1 gia hỏa ở sau hần gần 1km gây ra. Lên cấp 4 cần giết 10.000 con quái.

Nhanh thôi, hần có thể trả thù dù là chỉ trên game. Sắp 12 h rồi, Tiểu Vân đội đầu khô nằm trên giường chờ đợi. Hần hi vọng còn có thể tiếp tục săn tiểu golbin 1 thời gian nữa.

Đáy hố dưới hầm ngầm phế tích, Tiểu Vân xuất hiện, chưa hiểu ra sao thì ăn ngay 2 búa, 6 tên

-120, -120

+100

-100, -100

-115, -115, -115, -115, -115, -115

-100, -100, -100, -100, -100, -100

Máu về còn 370 / 1200, Tiểu Vân còn chưa kịp dùng phù về thành thì

ăn thêm 1 đợt 2 búa, 6 tên nữa chết ngắc. Trước khi hóa bạch quang về thành hấn nhìn qua đã hiểu vì sao mình chết. Lần trước out đợt ngọt, hấn còn 10 con tiểu golbin chưa giết kịp. 10 con này chạy ra méc 2 con đại lực sĩ, kết quả 2 con đại lực sĩ gọi thêm 6 con cung thủ vào mai phục chờ hấn xuất hiện.

Tại điểm phục sinh Hắc Hồ thành, Tiểu Vân xuất hiện. Không còn là lựa thừa vãi NPC nữa, mà đã là náo nhiệt người chơi qua lại. Rời khỏi điểm phục sinh, kiếm 1 chỗ ít người ngồi xuống. Hấn xem qua bảng đăng cấp thấy “ Tiểu lý phi chim ” vẫn dẫn đầu với lv 14. Đây là cơ hội tốt để bán cổ văn phi đao, Tiểu Vân rất cần tiền. Đánh 890 con tiểu golbin chỉ cho hấn có 17 bạc 80 đồng + 50 đồng trong túi là 18 bạc 30 đồng. Quá nghèo!

Nhưng là người đầu tiên lên lv 10, “ Tiểu lý phi chim ” chắc chắn pro game, chặn xin hảo hữu hay truyền âm là tất yếu. Tiểu Vân muốn bán cổ văn phi đao thì chỉ có cách lên diễn đàn làm 1 post thôi. Thao tác 1 hồi đăng lên ảnh, thông tin, hấn để hình thức đấu giá, trong 1 h, giá khởi điểm 3000 kim. Có thể 1 số người thấy đắt, nhưng với đại gia hay kẻ có tiền thì 3000 kim hay 3 triệu tiền hiện thực cũng chỉ là 1 bữa sáng.

Trong khi Tiểu Vân ngồi chờ đợi, thì diễn đàn nổ tung bởi người chơi rồi. Đa phần vẫn là mặc đồ lục, hiếm có thì đồ lam, cao thủ hay người may mắn cao kiếm được đồ chanh là cùng. Thế mà giờ có người đấu giá đồ kim, độ hot thì khỏi nói. comment gia tăng liên tục, nhưng Tiểu Vân không để ý mấy thứ vô bổ kiểu đó kị, nói xấu, cầu xin này nọ.

Trong khi chờ đợi kết quả, Tiểu Vân qua các post khác tìm địa điểm mới để train lv. Hấn ngẫm mình gần 9 h dưới hầm ngầm phê tích đã có rất nhiều người chơi đến Hắc Hồ thành. Khu vực quái xung quanh thành đã bị tìm kiếm gần hết. Cũng có 1 vài bài post than thở về độ khủng của con “ LV 25. Thạch nhân quân đoàn ”. Tiểu Vân xem qua mới biết trước mình may thế nào. Nếu skill vẫn lv 1 thì chỉ có chết chắc.

Hấn tìm được 1 bãi quái mới phù hợp, là nghĩa địa phía bắc thành đằng sau đám hồ dữ. Ở đó có cương thi, chạy chậm, mỗi cái độc sát 30/s duy trì 15s với nguyên rửa bất kỳ ai tấn công sẽ dính độc sát. Với đa phần người chơi nếu kháng độc không cao, không ai thích đánh cương thi cả cho dù nó chạy chậm. Nhưng với Tiểu Vân thì lại là chuyện nhỏ. Hấn có Thần nên không sợ, giờ mới nhớ đến skill, hấn vội mở skill ra xem

16. Chương 16: Thần Ma Quang Hoàn Cấp 3

Skill duy nhất: Thần Ma quang hoàn (luôn kích hoạt 24/24)

Phạm vi và cảm ứng (cấp 3): bán kính 100 mét quanh người chơi (hình cầu)

Thần (cấp 3): Hồi phục 100 máu / s cho bản thân hoặc 100 mục tiêu chỉ định, giảm thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi 100s

Ma (cấp 3): Sát thương 100 máu / s cho 100 kẻ có ác ý cao với bản thân hoặc 100 mục tiêu chỉ định, tăng thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi cho kẻ có ác ý cao với bản thân hoặc 100 mục tiêu chỉ định 100 s

Cấp tiếp theo: 0/10.000 (1 kẻ có ác ý cao với bản thân hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Huyết: 1200/1200 (1 kẻ có ác ý cao với bản thân hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Chú ý: Phạm vi và cảm ứng, Thần, Ma có thể vô hạn tăng lên đẳng cấp

Đúng như Tiểu Vân nghĩ, con đường 1 mình cân hết của hấn đã bắt đầu khởi sắc. Chỉ có cái máu vẫn thấp thôi, dù sao thủ 0 mà. Với cảm ứng 100 mét, hấn đã gần như trở thành vô hình. Hấn muốn trốn thì hầu như không ai tìm được. Đáng lẽ hàng loạt thông tin, hình ảnh, âm thanh của mọi thứ trong 100 mét dồn dập xuất hiện trong đầu thì rất khó chịu mới đúng. Nhưng Tiểu Vân lại không cảm thấy có gì không khỏe, kì quái.

Mà trên hết 1 điểm thay đổi nhỏ ở skill làm hấn băn khoăn. Từ kẻ địch biến thành có ác ý cao với bản thân. Cái này phải giải thích thế nào? Muốn giết hấn, muốn đánh hấn là có ác ý cao chắc luôn. Vậy còn nghĩ xấu

hắn, âm mưu hại hắn thì tính là có ác ý nhẹ sao? Chiều hướng này phát triển tiếp chẳng phải sau này hắn thành kẻ địch của toàn thể giới rồi.

Tiếng thông báo của hệ thống cắt đứt suy nghĩ của Tiểu Vân: “ Cổ văn phi đao đấu giá thành công 10.000 kim, phí đấu giá 10 %, 9000 kim đã chuyển đến túi đồ, xin người chơi kiểm tra lại ”. Ta nhổ vào! thu 10 % phí, ác quá đây, thảo nào nói phát hành game nhanh giàu. Hầu như chả làm gì mấy cũng có 1 triệu, khác gì cướp tiền đâu. Tiểu Vân kiểm lại túi có 9000 kim 18 bạc 30 đồng, nhưng chỉ chớp mắt 1 cái còn 8100 kim 16 bạc 47 đồng. Chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì bên cạnh có tiếng kinh hô

- Chú em kiếm đâu ra nhiều tiền thế. Chỉ anh mày với!

Tiểu Vân nhìn sang thấy cái mặt muốn ăn đòn của “ Tay khi quen khi ngứa ” hiện ra. Tiểu Vân nổi khùng

- Cmn, trả tiền đây

“ Tay khi quen khi ngứa ” làm bộ dạng lão sư mà đạo:

- Chỉ có đạo tặc ăn trộm tiền chứ làm gì có đạo tặc nào trả lại tiền.

Dù sao cũng là chuyện đã rồi, mà đạo tặc chỉ ăn trộm được 1 lần 1 h thôi. Tiểu Vân chạy ngay đi tiệm tạp hóa với tiệm thuốc mua đồ, đồng thời đổi 8000 kim ra tiền hiện thực, hắn không muốn gần tên âm nhân “ Tay khi quen khi ngứa ” này chút nào. “ Tay khi quen khi ngứa ” thấy vậy đuổi theo hô

- Đừng lạnh lùng thế chứ, chẳng phải chỉ có 900 kim thôi sao

Vâng! chỉ có 900 ngàn tiền hiện thực thôi, anh giàu anh không xót, tôi nghèo tôi xót lắm đây. 900 ngàn mua được 1 đồng đồ chứ ít gì. Tuy rằng vẫn còn 8 triệu nhưng Tiểu Vân mới phát tài nhỏ, bản chất hắn vẫn là người nghèo sống dựa trợ cấp của cha mẹ. Tâm lý hắn vẫn không thể chịu được bị ăn trộm như vậy.

Nhờ cảm ứng siêu cường 100 mét, ngoặt tới rẽ lui qua mấy hẻm nhỏ, Tiểu Vân thành công cắt đuôi “ Tay khi quen khi ngứa ”. Còn 100 kim 16 bạc 47 đồng, hắn mua thêm 9 cái phù về thành dự trữ, 29 cái thể thân phù, còn 62 kim hắn không thèm mua trung hồi huyết tề/s. Hắn mua luôn 62 bình đại hồi huyết tề 1kim/bình,/s duy trì 5s

Đi ra ngoài thành, không thèm để ý ánh mắt kỳ quái của những người chơi khác. Tiểu Vân một mạch đi thẳng đến bãi cương thi. Hắn chưa có ngoại trang, ai cũng có thể thấy hắn 1 thân trắng tinh không 1 trang bị bởi vậy mới thấy lạ. Ngang qua bãi hồ dữ hắn cũng không cần dựa vào cảm ứng thường xuyên vì quá nhiều người chơi đang đánh ở đây.

Đi hết bãi hồ, trước mắt là nghĩa địa, đúng như diễn đàn nói có rất ít người chơi chọn cương thi để đánh. Tiểu Vân đi vào nghĩa địa tránh qua những người chơi này tránh qua phạm vi cừu hận của 1 số cương thi bên ngoài vào sâu trong nghĩa địa. Skill của hắn bây giờ quá bá đạo, hắn không muốn người chơi khác chứng kiến. Tránh được phiền phức thì cứ tránh là châm ngôn chơi game của hắn

17. Chương 17: Đánh Quái Mọi Chân

Sâu trong nghĩa địa, Tiểu Vân tìm được bãi quái thích hợp. Có 50 con cương thi ở đây, lại 50 con không thể cao hơn sao - Hắn tham lam nghĩ. “ LV 17. Cương thi ” là loại quái chủ động tấn công mà skill của hắn đã thay đổi bởi vậy việc hắn phải làm rất đơn giản. Đó là lướt qua cho các con cương thi thấy mình là đủ.

Mỗi khi Tiểu Vân đi qua 1 đoạn, đằng sau có 1 đám cương thi đuổi theo kèm 1 loạt -100 hiện lên trên đầu mỗi s. Đi tầm 17 s thì tiến độ skill và máu tăng lên. Cách tính số máu quái thường trong Vô Hạn cũng không khó. Từ cấp 1 đến cấp 9 là lấy cấp độ x 10, Cấp 10 đến 19 là lấy cấp độ x 100, cấp 20 đến 29 là x 200, cấp 30 đến 39 là x 300 cứ thế mà tính lên. Đừng có nghĩ là quái quá mạnh, bởi đây là Vô Hạn cho nên có rất nhiều dị nhân sinh ra.

Như từng có 1 người chơi lên diễn đàn post thông tin của mình. Người chơi này tên “ Ta rất muốn khiêm tốn ” đã bị rất nhiều người chơi khác sau khi xem qua thông tin liền khuyên đổi tên. Vì sao? Vì tên này số rất may nhận được 2 nhiệm vụ ẩn tại tân thủ thôn và 1 ở Đại Lang thành. Hoàn thành nhiệm vụ, tên này nhận phần thưởng và hình thành 1 phong cách không giống ai. “ Ta rất muốn khiêm tốn ” học được nội công *Cửu dương thần công* phương đông, tay phải cầm kiếm xài *Thập Tự Trảm* phương tây, tay trái sử chiêu *phân thân chi thuật* của ninja.

Choáng chưa!! Đã thế ban quản lý của Vô Hạn còn lấy “ Ta rất muốn khiêm tốn ” làm quảng cáo cho game, tuyên truyền về vô hạn khả năng của game. Từ đó cũng lượng người chơi cũng tăng đột biến. Nói lại thì máu quái thường như vậy có khi còn thấp là đằng khác.

Tiểu Vân chạy mệt nghỉ, lần đầu tiên hắn cảm nhận được đánh quái cũng mỗi chân, nhưng nhìn tiến độ skill và máu tăng cao hắn cảm thấy đáng giá. Vì là quái ngoài thành phục vụ người chơi luyện cấp, nên cương thi đổi mới khá nhanh chỉ 2 '. Tiểu Vân chạy tới chạy lui mà quái vẫn không giảm, đồng thời hắn rất không hiểu vì sao quái chết không rơi gì dù là tiền.

Chẳng lẽ là skill lên cấp 3 có cái hiệu quả này. Tiểu Vân buồn bực, thế này mà muốn kiếm tiền chỉ còn 1 cách duy nhất thủ sát boss kiếm hòm bí ẩn thôi. Đánh cương thi này giờ 1 giọt máu không mất, cái hắn đang chờ là boss. Hắn mua máu với thể thân phù mục đích chính là để phòng hờ gặp boss quá khó giết. Sao này giờ không thấy boss ra nhỉ, giết nhiều quái thường vậy mà - Tiểu Vân băn khoăn.

Trong cảm ứng của hắn đột nhiên xuất hiện 1 nhóm người. Tiểu Vân chuyển hướng thoát khỏi bọn cương thi, trốn nhanh vào 1 góc khuất sau 1 tảng đá mà hắn cảm ứng được từ trước. Có 1 đội ngũ 20 người đến, người đi đầu là 1 thanh niên tầm 27 tuổi có lỗ mũi khá lớn. Tên này khịt khịt mũi, ra hiệu cho đội ngũ dừng lại nói

- Có người!

- Toàn cương thi có thấy ai đâu?

- Ngu ngốc! Không biết mũi của Toàn ca rất linh sao

...

Thanh niên mũi to tên “ Toàn thân lấp lánh ” đánh hơi 1 hồi xác định:

- Có 1 người khả năng còn ở gần đây

- 1 người thì lo gì, kệ xác hắn

- Đúng vậy, xía vào chuyện của chúng ta thì giết

...

Tiểu Vân thầm than, đúng là kì nhân dị sĩ không thiếu, tên họ toàn này có khi là chủng tộc có liên quan tới cầu. Hắn tiếp tục án binh bất động xem mấy người này làm trò gì.

Đội ngũ ồn ào một hồi, “ Toàn thân lấp lánh ” ra hiệu mọi người im lặng, sau đó lấy ra 1 vật ném lên mặt đất. Vật này rung rung liên tục như phát ra tín hiệu nào đó. Bọn cương thi như phát điên lao tới vật này, con này đè con kia, chồng chất lên nhau thành núi nhỏ. Sau đó dưới đất bốc lên thì khí xám xịt che kín núi cương thi kia.

Đội 1 lát thì khí tản đi, xuất hiện trước mặt mọi người là “ LV 19. Boss Cương thi vương ”. “ Toàn thân lấp lánh ” đội ngũ bắt đầu phân chia vị trí đánh boss. Tiểu Vân giờ mới biết thì ra phải làm vậy mới gọi ra boss được. Hắn nhớ lại 2 con boss từng đánh tên có màu vàng xen lẫn hơi tím. Nhìn lại tên con cương thi vương này cũng như vậy. Chẳng lẽ con boss này là lần đầu xuất hiện.

Hắn muốn cướp boss, nhưng đối phương không có ác ý với hắn. Hơn nữa con boss này ít nhất có tầm 190.000 máu. Hắn dame có 100 máu / s thôi. Khó mà dứt điểm được, chưa kể boss còn hồi máu. Thôi thì ngồi xem vậy, rảnh rồi nhìn lại skill đã được 1449/10.000, máu cũng có 2649 rồi.

Đội ngũ này đánh khá bài bản, nhưng một lúc sau khi boss còn 30% máu. Cương thi vương không ra skill nhưng cừu hận bị hỗn loạn, không quan tâm chiến sĩ trào phúng, khiêu khích nữa mà lao vào đội ngũ “ Toàn

thân lấp lánh ” chém loạn. Có vài người chết, nhưng rất nhanh được mục sư hồi sinh. Đội ngũ này chắc tìm hiểu khá kĩ mới đến, mọi người lập tức tản ra. Cương thi vương đuổi theo cung thủ ” Toàn thân lấp lánh ”

Không may, 2 người này hướng về phía Tiểu Vân đi tới. Thiệt là ngồi xem cũng trúng đạn, Tiểu Vân rời khỏi chỗ ẩn nấp, tránh sang hướng khác. Tất nhiên là lộ ra trước mắt 20 người chơi kia

18. Chương 18: Tuyệt Kỹ Âm Nhân

” Toàn thân lấp lánh ” thấy Tiểu Vân một mặt dụ boss, một mặt ra hiệu cho đội ngũ. Tiểu Vân cảm thấy không ổn nhưng hấn chạy thoát được 19 người có tốc độ cao hơn hấn sao? Đương nhiên là không rồi, 1 đám kỹ năng đại loại như hỏa cầu, xạ kích, bồi thứ các loại rơi vào người. Hơn 2600 máu cũng chả có tác dụng, chết ngay lập tức.

Hệ thống thông báo: ” Người chơi có muốn sử dụng thể thân phù hồi sinh tại chỗ không? ”. Ở trạng thái linh hồn Tiểu Vân quan sát thấy vẫn có chừng 2 người canh xác mình. Cũng phải, người ta cũng có thể thân phù cũng biết tác dụng của nó mà. Tiểu Vân mặc kệ thông báo, ở trạng thái linh hồn xem đối phương đánh boss. Hiện giờ chưa phải lúc hồi sinh.

1 lát sau, khi cương thi vương còn 10 % máu. Nó tung 1 skill suy yếu diện rộng. Đội ngũ ” Toàn thân lấp lánh ” thiếu 2 người, lại bị suy yếu đánh boss không bằng boss hồi máu. ” Toàn thân lấp lánh ” bắt đặc dĩ ra hiệu cho 2 người đang ở xa canh xác Tiểu Vân gia nhập đánh boss. Bọn họ lo lắng Tiểu Vân sẽ hồi sinh phá hoại nên vừa đánh vừa dè chừng.

Tiểu Vân kiên nhẫn chờ, hấn biết không phải lúc này. Hấn có thể khẳng định Ma dame 100 máu /s không thể ks được boss. Cương thi vương máu giảm dần 4 %, 3 %....Khi còn 1 % Cương thi vương xài skill quần thể cuối cùng ” độc sát 200 /s duy trì 10 s ”, sau đó nuốt hận ngã xuống rơi 1 đồng đồ.

Ngay lúc này, khi tinh thần 20 người chơi kia thả lỏng, Tiểu Vân điểm hồi sinh. Skill Ma có tác dụng lập tức, 20 người chơi kia đã được xác định là có ác ý cao với hấn. Dù hấn chết vẫn không thay đổi. Vừa hồi sinh Tiểu Vân chạy 1 mạch rời xa ” Toàn thân lấp lánh ” đội ngũ.

Đoàn người kia giết mình nhưng không để ý lắm vì đã giết boss xong. Khi đang định phân chia đồ thì có 1 người bỗng dưng lẩn ra chết, bọn họ mới phát hiện vấn đề. 20 người đều có trạng thái độc sát 200/s duy trì hơn 100 s. Đây cũng là tác dụng Ma của skill Thần Ma quang hoàn. Nếu chỉ 10 s, bọn họ có thể uống máu, mục sư buff gắng gượng qua. Nhưng dính tới 100s mục sư chưa hồi skill kịp, uống máu không lại thì phải chết rồi.

Tiểu Vân chạy ra xa cảm ứng được từng người từng người ngã xuống mà thoải mái. Cũng có người phục sinh tại chỗ nhờ thể thân phù nhưng vẫn cứ mất 100 máu /s do skill của Tiểu Vân. Và đừng quên boss chết xong thì quái thường cương thi bắt đầu quét mới. Cương thi có đặc điểm ai đánh nó sẽ bị nguyên rủa dính độc sát 30/s duy trì 15s. Thêm vào skill của Tiểu Vân sẽ thành 30 /s duy trì 115 s.

Ngoài ra cương thi còn chủ động tấn công nữa.

Mấy người tiếc của cố gắng vớt đồ boss rơi ra, nhưng vẫn dư lại 1 món. Loay hoay 1 hồi, 20 người này không còn cách nào khác là điểm hồi sinh tại thành. Đừng quên họ không phải Tiểu Vân, mỗi lần chết là giảm 10 % thuộc tính sau đó tăng dần. Tức là chết càng nhiều, hồi sinh xong chết càng nhanh.

Qua cảm ứng thấy toàn bộ xác 20 người này biến mất, Tiểu Vân quay lại chỗ boss, nhặt lên món đồ duy nhất còn lại. Đó là 1 cái áo choàng có mũ, đồng thời cũng là ngoại trang. Tiểu Vân mừng rỡ vội mặc vào thứ duy nhất hấn có thể mặc. Từ giờ, hầu hết mọi người không thể nhìn thấy mặt cũng như người Tiểu Vân trừ phi đứng rất gần.

Tự đánh giá bề ngoài của mình đa phần giống tu sĩ hay phù thủy thời trung cổ, hấn có phần hài lòng. ” Toàn thân lấp lánh ” đội ngũ không để ý tên của hấn vì tập trung giết boss, đồng thời hiện tại cũng không

có ai pm. Lại mặc ngoại trang không sợ nhận ra. Nhưng để tránh phiền phức, Tiểu Vân chuyển chỗ khác tiếp tục giết cương thi luyện skill.

Từ nhiều điểm vượt qua hệ thống quy định, Tiểu Vân có thể khẳng định chủng tộc và skill Thần Ma quang hoàn của hắn hoàn toàn là một loại bug, hack. Không chỉ vậy, skill này còn tác dụng được ngoài hiện thực. Có thể lão già Cổ Dương là thần linh hoặc có tu vi rất cao theo kiểu tiên hiệp mới có thể đưa cho hắn kỳ ngộ này.

19. Chương 19: Muốn Chết ! Thành Toàn Cho Các Người

Tiểu Vân chưa đánh cương thi tại bãi mới được 5', hắn nhận được truyền âm từ "Toàn thân lấp lánh"

- Thăng chó! Tao không biết mày làm thế nào, nhưng từ giờ trở đi, bọn tao sẽ sẵn mày, đánh mày về tận thủ thôn

Cái gì?. Tiểu Vân tự nhận hắn đã cố tránh phiền phức không muốn dây dưa với đám này rồi. Hắn cũng biết hắn giết người thì sẽ bị hệ thống thông báo cho đối phương. Thấy đối phương không truyền âm lại tưởng bỏ qua rồi chứ. Giết người rồi bị giết là chuyện thường tình trong game. Có cần phải quá mức thế không? Tiểu Vân tức giận, các người muốn chơi, được thôi.

Không thèm đánh quái, Tiểu Vân kích hoạt phù về thành. Ngay tại điểm hồi sinh hắn đã có thể cảm ứng được "Toàn thân lấp lánh" và đội ngũ trong quán rượu cách đây không xa. Hắn làm như không có gì xảy ra đi vào 1 hẻm nhỏ gần quán rượu. Hắn tìm 1 chỗ trong đó ngồi chờ.

Với ngoại trang hiện tại, hắn khá giống 1 NPC, đồng thời cũng có 1 số người chơi cũng có ngoại trang tương tự hắn làm giao dịch ngầm. Vì thế hắn không sợ bị phát hiện. Còn trong quán rượu "Toàn thân lấp lánh" và đội ngũ đã loạn cả lên rồi. Vừa nãy bọn họ đã chết đi sống lại khá nhiều, thuộc tính bị trừng phạt giảm mạnh. Đồng nghĩa máu họ rất thấp.

Tuy rằng đại hồi huyết tề có mức hồi huyết là 100 ngang với dame của Ma. Nhưng 1 kim 1 lọ, xài được có 5s. Rất đắt, mang vài bình phòng hờ là nhiều. Vì vậy trong quán rượu diễn ra 1 trò khôi hài, 1 nhóm 20 người tay cầm đại hồi huyết tề vừa đi ra khỏi quán rượu, đồng thời cứ 5s uống 1 bình. "Toàn thân lấp lánh" và đội ngũ đi hướng tiệm thuốc mua bổ sung. Bọn hắn biết Tiểu Vân ở gần đây khổ nỗi máu đã ít do suy yếu lại dính Ma 100 máu/s, thật sự không có thời gian mà thở chứ đừng nói tìm thủ phạm.

Tiểu Vân giữ khoảng cách 80 mét với đám người, giả vờ hiếu kỳ đi theo xem. Chuyện lạ như vậy đã hấp dẫn những người chơi khác bàn tán

- Nhìn đám kia xem, làm trò hề sao...

- Hay là nghi thức cổ xưa nào đó...

- Ồ nhìn xem, trong thành cũng mất 100 máu/s kia....

- Cũng có thể là nhiệm vụ ẩn nha...

- Này, mấy người đang làm gì thế?...

"Toàn thân lấp lánh" và đội ngũ có khổ mà không dám nói. Bị xem như khỉ diễn xiếc, bọn họ mặt nóng lên rất muốn có cái hồ nhảy xuống cho bớt nhục. Đến hiệu thuốc, bọn họ bỏ hết tiền mua thuốc kéo dài hơi tàn. Nhưng rất nhanh sẽ hết thôi. Với cái tốc độ 12 bình / phút, đồng nghĩa với mất 12 kim / phút. Mới lv mười mấy chịu sao thấu. Rất nhanh có người chết ngắc, như phản ứng dây chuyền từng người lần lượt ra đi. Mà nói tới cũng kỳ, tiệm thuốc cách quán rượu 60 mét, quán rượu cách điểm phục sinh 30 mét. Vừa vặn đều trong phạm vi skill của Tiểu Vân.

Và lại một màn còn kỳ quái hơn, tại điểm phục sinh, có một nhóm người xuất hiện, nằm xuống lại đứng lên, đứng lên lại nằm xuống. Việc này rất nhanh được đăng lên diễn đàn thành tin tức sốt dẻo thu hút rất đông

người chơi bình luận. Không nên quên, người chơi khác là có cấp độ, không chỉ giảm thuộc tính mà còn có thể rút cấp.

“ Toàn thân lấp lánh ” hồi hận xanh ruột rồi, chỉ vì miệng tiện mà kết cục thảm không thể thảm hơn. Ngay cạnh thanh máu, “ Toàn thân lấp lánh ” có thêm trạng thái suy yếu đã chồng lên tới -95 % toàn bộ thuộc tính, thời gian thì lên tới 20 h. Cấp độ của bọn họ cũng giảm xuống cấp 10 rồi, chỉ cần 10 s, hay 10 lần chết nữa sẽ bị đá về tân thủ thôn. “ Toàn thân lấp lánh ” pm mở miệng cầu xin tha thứ nhưng nhận được hệ thống thông báo đối phương đã chặn tin nhắn từ người chơi.

Tiểu Vân chờ đến khi xác định không còn cái xác nào trong điểm phục sinh, cũng là bọn kia đã về tân thủ thôn hết. Hắn mới xoay người ra ngoài thành đi đánh cương thi tiếp. Hừ! Thế là giải quyết xong, sau này xem còn ai dám đe dọa hắn nữa. Tiểu Vân không nhận ra tâm tính hắn đang dần dần thay đổi

Ở một không gian kỳ lạ nào đó, Cổ Dương mở mắt ra nói thầm: Nhanh thôi, thằng nhóc đó sẽ tới đây, ta quá mệt mỏi rồi. Ài!

20. Chương 20: Chim Chết Vì Ăn

Tiểu Vân đang đi bỗng thay đổi chủ ý, chuyển qua tiệm tạp hóa mua đồ. Bởi qua cảm ứng hắn mới nghe trộm được tin tức một con boss. Căn phòng nào đó ở quán trọ cách Tiểu Vân 89 mét, 1 thanh niên người chơi đang lăm bằm tìm cách 1 mình ăn boss. Tên này không biết hắn lỡ mồm nói ra vị trí boss. Vốn dĩ hệ thống sẽ cách âm

với bên ngoài để bảo mật riêng tư cho người chơi. Chỉ tiếc skill của Tiểu Vân không nằm dưới sự kiểm soát của hệ thống.

Giặc cướp phía ngoài thành xây trại dựa vào mặt trước 1 ngọn núi nhỏ. Mặt sau núi có 1 vách đá nơi 1 đám chim ưng làm tổ. Bọn này là “ LV 15. Ưng ngốc ”, nói ngốc là vì chỉ cần mua ít thịt từ các NPC đầu bếp bất kỳ trong thành, có thể nhử bọn nó từ độ cao 70 mét có hơn đó bay xuống để giết. Cũng khá nhiều người chơi chọn ở đây cày lv. Nhưng chắc chắn sẽ không có boss dù giết bao nhiêu quái thường đi nữa

Bởi vì, theo như Tiểu Vân nghe trộm được, Boss là có nhưng ở một chỗ khác. Ai có thể nghĩ ra quái thường ở mặt sau núi còn boss lại chạy qua mặt trước núi chơi đây. Mặt trước có giặc cướp xây trại đã hấp dẫn người chơi tìm cách công phá, vào mở rương và đương nhiên là giết boss thủ lĩnh giặc cướp rồi. Thật không hiểu

thanh niên kia làm sao thấy được con boss “ LV. 17 Boss Đại Ưng ngốc ” đậu trên 1 cái cây gần sát đỉnh núi cách sơn trại giặc cướp 1 khoảng xa như vậy.

Tiểu Vân qua tiệm tạp hóa mua 1 cái pháo hoa 10 bạc, lại chạy qua tìm NPC đầu bếp mua 40 miếng thịt thối. Vật liệu cần thiết đã đủ, hắn đi ra ngoài thành, hướng đến mục tiêu. Nay có ngoại trang, hắn có cảm giác khác hẳn. Tuy rằng ngoại trang vẫn chỉ có 1 số nhỏ người chơi sở hữu. Nhưng dù sao vẫn ít bị

chú ý hơn là thân không một món trang bị.

Đến sơn trại giặc cướp, Tiểu Vân lợi dụng cảm ứng tránh người chơi cũng như quái đi vòng ra đằng sau. Nhìn sườn núi dốc thoải phía trước, hắn bắt đầu leo núi. Lên được 1 khoảng khá cao, nhìn lại sơn trại biến nhỏ đi, phía trước có thể thấy đỉnh núi. Đi thêm 1 lúc, hắn đã tìm được boss, con boss chim này lại đang ngủ. Thân cây nó đậu thì trơn tuột từ gốc tới gần ngọn, chỉ có ngọn cây nhô ra mấy cái cành, mọc chút lá. Cây này là loại không để ai trèo - Tiểu Vân đánh giá. Đây cũng là nguyên nhân hắn đi mua pháo hoa, mục đích để đánh thức con boss, đồng thời có thể bắn trúng nó càng tốt. Nếu có thể trang bị vũ khí Tiểu Vân muốn mua nỏ hay loại ám khí bắn từ xa, nhưng tiếc là không được. Hắn đặt ống pháo cổ định trên đất, nhắm vào con boss, sau đó châm lửa.

Chúu! Bùm! Oác, oác...!

Hay nha! Pháo hoa bay lên đập vào đầu boss nổ tung, hình thành cảnh quanh đầu Đại ửng ngốc ánh sao lấp lánh. “ LV. 17 Boss Đại ửng ngốc ” trúng chiêu tỉnh ngủ sau khi kêu loạn một hồi, phi xuống tấn công hung thủ. Tiểu Vân hài lòng nhìn từng cái -100 trên đầu boss bay lên, nhưng con này cũng ít nhất 170.000 máu, chỉ

dựa vào Ma rất khó giết. Khi Đại ửng ngốc sắp lao tới đánh hấn, Tiểu Vân ung dung lấy ra 1 miếng thịt thối ném ra xa. Đại ửng ngốc như phản xạ bản năng nghiêng cánh lượn 1 vòng, đuổi theo miếng thịt. Hấn không còn gì để nói rồi, có loại boss ngốc đến vậy sao?

Khi con chim ngốc này bắt được miếng thịt thối, cắn vào thịt thì trên đầu nó nhảy lên -300 /s. Đây là ngộ độc thực phẩm, nếu là thịt thường sẽ không có hiệu quả này, giá cũng rẻ chỉ có 10 đồng 1 miếng, thịt thối có độc sát 200 trong 1 s là mua tốn 1 bạc / 1. Có Ma hỗ trợ thời gian trúng độc, độc sát sẽ không mất. Tuy rằng con boss này ăn rất nhanh, lại quay ra đánh Tiểu Vân nhưng khi lại 1 miếng thịt ngon lành trong mắt nó bay qua. Nó không thể kiềm chế nổi mà đuổi theo. Dần dần ăn càng nhiều “ LV. 17 Boss Đại ửng ngốc ” máu càng ngày càng giảm, nhưng nó vẫn không để ý. Nó có vài skill nhưng không phát động nổi, bởi mỹ vị bay qua bay lại trước mắt, không thể phí phạm thức ăn đặc biệt là thịt được.

Tiểu Vân nhìn cảnh hài hước diễn ra trước mắt, hấn rất muốn hỏi thằng nào thiết kế con boss này một câu - Mày có nhầm chó với chim không thế?. Dù là chim chết vì ăn cũng không đến nỗi này chứ. Hấn còn chuẩn bị tinh thần xài thể thân phù, uống đại hồi huyết, nhưng với tình trạng hiện tại chỉ không cần nữa rồi. Sau một hồi lượn đi lượn lại, “ LV. 17 Boss Đại ửng ngốc ” đã chết vì no hóa thành bạch quang cống hiến ít đồ. Tiểu Vân nhìn lại có 1 cái lông chim, 1 hòm bí ẩn và đương nhiên không có tiền. Hấn nhặt lông chim lên thì thấy là vật phẩm nhiệm vụ, không quan tâm bỏ vào túi đồ, nhìn qua hòm bí ẩn thứ mong đợi đã lâu. Mở hòm

ra sau đó, không có sau đó rồi vì không có gì hết.

Đen quá mà - Tiểu Vân thầm than. Hết việc ở đây rồi, về thôi, kích hoạt phù về thành hấn hóa thành bạch quang biến mất. Không lâu sau khi hấn rời đi, thanh niên bị hấn cướp boss cũng tới. Tên này tìm hoài không thấy boss, cuối cùng kết luận boss đã bị ks. Làm sao lại thế được, chỉ có mình biết chỗ này thôi. Không biết về việc thanh niên nhọ kia khó hiểu, Tiểu Vân đã về Hắc Hổ thành.

21. Chương 21: Không Thể Ở Yên 1 Chỗ

Tiểu Vân bắt đầu lượn quanh trong thành tìm NPC, hấn đoán cái lông chim nhiệm vụ kia có thể kích hoạt nhiệm vụ ẩn giống như túi tiền của Trương Tam. Rảnh rồi không có gì làm, hấn mở skill ra xem mới biết giết đi giết lại 20 người đội ngũ “ Toàn thân lấp lánh ” tốt đến mức nào. Hiện tại máu hấn đã là 3200, skill tiến độ là 2000/10.000. Giết 20 người mà như giết hơn 500 con quái.

Nhưng hấn cũng không có ý nghĩ lại kiếm người chơi giết, bởi nếu đối phương chơi lầy, chết không hồi sinh. Chẳng lẽ thi xem thằng nào kiên nhẫn hơn, chờ lâu hơn sao. Tiểu Vân không muốn chơi trò nhảm chán này, trước tức giận đội ngũ kia, hấn mới phí thời gian chờ. Còn hiện tại nếu không có nguyên nhân, hấn cũng không khùng mà làm vậy

Giết Npc thì khỏi nghĩ, giờ hấn và đa phần người chơi còn yếu, chẳng ai dại gì đi chọc npc trừ phi chán sống. Cũng vì vậy mà nhiều người chơi là thiên sứ tộc hay chủng tộc có cánh khác không dám bay lượn trong thành. Cho dù không bị đa phần người chơi còn lại không thể bay cho ăn hành đi nữa, thì Npc cũng không để yên. Nghĩ lại giết đội ngũ “ Toàn thân lấp lánh ” mà không rơi đồ, Tiểu Vân có chút bần khoản, hấn vào diễn đàn tìm đáp án.

Lục lại thông báo về cập nhật của Vô Hạn, hấn biết vì sao. Ban quản lí game không cho rút đồ trong thành để tránh hỗn loạn. Nếu cho rút đồ thì sẽ có rất nhiều người chơi tìm cách giết người trong thành. Như mượn tay Npc, gây thù hận giữa các người chơi với nhau.v.v.

Vô Hạn có rất nhiều chủng tộc bởi vậy sẽ dẫn đến có rất nhiều thủ đoạn giết người. Cho rút đồ sẽ khiến loạn hết cả thành. Số lượng người chơi sẽ giảm, đây là điều không nhà phát hành game nào muốn.

Tiểu Vân từng chơi nhiều game hắn cũng biết 1 câu châm ngôn của game thủ: “ Rút cấp có thể cày, mất đồ thì nghỉ chơi ”. Cái này gần như là đúng tới 99% trong tất cả các trường hợp rồi. Thắc mắc được giải đáp, Tiểu Vân tiếp tục lượn quanh tìm Npc. Dựa vào cảm ứng hắn có thể nghe trộm được khá nhiều chuyện thú vị không có trên diễn đàn. Skill tăng lên cao, hắn có thể thành không gì không biết. Lúc đó giả dạng như vạn sự thông chắc chả ai nghi ngờ.

Nhưng rất nhanh Tiểu Vân ngừng lại y y tự sướng, vì hắn đi hết cả thành, tìm rất nhiều npc rồi nhưng không gây ra nhiệm vụ. Hiện hắn đang ở gần cửa đông thành, hắn không biết có nên đi tìm quái đánh tiếp không thì hắn cảm ứng được có Npc đi vào thành.Ồ! còn có Npc thương nhân buôn bán qua các thành, suýt nữa bỏ qua. Tiểu Vân đi tới Npc kia nhưng không có gì xảy ra.

Còn 3 cửa thành nữa, Tiểu Vân lần lượt đi thử vận may. Còn tốt là vận khí không quá kém, ở cửa thành bắc đợi 30’ hắn đã gặp được Npc kích hoạt nhiệm vụ ẩn. “ Thương nhân Ba Lợi ” đến gần hắn và nói

- Tiểu huynh đệ có phải sở hữu 1 chiếc lông chim ngốc?

- Đúng là có 1 chiếc.

- Có thể cho ta xem không?

Tiểu Vân vội lấy lông chim ra cho Npc xem, hắn không biết sao tên này biết hắn có, hơn nữa còn biết là của chim ngốc. Thôi thì hệ thống quy định vậy thì chấp nhận vậy. “ Thương nhân Ba Lợi ” xem xét 1 hồi trả lại cho Tiểu Vân rồi nói

- Tiểu huynh đệ may mắn lắm đấy. Phù thủy Tiểu Linh đang cần tìm cái này. Chỉ cần hiến nó, sẽ được ban thưởng lớn.

- Thương gì vậy?

- Cái này thì ta không biết, ta chỉ nhận ủy thác tìm kiếm lông chim ngốc thôi. À mà còn cái này nữa

“ Thương nhân Ba Lợi ” đưa cho Tiểu Vân 1 cái gương nhỏ trên mặt có vẽ rất nhiều ký hiệu cổ quái và nhắc nhở

- Tiểu huynh đệ để lông chim lên mặt gương sẽ nhận được phần thưởng

- Vậy à!

Tiểu Vân hiếu kỳ để lên, nhưng sau đó chuyện lạ xảy ra. Một cột sáng từ trên trời chiếu xuống hắn, không còn cảm ứng được gì, mắt mở không nổi. 10 s sau cột sáng biến mất, người chơi xung quanh nhìn thấy hiệu kỳ bàn tán, 1 số thì nháy mắt “ Thương nhân Ba Lợi ” hi vọng có thể nhận được nhiệm vụ. Vừa ứng phó với người chơi xung quanh đồng thời thương nhân Npc này nói nhỏ:

- Tiểu huynh đệ đừng trách ta, ta chỉ là phụng mệnh hành sự thôi

Xong! Tiểu Vân biết đây là truyền tống. Một màn tương tự như xưa,

số hắn phải chạy đông chạy tây sao? Tân thủ thôn chưa được bao lâu bị tống đến gần Hắc Hồ thành. Hiện tại ở thành cũng chưa quen thuộc lại bị đưa đi nơi khác. Không thể ở yên 1 chỗ mà!

22. Chương 22: Tính Cách Lập Dị Của Tiểu Vân

Trong 1 tòa tháp cổ 3 tầng, tại tầng 1, Tiểu Vân xuất hiện. Hắn không cảm ứng được các tầng trên vì tòa tháp này quá cao, quá lớn đi. Riêng tầng 1 đã cao hơn 150 mét vượt quá phạm vi cảm ứng của hắn rồi. Độ

rộng đến hơn 400 mét, thế mà cả không gian lớn như vậy lại không có gì ngoài 1 bậc thang dài đưa lên tầng 2. Tiểu Vân chưa biết phải làm sao thì đã có thanh âm khàn khàn vang lên

- Người là kẻ đã giết con chim ngọc đó?

- Đúng vậy.

- Lên tầng 2 hoàn thành thử thách, sau đó lên tầng 3 gặp ta để nhận phần thưởng.

Tiểu Vân không hiểu ra sao cả, không biết có lại bị lừa gạt truyền tống lần nữa không. Thôi thì trắng đến rằm là trắng tròn, cứ lên tầng 2 cái đã. Đi hết bậc thang đưa tay mở cửa vào tầng 2, nhưng chưa kịp thấy cái gì trước mắt tối sầm lại.

“Bạn đã chơi game hơn 9 h, xin nghỉ ngơi giữ sức khỏe”

Lại cái thông báo này, Tiểu Vân không thể làm gì khác hơn là bỏ đầu khô ra, nhìn lại bên ngoài trời đã sáng. Không cần xem qua di động hắn cũng đoán được đã hơn 9h sáng.

Hắn cầm di động lên, không phải xem giờ mà là tin nhắn thông báo tài khoản ngân hàng gia tăng thêm 7 triệu 999 ngàn. Sao không phải tròn 8 triệu, lúc hắn mua thịt thối để nhử con boss chim ngọc hắn mới biết trên người chỉ còn 6 bạc 47 đồng. Vậy cho nên hắn phải đổi 1 ngàn ngược lại game, lấy 1 kim tệ mua 40 miếng thịt thối đó. Trong game hắn trên người chỉ có 66 bạc 47 đồng. Hắn không muốn cầm nhiều tránh gặp phải dạng người chơi hay Npc nào đó vô sỉ như “Tay khi quen khi ngứa”

Đói bụng, nhìn lại mấy thùng mì góc phòng, hắn cũng không muốn lại ăn mì. Dù sao cũng kiếm được chút tiền rồi, đi ra ngoài ăn hàng.

Nhìn lại cái bộ quần áo chuyên dụng ra ngoài áo ngắn quần jean đã phai màu của mình, Tiểu Vân tự nhủ phải mua quần áo thôi. Đúng là không có tiền không thấy muốn tiêu gì, có tiền cái là...

Ra quán làm bát xôi thịt giải quyết cái bụng, Tiểu Vân đi mua quần áo, vẫn là mua áo ngắn quần jean, không chỉ vậy còn mua giống hệt bộ đang mặc. Đây là tính cách lập dị của hắn mà ra. Hắn không thích rắc rối phiền phức, cũng không quan tâm bề ngoài. Thậm chí có thể thấy đầu tóc hắn bù xù do không chải chuốt vuốt keo gì. Với tính cách như hắn nên không có ai muốn làm bạn hắn cả. Dù thời đi học từng có bạn nhưng rất nhanh bạn hắn nhận ra bản chất quái đản, dở người của hắn. Hậu quả là mọi người dần xa lánh, có người cố khuyên hắn thay đổi nhưng hắn không bao giờ nghe.

Cũng chỉ có Yến là chịu được hắn, chứ các cô gái khác ai mà thích 1 thằng như vậy. Vẫn có người thích nhưng là thích tiền của hắn. Chị bán quần áo hớn hờ nhìn Tiểu Vân nói ngọt “lần sau lại ghé nha em”. Chị bán hàng tích cực vậy cũng là do 1 bản chất khác của hắn - “không bao giờ cò kè mặc cả, không đủ tiền thì thôi, đủ thì mua”

Tiểu Vân tiếp tục vào siêu thị mua cà phê gói, bánh quy, sô cô la, sữa hộp, co ca co la, kẹo dẻo.v.v... Hắn mua về dự trữ lương thực mà cứ như người ta mua về tổ chức sinh nhật cho trẻ con vậy trừ cà phê ra. Trong số hắn mua không có bia, rượu hay thuốc lá. Vì hắn là 3 không: không bia, không rượu, không hút thuốc. Chính cái 3 không này khiến hắn không thể hòa đồng khi đi làm.

Đi làm ăn mà không bia, không rượu, không thuốc thì làm có tốt lãnh đạo cũng đuổi việc sớm. Cho dù không đuổi thì có khi hắn cũng tự nghỉ việc, vì hắn ghét tất cả những người có 1 trong 3 cái trên. Hay nói hắn là loại căm thù cả thế giới. Ba mẹ hắn cũng từng khuyên hắn cố làm quen hoặc chịu đựng để đi làm. Nhưng hắn không nghe, hắn không chịu được mùi thuốc, hơi rượu bia. Ba mẹ hắn khuyên không được, chịu không nổi hắn mới đưa hắn đi nhà bác ở nhờ.

Tiểu Vân tiêu hết 2 triệu 500 ngàn mua đồ, hắn gửi 4 triệu cho cha mẹ hắn. Còn 1 triệu 499 ngàn để lại trả tiền điện nước. Có lẽ cha mẹ sẽ vui vì hắn bắt đầu làm ra tiền. Đồng thời hắn gọi cho cha mẹ nói không cần trợ cấp nữa. Tất nhiên là không thể thiếu bài ca dài về hỏi thăm các loại như sức khỏe, người yêu, công việc...v.v... mà hầu hết ông bố bà mẹ đều biết.

Cứ vâng vâng, dạ dạ từ siêu thị về đến căn phòng của mình. Tiểu Vân vuốt mồ hôi thầm than - tình thương của cha mẹ thật vô bờ bến mà. Khó khăn lắm mới dứt ra được cái di động. Nhìn lại cũng đã 6 h tối, hắn tổ chức liên hoan nhỏ chúc mừng lần đầu tiên tự kiếm được tiền. Rất có phong cách FA! Nếu có Yến ở đây

thì tốt rồi, Tiểu Vân chưa xót nghĩ. Hắn uống co ca co la cũng say được, không biết làm thế nào, được 1 lúc gục xuống ngủ.

Tiểu Vân giật mình tỉnh dậy, nhìn qua di động đã sắp 12h đêm rồi, dọn dẹp một hồi, uống cốc cà phê cho tỉnh táo. Hắn nằm trên giường đợi đầu khò chờ game bắt đầu.

23. Chương 23: Thử Thách Dễ Nhất Và Khó Nhất

Tiểu Vân vừa trở lại tầng 2 tòa tháp cổ đã nghe cái giọng khàn khàn vang lên

- Người biến đâu mất vậy? Làm ta chờ nửa ngày rồi đó.
- Nhanh vượt qua thử thách đi.
- Không là không có phần thưởng đâu.

Quái dị mà! Cái giọng điệu nói chuyện cứ như trẻ con kết hợp cái giọng khàn khàn thật là kì lạ. Hắn hiểu kỳ muốn biết trên tầng 3 là ai, tiếc là cảm ứng vẫn không đến. Quan sát tầng 2 thì thấy một mảnh bóng bóng, nẩy nẩy thuần 1 màu tím. Tầng này cũng rộng gần như tầng 1, bởi vậy tạo cho hắn cảm giác như thấy một hải dương tím phía trước.

Đi lên nhìn kỹ hơn thấy được tên quái "LV. 0 Tử smile", quá nhiều, không thể đếm nổi. Tiểu Vân không dám coi thường, quái lv 0 thì vẫn cường chế tổn thương 1 dame được, mà smile nhỏ chỉ cỡ quả bóng tennis. Một loạt lao lên vây hắn thì khổ, mà chưa chắc trong bọn này có lần con boss nào không. Quái quá đông không xác định được. Thanh âm khàn khàn kia lại thúc dục

- Nhanh lên, giết hết bọn đáng ghét đó đi.
- Càng nhanh càng tốt, thưởng mới càng nhiều nha!

Tiểu Vân càng khẳng định phán đoán của mình, tầng 3 chắc chắn là một đứa nhóc. Còn dụ dỗ hắn nữa chứ, cứ thấy thế nào ấy! Hắn cười thầm. Tiểu Vân không vội, hắn muốn thử đánh 1 con xem thế nào. Hắn không vội lại có người chờ được. Một con gió đánh úp lại đẩy Tiểu Vân bay vào giữa làn quái.

- Ta giúp ngươi rồi đó, cứ đứng đó sao đánh quái được

Má ơi! Đừng có chơi đại thế chứ. Tiểu Vân đoán kiểu này chắc bị chôn sống. Nhưng một điều kỳ diệu xảy ra, khi hắn bay vào phạm vi cừu hận của bọn smile thì thấy bọn này quay lại nhìn hắn. Chỉ có vậy thôi, bởi vì sau đó một loạt -100 hiện lên, con nào hiện -100 thì ngay lập tức hóa thành bạch quang biến mất.

Thế là chết rồi, Tiểu Vân trợn tròn mắt. Mấy con này là loại chủ động tấn công à? Hắn tự nhủ. Nhưng hắn vẫn lo lắng liệu có boss không. Như trước đây tầm 100 con quái thường là ra 1 con boss. Với số lượng không đếm nổi thế này cũng phải có vài chục con boss trở lên. Mà boss dame rất cao. Nếu cả lũ boss cùng đánh hắn không trụ được. Chưa kể còn xài skill

Tiểu Vân giống như mặt trời còn bọn smile là tuyết vậy. Hắn rơi xuống là smile xung quanh chết hết, hắn đi tới đâu 100 mét quanh hắn quái chết dồn dập. Mãi đến tận lúc quét sạch smile cũng không thấy con boss nào. Tiểu Vân thở phào nhẹ nhõm. Còn chưa kịp xem skill với máu thế nào rồi thì một giọng nói trong veo thanh thúy vang lên

- Hoan hô, lũ đáng ghét chết hết.
- Có thể ra ngoài chơi rồi!

Cửa tầng 3 mở ra, 1 bóng dáng nhỏ nhắn lao xuống. Thật là một cô bé xinh xắn đáng yêu! Tiểu Vân như thấy một thiên thần nhỏ đang tung tăng chạy tới vậy. Nhưng ngay khi thiên thần nhỏ này định chạy qua hắn, đột nhiên hắn giữ tay cô bé lại

- Phần thưởng đâu?

Nếu là người chơi khác thấy cảnh này chắc phải chém Tiểu Vân thành trăm mảnh. Loli fan sẽ phát biểu: “Không hiểu nổi hẳn nghĩ cái gì mà làm ra hành động khốn nạn như thế”. Cô bé như không để ý việc bị bắt, thậm chí phản thủ mà kéo Tiểu Vân nói gấp

- Nhanh nhanh chạy ra khỏi tháp, không thì không kịp nữa.

- Ở lại sẽ bị quái vật bắt đi đó.

Nhìn cô bé vừa kéo, vừa cầu xin, Tiểu Vân không biết có nên tin không. Cô bé tên là “ Phù thủy Tiểu Linh ” đúng là người sẽ thưởng cho hẳn theo như Ba Lợi nói. Nhưng mà cứ có cảm giác không ổn ở đâu đó. Ngay lúc này, Tiểu Linh bỗng bay lên, lơ lửng trước mặt hẳn. Cô bé đưa 2 tay che mặt, rầu rĩ nói nhỏ

- Bị quái vật bắt mất rồi.

Ngay lúc này giọng nói của người thứ ba vang lên sau lưng Tiểu Vân

- Chàng trai, làm sao người vào được đây?

Tiểu Vân quay lại thấy một ông lão với khuôn mặt xấu xí đang nhìn mình. Npc này tên “ Phù thủy lão sư Mặc Huyền ”. Chà chà, cái này là tiết tấu bắt nạt nhỏ thì lớn ra sao? Hẳn không dám đại ý, kể lại từ đầu tới đuôi cho ông lão nghe

- Thì ra là thế, thảo nào gần đây không thấy bóng dáng con chim ngốc đó đâu

Qua ông lão, Tiểu Vân cũng hiểu đám smile là để ngăn cản cô bé trốn ra ngoài. Từ smile rất yếu chỉ có kháng phép cao ngất ngưỡng. Nếu là chuyên đánh phép thuật không có sát thương dạng khác như Tiểu Linh thì rất khó mà vượt qua được đám smile đó. Từ smile được các phù thủy chuyên dùng để luyện tập phép thuật. Mặc Huyền vừa mới đưa mắt nhìn thì Tiểu Linh đã vội vàng nói một tràng

- Mặc gia gia, con sai rồi, con không nên nhờ người đến giúp. Con hứa sẽ ngoan, sau này sẽ học tập phép thuật chăm chỉ.

Cô bé thề thốt cố làm mặt nghiêm túc khiến 2 người còn lại bật cười. Tiểu Linh mắt xoay tròn bám vào tay Tiểu Vân làm nũng

- Đại ca ca, kể cho muội thế giới bên ngoài thế nào đi, có nhiều đồ ăn ngon, quần áo đẹp không?

- Vậy muội phải nói cho ca biết sao giọng muội khi này lại khàn khàn vậy

Tiểu Linh như hiển của quý đưa một viên ngọc đỏ cho Tiểu Vân

- Cái này là muội tự làm đấy, giải ha!

- Cái này dùng thế nào?

- Hì hì, áp lên cổ là được à, chơi vui lắm

Tiểu Vân thử một hồi rồi trả lại, sau đó bắt đầu kể về thế giới bên ngoài cho cô bé nghe. Mặc Huyền nhìn 1 lớn 1 nhỏ nói chuyện mà mỉm cười nhìn, không có chút phật lòng vì bị 2 người bỏ qua 1 bên. Một lúc sau Tiểu Vân mới nhớ ra vội hướng Mặc Huyền xin lỗi. Lão khoát khoát tay:

- Không sao, ta không để bụng. Nếu con bé đã hứa thưởng cho người thì ta sẽ thực hiện thay

Mặc Huyền đưa cho Tiểu Vân một quả trứng, rồi nói

- Thứ này chưa nở ra nhưng qua nghiên cứu ta thấy là 1 sinh linh kỳ quái mới xuất hiện ở thế giới này. Ta cũng là tình cờ nhặt được. Chúc người may mắn.

Tiểu Linh vẫy vẫy tay nói

- Ca ca, hẹn gặp lại

Tiểu Vân chưa hiểu mô tê gì lại một cột sáng bao trùm hẳn và quả trứng. Truyền cmn tổng, Tiểu Vân nhúc nhích, không để người ta chuẩn bị tâm lý sao. Từ trước tới nay toàn truyền tổng bất ngờ thế này, đau tim chết mất.

24. Chương 24: Gặp “ Tiểu Lý Phi Chim ”

“ Tiểu lý phi chim ” thân hình phiêu dật, mờ ảo tránh né 10 con “ LV. 21 Huyết Lang ”, thỉnh thoảng lại ném phi đao. Mấy con sói không con nào có thể cắn trúng hần. Tiếp tục không bao lâu, bọn huyết lang này sẽ bị mài chết. Lúc này tự nhiên 1 người và 1 quả trứng đột nhiên xuất hiện không xa

Kết thúc truyền tống, Tiểu Vân nhìn quanh thấy 1 người đang đánh 10 con sói. Có chút giật mình nhỏ khi thấy đối phương là “ Tiểu lý phi chim ”. Hiện tại tên này vẫn chiếm đầu bảng xếp hạng với lv 19. Ra hiệu cho đối phương mình không có ác ý, sau đó hần tìm hiểu quả trứng. “ Tiểu lý phi chim ” thấy đối phương không có hành động gì khác thì tiếp tục đánh quái nhưng vẫn chia ra 1 phần tâm thần đề phòng.

Nhìn quả trứng Tiểu Vân thầm nghĩ tới lời Mặc Huyền nói. Sinh linh mới xuất hiện ở thế giới này hay nói cách khác là thế giới này vốn không có nó, tình cờ nhặt được cũng có thể hiểu là bị sắp đặt để lấy được. Có liên quan tới lão già Cổ Dương không? Nếu đúng dùng Thần lên quả trứng sẽ có thay đổi. Nếu không phải thì chỉ là mình quá cả nghĩ thôi.

Tiểu Vân quyết định thử, bởi vậy hần chỉ vào quả trứng và nói: “chỉ định mục tiêu”. Quả nhiên, hần đoán không sai, trên quả trứng hiện lên +100 /s. Cái này chắc là lão già Cổ Dương gửi cho hần, vì sao lại phải làm vậy? Có skill Thần Ma quang hoàn là đủ bá đạo rồi mà. Tiểu Vân có cảm giác Cổ Dương sắp đặt như vậy để thúc ép hần.

Có gì cần phải nhanh hơn? Tiểu Vân nghĩ bản thân có lập dị thì cũng không có gì đặc biệt. Người như hần trên thế giới cũng có 1 số nhỏ. Cổ Dương hoàn toàn có thể chọn người khác. Như vậy thì chỉ còn là skill Thần Ma quang hoàn này thôi. Lão muốn mình luyện nhanh hơn sao? Thường thì hần không thích bị sắp đặt, ép buộc giống 1 con cờ như vậy

Nhưng hiện tại, hần có 1 vài ý tưởng đè nén trong lòng cần gấp Cổ Dương để chứng thực. Bởi vậy muốn nhanh thì hần chiều. Tiếng quả trứng nứt ra làm hấp dẫn Tiểu Vân. Hần không biết trong này là con gì nữa. Trứng vỡ, cái hần thấy làm Tiểu Vân quá choáng váng.

“ Tiểu lý phi chim ” cũng đã xử lý xong quái nhìn qua cũng ngạc nhiên vì ngạc nhiên.

Xuất hiện không phải con gì mà là một khối cầu màu đỏ có tên “ Huyết giới hồn thú ”. Gọi là thú thì phải thường có hình dạng con vật, đằng này chỉ là 1 khối cầu, mắt, miệng cũng không có, là sao? Hệ thống thông báo hần nhận được 1 sủng vật. Giờ thì cũng không tin hệ thống được, có khi là lão Cổ Dương ép buộc như vậy thì có. Tiểu Vân khinh bỉ một hồi, còn chưa kịp xem thông tin con sủng vật mới này thì bỗng dưng nó biến mất.

Đúng thật là biến mất, vỏ trứng cũng không còn. “ Tiểu lý phi chim ” tới gần bắt chuyện

- Sao mất rồi?

- Không biết!

Tiểu Vân buồn bực, bỗng thấy phi đao trên tay “ Tiểu lý phi chim ” khá quen mắt. Nhớ rồi, cái này chính là cổ văn phi đao hần đã đấu giá. Nhưng người đấu giá được là người khác mà. Tò mò hần liền hỏi

- Phi đao này...

- Làm sao - “ Tiểu lý phi chim ” ngắt lời

- Người khác đấu giá được, làm sao lại về tay ngươi.

- Giết rồi lấy

Tiểu Vân phục rồi, anh cũng quá trâu bò đi. Đầu phải cứ chết là rút đồ, chỉ có tỉ lệ 20 % thôi. Chưa kể chắc gì đã rút đúng món này. Tiểu Vân trong lòng mặc niệm cho đại gia xấu số, mất tiền mất cả đồ. Thấy “ Tiểu lý phi chim ” vẫn nhìn chằm chằm mình, hần biết có 1 số cao thủ không thích bị người khác quan sát khi đánh quái. Vì thế hần dứt khoát kích hoạt phù về thành.

Ở điểm phục sinh mới nhìn quanh, hắn biết mình không còn ở Hắc Hổ thành mà đã qua một tòa thành thị khác. Không cần rời đi quá xa với cảm ứng hắn biết được thành này là Phi Liêm thành. Khi trước giết rất nhiều smile, hắn còn chưa kiểm tra lại skill, bởi vậy hắn xem lại thông tin của mình

25. Chương 25: Phong Ấn Chết Tiệt !

Tên: Tiểu Vân Như Yến

Chủng tộc: Thần Ma

Máu: 10.000/10.000

Skill duy nhất: Thần Ma quang hoàn (luôn kích hoạt 24/24)

Phạm vi và cảm ứng (cấp 3): bán kính 100 mét quanh người chơi (hình cầu)

Thần (cấp 3): Hồi phục 100 máu / s cho bản thân hoặc 100 mục tiêu chỉ định, giảm thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi 100s

Ma (cấp 3): Sát thương 100 máu / s cho 100 kẻ có ác ý cao với bản thân hoặc 100 mục tiêu chỉ định, tăng thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi cho kẻ có ác ý cao với bản thân hoặc 100 mục tiêu chỉ định 100 s

Cấp tiếp theo: 8800/10.000 (1 kẻ có ác ý cao với bản thân hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Huyết: 10.000/10.000 (1 kẻ có ác ý cao với bản thân hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Chú ý: Phạm vi và cảm ứng, Thần, Ma có thể vô hạn tăng lên đẳng cấp

Súng vật: Huyết giới hồn thú (bị phong ấn)

Chủng loại: Vệ súng (tự động hộ chủ)

Skill:???

Máu lên 1 vạn, skill cũng gần lên làm Tiểu Vân thỏa mãn, ngoài ra Huyết giới hồn thú cũng không có biến mất nhưng cái súng vật bị phong ấn là sao? Không có manh mối gì thì biết làm sao để cởi phong ấn. Hắn nhìn cái chú giải tự động hộ chủ mà thèm, kiểu này không cần lo lắng về thủ = 0 nữa, bị tấn công thì có súng vật đỡ hộ. Không biết súng vật này có ít hay nhiều skill, lại có hiệu quả gì? Cmn phong ấn chết tiệt!

Kiểu này không phải Cổ Dương thức hắn mà là đánh đổ hắn mới phải. Không nghĩ ra thì bỏ qua, đi kiểm quái giết lên skill, hắn cũng cần kiếm thủ sát boss lấy đồ bán ra tiền nữa. Hiện tại hắn không sống bằng trợ cấp của ba mẹ nữa rồi. Cảm ứng được nhiều người chơi bàn tán về bí cảnh với phó bản, hắn động tâm. Trước đây còn yếu hắn không dám ho he, hắn cũng không muốn người khác biết về skill của mình. Cho nên đi bí cảnh hay phó bản hắn chỉ có thể đi 1 mình

Hiện tại đã 1 vạn máu, tuy là thủ 0 nhưng cũng có tiền vốn để thử rồi. Trong Vô Hạn bí cảnh chỉ là 1 loại địa phương có rất nhiều quái nhưng không có boss, đánh quái không rút đồ hay tiền. Bí cảnh dùng để luyện skill là chính, lên lv là phụ. Muốn vào bí cảnh phải tốn khá nhiều tiền, vì thế người chơi vẫn phải tổ đội để chia sẻ phí tổn. Cũng do quái quá nhiều 1 người thì đánh không nổi, hầu như đều bị quái hội đồng chết. Phó bản thì cũng như bao game khác là mở sẵn trang bị, kỹ năng và 1 số đạo cụ hiếm.

Trước hết đi bí cảnh, Tiểu Vân quyết định luyện skill trước. Bí cảnh có rất nhiều loại, thậm chí có thể hình thành theo yêu cầu của người chơi. Nhưng cái loại bí cảnh này phải tốn rất nhiều tiền mới có thể tạo thành. Nói chung là dành riêng cho đại gia. Tiểu Vân đi tới bí cảnh đại sảnh, túi tiền chỉ còn 66 bạc 47 đồng, hắn lại đổi 29 ngàn thành 29 kim tệ để dùng. Vì phí 1 lần vào bí cảnh những 25 kim. Nộp tiền xong, hắn nhận 1 cuốn hướng dẫn kèm 1 lệnh bài từ nhân viên.

Trong sách ghi các loại bí cảnh hiện có ở Phi Liêm thành. Hắn bỏ qua các bí cảnh quái công cao, máu dày. Lại nhắm vào những bí cảnh có số lượng quái nhiều nhất. Sau đó so sánh xem cái nào quái công yếu nhất,

hắn vẫn thủ 0 mà. Sáng tới sáng lui, cuối cùng hắn cũng tìm được 1 loại phù hợp là bí cảnh “ rừng nuôi ong ”. Hắn đi tới sân lớn sau đại sảnh.

Ở đây bày 1 loạt cổng không gian đủ hình dáng. Trên mỗi cánh cổng đều có ký hiệu khác nhau. Tìm tới cái có ký hiệu giống với ký hiệu “ rừng nuôi ong ” trong sách hướng dẫn. Hắn lấy lệnh bài đặt vào ô lõm bên trái, đồng thời ấn phím 1 trên bàn phím bên phải cánh cổng. Cánh cổng bắn ra một chùm sáng kéo hắn vào trong sau đó khôi phục bình thường. Nếu là đi theo đội, người chơi có thể tùy theo số lượng người mà ấn phím số khác nhau. Cao nhất có thể tới 10 người.

Tiểu Vân xuất hiện trong một cánh rừng, rất nhiều tiếng vo ve bên tai. Hàng trăm con ong xúm vào đốt hắn

-100, -100, -100, -100, -100, -100, -100, -100, -100,....

+100

-10, -10, -10, -10, -10, -10, -10, -10, -10,....

Hắn chẳng cần làm gì chỉ cần đứng yên để ong chích thôi. Bọn ong rừng này lv 13, dame thấp vậy nhưng nó còn có nọc độc. Với người chơi khác sẽ là thêm trạng thái trúng độc -50/s duy trì 25s, đồng thời còn bị tê liệt 1 s không thể sử dụng skill mỗi khi bị đốt 1 cái. Bí cảnh “ rừng nuôi ong ” không có người chơi nào lựa chọn trừ phi có chức nghiệp loại như trận pháp sư hay chủng tộc kết giới sư.

Nhưng với Tiểu Vân thì hắn không sợ mấy cái trạng thái bất lợi, thành ra ong chỉ có 10 dame với hắn mà thôi. 1 vạn máu lại/s, uống thêm đại hồi huyết 100 /s nữa, cùng lắm còn có thể thân phù. Tiểu Vân cứ đứng 1 chỗ mà nhìn skill tăng lên, nhưng dù sao ong quá nhiều thì thoảng hắn vẫn chết phải xài thể thân phù.

26. Chương 26: Thần Ma Quang Hoàn Cấp 4

Chỉ sau 30', skill đã lên cấp 4 như mong đợi, Tiểu Vân có thể suy đoán được nhưng hắn vẫn muốn mở ra xem

Skill duy nhất: Thần Ma quang hoàn (luôn kích hoạt 24/24)

Phạm vi và cảm ứng (cấp 4): bán kính 1000 mét quanh người chơi (hình cầu)

Thần (cấp 4): Hồi phục 1000 máu / s cho bản thân hoặc 1000 mục tiêu chỉ định, giảm thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi 1000 s

Ma (cấp 4): Sát thương 1000 máu / s cho 1000 kẻ có ác ý cao với bản thân hoặc 1000 mục tiêu chỉ định, tăng thời gian tất cả các loại trạng thái bất lợi cho kẻ có ác ý cao với bản thân hoặc 1000 mục tiêu chỉ định 1000 s

Cấp tiếp theo: 0/100.000 (1 kẻ có ác ý cao với bản thân hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Huyết: 11.200/11.200 (1 kẻ có ác ý cao với bản thân hay 1 mục tiêu tử vong tăng 1 điểm)

Rất nhanh tiến độ skill và máu lại tăng lên, nhưng cái bí cảnh này cũng chỉ có 2000 con ong mà thôi. Hệ thống quy định 2000 là số quái lớn nhất mà 1 bí cảnh có thể chứa. Với người khác dù là nhóm 10 người thì trung bình một người 200 con, đánh mệt nghỉ. Chỉ có Tiểu Vân là khác loại, hắn muốn luyện skill sẽ không còn dễ dàng nữa. Đánh 50 lần bí cảnh mức cao nhất mới lên nổi cấp 5, chưa kể còn cấp 6 trở lên thì sao.

Chỉ còn cách kiếm tiền, để cho hệ thống sáng tạo bí cảnh theo ý mình. Vừa hắn cũng nhìn qua sổ hướng dẫn có ghi mức giá của loại bí cảnh này. 20.000 kim 1 lần tức 20 triệu tiền hiện thực, nhưng số quái hạn mức cao nhất chỉ là 50.000. Muốn lên cấp 6 lúc hắn có thể báo thù được thì hắn phải kiếm được 440 triệu tiền hiện thực, cũng như 440.000 kim.

So với ban đầu không có skill Thần Ma quang hoàn, đặt mục tiêu trên 10 nghìn tỷ thì chỉ là chút lòng thành. Khi giết hết quái, skill lên 800/100.000, máu lên 12.000 cũng là lúc hấn bị đá ra khỏi bí cảnh. Tiểu Vân lại xuất hiện trước cánh cổng không gian lúc vào. Không để ý người chơi khác chỉ tỏ, hấn hướng tới phó bản đại sảnh. Phó bản đại sảnh cũng có kết cấu tương tự bí cảnh đại sảnh.

Vô Hạn quy định các đại sảnh là hàng bình dân xen lẫn đại gia, ai cũng có thể vào chỉ cần có tiền. Dĩ ngoại cũng có phó bản, nhưng không giống các game khác ở chỗ, phó bản dĩ ngoại ai phát hiện đầu tiên quy cho người đó quyền sở hữu. Mức thu phí dĩ ngoại phó bản rẻ hơn trong thành rất nhiều, chỉ có 5 bạc. Trong đó 4 bạc quy hệ thống, 1 bạc quy người sở hữu. Đây là vấn đề thách thức khả năng quy hoạch, kinh doanh và quảng bá của người sở hữu.

Làm tốt thì nhiều người biết đến, kiếm tiền sẽ nhiều và ngược lại. Nhưng mà mỗi phó bản có 1 loại nguyên liệu đặc trưng riêng, có thể khi thì đắt giá, lúc thì rớt giá, theo đó cũng ảnh hưởng lượng người đánh phó bản. Người sở hữu phó bản dĩ ngoại có phần giống như đang chơi cổ phiếu vậy. Được cái an toàn hơn là không bị mất tiền mà chỉ là kiếm nhiều hay ít hoặc chả có đồng nào mà thôi.

Tiểu Vân cũng không để ý mấy cái phó bản dĩ ngoại này, bởi nếu tìm cái mới rất tốn thời gian, tìm cái cũ 99 % đã bị thủ sát. Tương tự các bước làm như bên bí cảnh, lần này đổi 21 ngàn ra 21 kim với 4 kim trong túi mua 1 cái phó bản lệnh. Hấn cũng không muốn đổi nhiều kim vì vẫn lo lắng gặp phải tên nào vô sỉ như “ Tay khi quen khi ngựa ”.

Lần này hấn chọn Mộng ảo phó bản, qua cảm ứng hấn nghe trộm được người chơi bàn tán về phó bản này. Quái với boss không mạnh, nhưng đều có rất nhiều skill gây tác dụng bất lợi như mê hoặc, ru ngủ, thôi miên, mất phương hướng.... Mà thời gian tác dụng thì lâu, skill quái lại hồi nhanh. Ngoài ra còn có sương mù trong mê cung, không có 1 số skill như thiên nhãn hay có chủng tộc ả nhân đi cùng rất dễ lạc đường. Mà thực ra lên tới dame 1000 máu /s như hiện tại, Tiểu Vân thừa sức đi những phó bản khác quái khỏe hơn.

Cẩn tắc vô ưu, hấn vẫn chọn Mộng Ảo phó bản. Tương tự như bên bí cảnh, Tiểu Vân xuất hiện trong 1 mê cung. Tỉ mỉ cảm ứng một hồi, hấn mới an tâm, cảm ứng của hấn không bị sương mù ảnh hưởng.

Quái phó bản không thể làm gì được hấn,/s khiến hấn gần như bất tử. Dù là đại hồi huyết tề đã dùng hết ở bí cảnh nhưng hấn còn có thể thân phù.

Một đường hát vang tiến mạnh đến boss, máu lên 12.199, skill cũng là 999/100.000. Hấn cầu nguyện nữ thần may mắn, mong là lần này hòm bí ẩn sẽ ra đồ có giá trị. Hấn biết trước mình đánh boss chỉ có ra duy nhất cái hòm bí ẩn mà thôi, còn nhiệm vụ vật phẩm thì hên xui.

27. Chương 27: Địa Ngục Sau Thiên Đường 5 S

Tiểu Vân đến cuối mê cung gặp được boss. “ LV. 19 Boss Ảo Ảnh ” là một đoàn hơi nước có hình người đang phiêu phù cách mặt đất 1 mét. Phát hiện có người đến, boss chơi skill liên tiếp vào Tiểu Vân. Sát thương đều không đến 1000, 1 đám hiệu ứng thì không có đất diễn. Boss cố đến mấy đi nữa với hấn chỉ là mưa bụi, không có ảnh hưởng gì.

Tiểu Vân cũng nhàn nhã ngồi chơi nhìn từng con số -1000 nhảy lên mỗi giây. Boss bị hấn khắc chế hoàn toàn, máu cứ giảm dần, giảm dần. Nhưng xảy ra việc mà éo ai ngờ, khi con boss còn 30 % máu, nó xài một skill đặc biệt khiến hấn sững sờ. “ LV. 19 Boss Ảo Ảnh ” phân thân ra làm 20, chạy tới đứng thành vòng cung trước mặt Tiểu Vân

Hấn hồi hộp, chẳng lẽ chơi hội đồng, và chỉ 1 s sau Tiểu Vân thấy thiên đường. 20 cái phân thân, mỗi cái biến thành 1 mỹ nữ có vẻ đẹp khác nhau như quyến rũ, ngây thơ, thực nữ, nhút nhát, loli,...

Vấn đề ở đây là em nào em nấy trần như nhộng. Không chỉ thế 20 phân thân này còn tụ lại 1 chỗ quần lấy nhau nữa, đồng thời phát ra 1 đám skill vào Tiểu Vân. Nhưng có 1 điểm trừ mà hấn quá quen thuộc, đó là

hơi nước thần thánh che những chỗ quan trọng như anime.

Tiểu Vân không có gì để nói, mắt căng tròn nhìn chăm chăm sợ bỏ lỡ chi tiết nào. Thật là bỏ mắt quá đi, lần đầu tiên hắn không còn muốn cái skill Thần Ma quang hoàn nữa. Hắn ước gì boss không còn mất máu, cứ duy trì thế này có phải tốt không. Nhưng cuộc đời này rất là chó má. 5s sau Boss biến đổi hình tượng, cũng là những vẻ đẹp khác nhau, cũng trần như nhộng, vẫn có hơi nước thần thánh, cũng phát ra 1 loạt skill đánh hắn.

Chỉ là toàn bộ biến thành đàn ông. Ôi thôi, mắt của tôi, Tiểu Vân lấy tay bịt thật chặt mắt lại, cũng không dám cảm ứng. Hắn nôn khan liên tục, muốn chết ngay lập tức. Địa ngục sau thiên đường 5 s, Tiểu Vân muốn đào mộ tổ tông thằng thiết kế game nào làm ra con boss này. Nên nhớ mấy phân thân của con boss vẫn đang quần lấy nhau.

“ Tao không phải là biến thái ”, “tao không gay ” - Tiểu Vân vẫn bịt chặt mắt tự thôi miên chính mình. Cố gắng lắm cũng không xóa được hình ảnh “khó quên” vừa rồi. Hắn có ý định nghỉ game, hắn không muốn chịu đựng độ biến thái của cái game này nữa. Quá đủ rồi, không thể chịu nổi rồi.

Hắn không biết boss lần này không hề có màn biến thân vừa nãy, mà là đã bị lão Cổ Dương thêm vào. Trong không gian kỳ lạ nọ, Cổ Dương mở mắt ra nói thầm: “ Tâm lý, khả năng chịu đựng vẫn còn quá kém, nhưng cũng không thể lặp lại chiêu này tránh phản tác dụng ”. Tiểu Vân không biết mình bị chơi đùa, hắn cũng không biết qua bao lâu mới dám hơi cảm ứng một chút.

Hoàn hảo là boss đã chết chỉ còn 1 cái hòm bí ẩn. Cố lấy sức lực, Tiểu Vân tiến tới mở hòm. Hòm biến mất, trong tay hắn là một chiếc lệnh bài. Thứ mà hiện tại rất nhiều người chơi truy tìm “ Kiến bang lệnh ”. Dù là thứ này có thể đem đến cho hắn rất nhiều tiền, nhưng hắn cũng không có vui vẻ chút nào. Hắn yêu cầu hệ thống hủy việc thông báo thủ sát cũng như vinh danh.

Ngoài phiên muộn là khó chịu, thà rằng hắn không được gì để đổi lấy việc không phải trải qua giây phút “khốn nạn” kia. Ra khỏi phó bản, hắn đặt post đấu giá kiến bang lệnh trên diễn đàn xong liền out game. Hắn không cần biết người chơi điên cuồng trên diễn đàn, cũng không cần biết hắn còn 4h mới đến 9h giới hạn. Hắn cần ra ngoài, cần thông khí.

Mặc bộ quần áo mới mua, hắn mở cửa ra ngoài chạy bộ, vừa vận cũng là 5h sáng. Tiểu Vân chạy thật nhanh, muốn mệt mỏi, đói khát xua tan cái ký ức “chó má” ấy đi. Hắn không có tập trung nên lơ là không cảm ứng được có 1 xe tải trắng đi chậm chậm bám theo đằng sau.

Chạy đến 1 đoạn vắng người, chiếc xe tải vọt lên cạnh Tiểu Vân, cửa xe mở nhanh, hắn bị kéo vào trong xe. Hắn lúc này mới giật mình hồi tỉnh lại thì thấy một nòng súng đen ngòm chĩa vào đầu. Đại hán cầm súng ra lệnh:

- Im lặng hoặc chết!

Tiểu Vân không ngu đến mức muốn chết, skill của hắn cũng không có nói có thể cải tử hoàn sinh. Đối phương cũng chỉ là đe dọa thuộc về có ác ý thấp, không phải có ác ý cao như muốn giết hắn vì thế Ma không có tác dụng

28. Chương 28: Sủng Vật Hiểm Uy

Đối phương còn có một người khác ghé đằng sau cầm súng nhắm hắn, đồng thời một kẻ ngồi ghé cạnh tài xế cũng quay lại chĩa súng vào. Thêm vào hắn đang ở lỗ ghé giữa xe, tức là bên cạnh, trước và sau có 3 khẩu súng nhắm vào. Bọn họ cũng không có che mắt hay đánh thuốc, Tiểu Vân thấy sợ hãi. Càng không kiêng kị như thế chứng tỏ hắn sắp tới sẽ là người chết. Làm sao đây, hắn cũng không chắc mình có được nhiều máu như trong game hay không. Cho dù có thì một phát vào đầu hay tim chẳng lẽ Thần còn có thể hồi máu cho hắn.

Một đường im lặng, chiếc xe đi dần hướng ngoại thành, vào một khu công xưởng bỏ hoang. Xong! Tiểu Vân không muốn chết, nhưng hắn không có cách nào. Dù sao không thay đổi được kết quả, hắn bình tĩnh lại. Hắn muốn biết kẻ nào muốn giết mình. Dùng cảm ứng chỉ có 100 mét, hắn cố gắng điều tra nơi này.

Dù là bỏ hoang nhưng vẫn có bảo vệ canh cửa, có thể thấy nơi này được đặc dụng cho một số hành vi phi pháp. Hơn nữa, dưới lòng đất còn có một căn phòng bí mật. Dù là cảnh sát nếu chỉ đơn giản vào kiểm tra thì không phát hiện nổi trừ phi mang cảnh khuyển tới đánh hơi mới tìm được.

Tiểu Vân bị đại hán cầm súng bắt hắn áp giải xuống phòng dưới đất. Trói chặt hắn vào một cái ghế trong phòng, đại hán rời đi. Hắn không hiểu sao đối phương chưa giết hắn. Một lúc sau cảm ứng được có 2 người đến, nghe trộm họ nói chuyện hắn mới biết. Họ sẽ chích thuốc rồi thôi miên hắn để hỏi vài câu.

Với Thần, hắn không sợ tác dụng của thuốc hay thôi miên. Suy nghĩ chốc lát hắn ra quyết định. Cửa mở, một trong 2 người đứng ngoài cửa, người còn lại đi vào. Tiểu Vân cố gắng diễn, lần đầu hắn dùng chính cảm ứng của mình để kiểm tra bản thân có sai sót nào không. Hắn giả như bị thuốc và thôi miên của người đối diện làm cho u mê.

Đối phương thử hỏi vài câu đơn giản như nhà ở đâu, tên gì. Sau khi xác định hắn “ thật sự ” bị điều khiển mới thôi. Đợi chốc lát lại có người nữa đi tới, Tiểu Vân biết người này. Dù là tên này mũi không to như trong game, dung mạo có hơi đổi nhưng chắc chắn hắn là “ Toàn thân lấp lánh ”. Oan gia ngõ hẹp! Chẳng lẽ vì bị giết trong game, tên này bắt hắn trả thù.

Nhưng đối phương cũng không cần lằng nhằng vậy chứ. “ Toàn thân lấp lánh ” đi vào, 2 người kia rời đi. Tiểu Vân nghe được câu hỏi

- Người có yêu Như Yến không?

- Có.

- Như Yến chết thế nào?

- Bị tai nạn xe.

- Có biết chủ xe không?

- Biết

- Chủ xe tên gì?

- Bùi Chí Cường

“ Toàn thân lấp lánh ” dừng lại câu hỏi, mở di động gọi cho số nào đó. Tiểu Vân tiếp tục giả ngu, đồng thời lên tinh thần dùng cảm ứng nghe trộm. Có lẽ việc này thường làm, nên đối phương không có chút nào phòng bị hắn. Cuộc gọi kết nối, đầu bên kia vang lên thanh âm dò hỏi:

- Thế nào?

- Cường thiếu, tên này biết chuyện hơn nữa cũng muốn báo thù.

- Giết đi như tên cảnh sát ngu ngốc trước đây.

- Vâng!

Hắn không thể tin được chưa có hành động báo thù đã bị đối phương muốn giết trước. “ Toàn thân lấp lánh ” rút ra khẩu súng lục từ trong người nhắm vào đầu hắn bóp cò

Không! Hắn không muốn chết. Và đúng là hắn không có chết. Trước đầu hắn một khối cầu đỏ đã chặn lại viên đạn. Huyết giới hỗn thú hiện ra cứu hắn, đồng thời một màn làm hắn chết lặng xảy ra. “ Toàn thân lấp lánh ” vẫn giữ nguyên tư thế, trên đầu nhảy lên -100, sau đó

Bùm!

“ Toàn thân lấp lánh ” nổ tan xác. Chính mắt nhìn một người sống sờ sờ nổ tan tành, máu, xương, não, tim, gan, ruột... bay tứ tung. Thậm chí có 1 phần bắn lên người hắn. Tiểu Vân quá kinh sợ, người cứng đờ

không thể cử động. Có lẽ là kích thích quá lớn, cũng có thể là nguyên nhân nào đó khác mà thần kinh hấn bỗng trở nên mạnh mẽ hơn trước.

Hấn phục hồi tâm thần, cái hấn quan tâm không còn là đám “ tiết canh ” trên người. Tiểu Vân chuyển qua nhìn sủng vật của mình. Huyết giới hồn thú giống như khối cao su vậy, nó giữ lại viên đạn khiến mặt cầu của mình bị lõm vào, và giờ thì đàn hồi ra. Viên đạn rơi trên mặt đất, nó khôi phục như cũ đồng thời phát ra ánh sáng màu đỏ nhấp nháy.

Tiểu Vân có thể thấy được máu trong căn phòng, dính trên người hấn hay trên ghế đang lấy một cách thần kỳ tách ra hoàn toàn. Tất cả máu tụ hợp đến khối cầu đỏ. Chưa tới 3 s, căn phòng không còn chút máu nào, kể cả đám nội tạng tiêu biểu là các mảnh vỡ tim cũng khô quắt không 1 giọt máu.

Nhưng vấn đề là hấn vẫn còn bị trói dính trên ghế đây, làm sao thoát ra.

29. Chương 29: Đi Tìm Kẻ Thù

Tiểu Vân loay hoay mãi không thể tự cởi trói được. Hấn chuyển sang nhìn sủng vật của mình, không biết nó có nghe hiểu hấn nói không. Đường cùng thì cái gì cũng phải thử

- Giúp ta cởi trói

Huyết giới hồn thú nhấp nháy trước mặt hấn, nhưng không có hành động gì. Chẳng lẽ nó không hiểu, hấn thử nhiều câu khác nhưng đều không có tác dụng. Sủng vật của hấn chỉ nhấp nháy, lắc lư mà thôi. Nghĩ lại cảnh vừa rồi, hấn có ý tưởng mới

- Huyết!

Chỉ 1 từ này làm Huyết giới hồn thú nhấp nháy nhanh hơn, đồng thời bay qua bay lại khắp phòng, rồi quay lại trước mặt hấn rung rung. Cmn, đây là không có máu thì không làm việc sao. Cẩn thận mạnh vào lưới cho chảy máu. Quả nhiên, máu thành dòng thành dòng chảy vào huyết giới hồn thú.

Nhưng chỉ một lát thì ngừng lại, Tiểu Vân cảm thấy hơi choáng như là đi hiến máu vậy. Ăn rồi giờ thì phải làm được việc chứ. Hấn lại ra lệnh cởi trói lần nữa. Huyết giới hồn thú biến hóa từ khối cầu thành 1 con dao chém đứt dây trói trên người hấn. Đứng lên, rũ bỏ đám tạp vật trên người, Tiểu Vân dựa vào cảm ứng ra khỏi phòng đi lên mặt đất. Sủng vật của hấn thì lại hóa khối cầu chui vào trong cơ thể hấn, vẫn có thể cảm nhận được nó. Nhưng nghĩ đến muốn nó hỗ trợ là phải cung cấp máu là phiền, nó mà kiêng ăn chỉ cần máu người thì...

Bùi Chí Cường đã muốn giết hấn, chưa kể không biết có đợi thông báo hoàn thành từ ” Toàn thân lấp lánh ” không. Kế hoạch không cần nổi biến hóa, hấn hiện phải giết Bùi Chí Cường. Nếu không, hấn sẽ bị đối phương sẵn giết ngược lại, chưa kể nếu lan tới ba mẹ hấn, hay ba mẹ Yến thì hấn không thể tha thứ cho chính mình.

Công xưởng này ngoài hai tên bảo vệ đã không còn ai. Tiểu Vân dựa vào cảm ứng tránh né, thời gian rất cấp bách. Hấn cần tìm ra Bùi Chí Cường càng nhanh càng tốt, cũng may nơi này không xa thành thị lắm. Trốn khỏi công xưởng bỏ hoang, Tiểu Vân chạy cách xa 1 khoảng 1km rồi mới dùng di động gọi taxi.

Lên taxi hấn yêu cầu đến một máy atm gần nhất. Hấn cũng không muốn quyet tiền xe, dù sao trên người không có đồng nào. Rút ra 449 ngàn, hấn lại kêu taxi đưa tới công ty Thiên Phát. Không biết Bùi Chí Cường có ở đó không, nhưng hấn cũng chả có manh mối nào khác.

Trên đường đi hấn tận dụng thời gian liên tục cảm ứng, hi vọng bắt được thân ảnh của kẻ thù. Đối phương quá nổi tiếng vì là con trai duy nhất của tổng giám đốc công ty Thiên Phát, hấn đã nhớ kỹ khuôn mặt cũng như dáng dấp của đối phương từ lâu.

Taxi đi qua một tiệm đồ chơi, linh cơ khê động, hấn kêu dừng xe đi vào mua một cái mặt nạ siêu nhân. Hấn cũng không quan tâm là siêu nhân gì, quay lại taxi ứng phó qua loa với bác tài là mua cho em trai. Xe tiếp

tục đi tới, một hình ảnh thoáng qua, làm hắn sững sốt nhưng ngay lập tức hắn kêu bác tài dừng xe. Trả tiền cho tài xế, Tiểu Vân vội mở cửa xe đi nhanh qua đường. Sau nhiều lần xác định qua cảm ứng, hắn đã chắc chắn tìm được kẻ thù. Dần dần hắn bình tĩnh lại, đi qua một cửa hàng di động gần đó.

Không để ý nụ cười nghề nghiệp của các nhân viên tiếp thị, đồng thời bỏ qua ý muốn tư vấn của đối phương. Tiểu Vân giả vờ như đang xem xét tính năng các mẫu di động mới. Nhưng tâm tư của hắn thì đặt ở một khách sạn cách không xa. Khách sạn Huy Hoàng là một khách sạn 4 sao có phục vụ phòng vip cho các đại gia. Và tại một căn phòng vip ở tầng 20, Bùi Chí Cường đang chơi trò đầu ăn vừa trơn vừa thích với 1 thanh niên đẹp mã.

Tiểu Vân cảm ứng cảnh này rất nhiều lần, có lẽ do thù hận cũng có lẽ do quá khứ từng có nhiều trải nghiệm biến thái, mà giờ đây hắn có thể bình thản quan sát mà không cảm thấy không khỏe. Cũng không phải hắn có vấn đề tâm lý vụn vặt, nếu có người thấy ánh mắt Tiểu Vân hiện tại có thể nhận ra đó là một đôi mắt băng lãnh không có chút cảm xúc.

Vì báo thù, vì an toàn của người nhà cũng như bản thân, hắn thay đổi. Tiểu Vân hiện tại đang chờ cơ hội, vì đối phương chưa phát ra sát ý với bản thân. Trước đó là có, nhưng không trong phạm vi của hắn nên skill không có tác dụng. Đứng chờ trong cửa hàng tới mức nhân viên bán hàng nhìn hắn với ánh mắt hình viên đạn mới chờ được Bùi Chí Cường rời khỏi phòng.

Rời khỏi cửa hàng di động, hắn dựa vào cảm ứng tránh qua ánh mắt của mọi người đi tới một góc khuất. Tiểu Vân đeo mặt nạ siêu nhân lên, hắn biết làm vậy vẫn sẽ để lại dấu vết, nhưng không còn thời gian cho hắn nữa rồi. Lướt lên một viên gạch vỡ bên đường, nhét vào túi quần, hắn đi hướng khách sạn Huy Hoàng. Người dân xung quanh cũng chỉ hiếu kỳ nhìn hắn mà thôi. Dù sao cosplay đã không còn xa lạ gì, thỉnh thoảng cũng thấy vài người.

30. Chương 30: Báo Thù

Bùi Chí Cường thỏa mãn bước ra khỏi cửa khách sạn, nhìn lướt qua thì thấy một tên đeo mặt nạ siêu nhân từ xa đi tới. Tiểu Vân chưa kịp đến gần thì bị mấy vị bảo tiêu đứng chắn trước mặt. Dù sao cũng là thiếu gia tiền tỷ, đương nhiên là có bảo tiêu rồi. Giả vờ như sợ hãi, Tiểu Vân quay ngược lại rồi đi.

Bùi Chí Cường cũng không để ý vì việc này thường xảy ra, tiếp tục đi hướng siêu xe Lamborghini của mình dưới sự che chở của bảo tiêu. Dưới cảm ứng của mình, Tiểu Vân không biết hạ thủ từ đâu. Nhìn thoáng qua chiếc xe, chỉ còn cách liêu thôi. Hắn móc viên gạch vỡ trong túi ra ném thật mạnh vào siêu xe Lamborghini.

Đây cũng là ảo tưởng của rất nhiều thanh niên nghèo ghét bọn đại gia, đã được Tiểu Vân thực hiện thay. Ném xong là hắn co giò chạy trốn, con xe quá xịn nên không có vấn đề gì ngoài dính bụi. Vấn đề là chủ nhân của nó không thể chịu được điều này, đã phát ra sát ý. Qua cảm ứng hắn thấy được cái mình muốn, trên đầu Bùi Chí Cường hiện con số -100 mà chỉ có hắn thấy được. Bảo tiêu không kịp đuổi theo bởi Cường thiếu mà bọn họ bảo hộ đã bùm 1 cái. Sau vài giây ngẩn ngui là hỗn loạn.

Đám bảo tiêu ai nấy đều 1 thân đỏ, đen, trắng xen lẫn một số thứ buồn nôn khác. Người dân xung quanh một số thì kinh hô, vài người gọi cảnh sát, một phần tận mắt chứng kiến thì nôn thốc nôn tháo. Nhưng đa phần người thì vây quanh, lấy điện thoại ra chụp lại, đưa lên mạng xã hội xin like. Rất nhanh cảnh sát có mặt, nhưng vẫn không nhanh bằng cánh báo chí đã có 1 số người chụp được tin. Và tất nhiên trên mạng có hàng loạt bài cùng nội dung nhưng tiêu đề thì khác nhau, giật tít, chém gió đủ kiểu.

Tiểu Vân nhờ cảm ứng tránh qua dòng người, chui qua vài ngõ, hẻm nhỏ. Vừa đi vừa thầm nói trấn an huyết giới hồn thú, nếu vừa này khoảng cách không phải khá xa, có lẽ nó đã lao ra hấp huyết rồi. Trong cái góc ngách nào đó, hắn tháo mặt nạ siêu nhân ra, kiểm cái nắp cống vứt xuống. Còn tốt là loại nắp cống song chắn mới có thể nhét qua lỗ. Không chỉ thế hắn còn cởi hết quần áo ra cho xuống cống luôn. Còn để lại cái quần đùi, Tiểu Vân căng hết não cảm ứng từng li từng tí, tránh qua người, lợi dụng các góc khuất của các ngôi nhà mà đi.

Giờ cũng sắp giữa trưa, trời nóng, có người mặc quần đùi ở trần cũng không lạ gì. Nhưng nếu xuất hiện gần nơi xảy ra án mạng thì quá khả nghi rồi. Cứ thế hắn đi xa chừng 1 km, mới thở ra một hơi. Bắt taxi để về mãi mới được, dù sao giữa trưa cũng là lúc đa phần tài xế nghỉ ngơi. Cái gọi là nhà cũng là một căn nhà 1 tầng cũ, nơi mà gia đình chị họ ở vào chục năm trước. Nay 2 bác ở căn hộ 3 tầng mới xây năm ngoái ngay cạnh.

Đây cũng là lí do bố mẹ hắn gửi ở nhờ 2 bác. Dù sao căn nhà cũ không cho thuê, cũng để phí. Về đến nhà, trả tiền xe vừa hết, cũng may giờ mọi người ngủ trưa hết rồi, người qua đường cũng chỉ nhìn nhiều một chút, Tiểu Vân mở cửa về lại phòng mình. Trước có người chết banh xác trước mắt, sau là cảm ứng được, nhưng hắn không có cảm giác gì. Những gì trong đầu hắn bây giờ chỉ là vui vẻ vì đã báo được thù.

Rất nhanh hắn lại không vui nữa, vì Yến cũng không sống lại được, ngoài ra còn lo lắng bị phát hiện, bị bắt. Con đã có năng lực như vậy thì cha còn ghê ghớm tới mức nào. Lên được cái chức tổng giám đốc công ty hơn nữa còn chiếm độc quyền phát hành loại game thực tế ảo thì cũng không phải là một kẻ tầm thường.

Tiểu Vân lên mạng tra tìm, cứ dân mạng suy đoán là trong người có hoặc mang theo bom. Cũng có người cho rằng là mấy tên bảo tiêu có vấn đề. Người mê công nghệ thì cho là một loại vũ khí mới của bọn khủng bố. Nhưng cũng có người liên hệ hắn ném đá với vụ việc lại bị nhiều người phản bác do 2 việc này khó mà kết nối lại được.

Dù sao thì hiện tại có vẻ hắn vẫn an toàn. Nhưng có tật giật mình, nếu hắn chuyển chỗ ở hay khuyên ba mẹ, người thân dời đi thì càng đáng nghi hơn. Cách tốt nhất là giả như không biết gì. Chờ từ trưa đến tối mịt, ăn qua loa một chút, Tiểu Vân mới hơi thở nhẹ. Cảnh sát không đến tức họ chưa lần ra hắn. Lúc hắn phi tang chứng cứ cũng cảm ứng không có ai, chỉ mong mấy thứ đó sớm phân hủy với rác thải đi.

Hắn nhìn qua lại sắp nửa đêm, đội vào đầu khô, chờ đợi vào game.

Tiểu Vân không biết hắn đã bỏ qua một điểm, đó là căn phòng dưới đất ở công xưởng bỏ hoang kia.

31. Chương 31: Thần Ma Tri Thức

Tiểu Vân vào game nhận được thông báo “ kiến bang lệnh ” đã đấu giá thành công. Trừ đi 10 % phí thủ tục, hắn kiếm được 90.000 kim tương đương 90 triệu hiện thực. Chỉ đủ luyện skill lên cấp 5, trước nhìn qua sủng vật thể nào đã. Chưa kịp nhìn thì hệ thống đột nhiên thông báo: “ Sủng vật của người chơi đã bị mất ”.

Ồ! Cái ĐCMM chứ! Thế mà cũng được à? Nhưng làm sao mà mất?

Nghĩ tới nghĩ lui thì chỉ có lão già Cổ Dương là làm được vậy. Có lẽ lão biết hắn sắp gặp nguy cơ mất mạng mới đưa sủng vật này tới trợ giúp hắn. Tiểu Vân phiền muộn, thôi thì kệ nó đã, đi luyện skill vậy.

Hắn bỏ ra 40.000 kim ở bí cảnh đại sảnh để đi 2 lần bí cảnh tự thiết kế dành cho đại gia.

Bí cảnh loại này không cần thông qua cổng, mà được hệ thống trực tiếp đưa đi. Dưới con mắt kinh dị, xì xầm bàn tán của người chơi xung quanh, Tiểu Vân nhận lấy lệnh bài và kích hoạt. Hắn được đưa tới một không gian rộng lớn trắng tinh không có gì. Ở đây mọi loại quái vật được hình thành theo mệnh lệnh của hắn.

Đương nhiên là không giống người chơi khác chọn quái máu vô hạn, chỉ biết đứng yên cho đánh để luyện skill. Hắn tạo ra một loạt quái dạng kiến, tất cả đều lv 1, máu 1/1, dame 1 dù sao có là dame 0 thì cường chế tổn thương vẫn là 1. Thêm đặc tính chủ động tấn công, tính bảo thù cho đồng loại siêu cao. Hắn tạo một hơi đến giới hạn 50.000 con. Nhìn lại thấy được hắn đang đứng giữa biển kiến và chỉ chốc lát sau, hắn bị chôn vùi bởi đám kiến

-1000, -1000, -1000, -1000, -1000, -1000, -1000, -1000,....

-1, -1, -1, -1, -1, -1, -1, -1, -1,...

+1000

Thế thân phù thi thoảng lại xài một cái. Cũng còn đủ để đi hết 2 lần bí cảnh đại gia này. Sau khi đi gần xong lần 2 đáng lẽ skill phải lên cấp, dame và hồi máu phải tăng lên. Nhưng lại không có, chẳng lẽ hần nhớ nhầm? Mở bảng skill thì thấy tiến độ đã là 100.000/100.000, máu cũng là 111.200. Vấn đề là nó dừng ở đây, không tăng nữa.

Thế là sao? Tiểu Vân không hiểu. Ngay khi hết quá, ra khỏi bí cảnh, thì skill biến mất. Lại biến mất, lão Cổ Dương tính làm gì đây, muốn troll hần? Không nhầm chán đến vậy chứ? Không để Tiểu Vân nghĩ ngợi nhiều, bảng skill đã thay đổi nhưng không còn là Thần Ma quang hoàn nữa mà là một loại skill mới

Skill duy nhất: Thần Ma tri thức

Chú giải: Dưới cái nhìn của Thần Ma, không có gì là không có giá trị

Phạm vi: Đồ vật

Định giá: Hiện thị giá trị tồn tại của mọi loại đồ vật

Hủy Diệt: Thu hồi giá trị tồn tại của đồ vật

Sáng tạo: Tiêu tốn giá trị tồn tại để sáng tạo đồ vật

Giá trị tồn tại hiện có: 0

Tiến độ: 0 / 100 %

Tiểu Vân lại đau đầu rồi, skill cũ đang ngon cho cái này làm gì? Đau đầu a! Đồ vật? Hết cách, mình là người còn lão là thần. Cũng chả thay đổi được hiện thực. Hần mãi suy nghĩ thì có người chơi tiếp cận hần.

- Có vẻ người rất giàu, có muốn làm một giao dịch không?

“ Tiền Tiền Tiền Tiền ” là tên người chơi này. Tiểu Vân đau mắt với cái tên, cần tiền đến mức thế sao? Đối phương tuy cũng ăn mặc ngoại trang kiểu phù thủy thời trung cổ có phần nào giống hần. Nhưng đứng gần như vậy, hần có thể nhìn thấy mờ mờ đường cong. Là con gái! Nhưng hần cũng không phải thấy gái là mắt sáng lên

- Người có cái gì?

- Ở đây không tiện, chuyển chỗ khác đi.

Tiểu Vân theo “ Tiền Tiền Tiền Tiền ” tới một quán trọ gần đó. Hai người vào chung 1 căn phòng riêng rồi đóng cửa lại. Loại giao dịch ngầm không để lộ mặt cũng như hình dáng này cũng không hiếm gặp. Hần muốn xem đối phương có gì. “ Tiền Tiền Tiền Tiền ” lấy ra một loại lá bùa rồi đưa cho hần

Vô địch phù

Tính năng: không nhận bất kỳ tổn thương nào trong 10 s

- Người chủng tộc là Phù tộc - Tiểu Vân dò hỏi

- Đúng vậy.

- Bán bao nhiêu?

- 1000 kim

Đối phương sảng khoái trả tiền, “ Tiền Tiền Tiền Tiền ” không ngờ đối phương không thêm mặc cả. Phải biết bán đồ luôn nói giá cao hơn giá gốc. Chẳng lẽ gặp tên ngốc, nàng hiện tại rất cần tiền, không thể bỏ qua tên này được. Đưa qua một cái xin hảo hữu, lần sau còn kiếm thêm.

Tiểu Vân nhìn thấy xin hảo hữu ấn đồng ý. Dù sao hần cũng không có bạn trong game, tên âm nhân “ Tay khi quen khi ngứa ” không tính. Giao dịch xong, “ Tiền Tiền Tiền Tiền ” rời đi. Tiểu Vân nhìn lại vô địch phù, ngẫm lại cái skill mới kia, hần mặc niệm “ Định giá ”.

32. Chương 32: Chuyển Nghề Sinh Hoạt

1000

Đây là con số Tiểu Vân nhìn thấy xuất hiện phía trên vô địch phù. Cái này là giá trị tồn tại? Hắn nhìn lại skill rồi lại nói thầm “ Hủy Diệt ”. Chỉ nháy mắt sau, vô địch phù biến mất. Vậy là xong rồi, cũng quá nhanh đi chứ. Xem lại skill thì thấy - Giá trị tồn tại hiện có: 1000. Chẳng lẽ là... Tiểu Vân lại thầm nghĩ tới vô địch phù sau đó niệm “ Sáng tạo ”. Vô địch phù lại xuất hiện trên tay hắn.

Năng lực này cũng được đó chứ! Tiểu Vân nhìn lại ngoại trang trên người niệm “ Định giá ” chỉ thấy con số 50 bé nhỏ hiện ra. Vậy tức là phải 20 cái ngoại trang hắn đang mặc mới đổi được 1 cái vô địch phù. Vậy thứ khác thì sao? Tiểu Vân lấy ra 1 kim nói định giá thì thấy số 1 hiện lên. Thế này.... Suy nghĩ chốc lát hắn hủy diệt toàn bộ số kim tệ hắn có. Giá trị tồn tại tăng lên 49.000

Nhớ lại đặc điểm của Thần Ma quang hoàn trước đây, hắn vội thoát game. Tiểu Vân bỏ đầu khô ra nhìn lại nghĩ định giá, con số 10.000 hiện ra. Để chắc ăn hắn làm tương tự với đầu khô. Nhìn đầu khô biến mất lại hiện ra, hắn nắm chắc mình đã đoán đúng. Bỗng nghĩ tới 1 khả năng, Tiểu Vân thầm nghĩ tới vô địch phù rồi niệm sáng tạo. Một tờ phù cổ xưa, hoa văn phức tạp xuất hiện trên tay hắn.

Hủy diệt vô địch phù, Hắn hít thở dồn dập, điều này có nghĩa là chỉ cần là đồ vật dù là trong game hay ngoài đời hắn đều có thể tạo ra chỉ cần đủ giá trị tồn tại. Cái này là năng lực của thần linh rồi. Nhưng nhanh chóng hắn tỉnh táo lại. Muốn có giá trị thì phải hủy diệt, phá phách ngoài đời thực rất dễ bị tóm. Hắn cũng không muốn lên bàn mổ của mấy nhà khoa học. Hơn nữa có thể liên lụy đến người nhà. Trước mắt phải kiếm thật nhiều giá trị tồn tại trong game đã, rồi sau đó muốn làm gì thì tính sau.

Quay trở lại game, hắn mới nhớ tới mở bảng thông tin nhân vật ra xem

Tên: Tiểu Vân Như Yến

Chủng tộc: Thần Ma (Trạng thái truyền thừa)

Skill duy nhất: Thần Ma tri thức

Chú giải: Dưới cái nhìn của Thần Ma, không có gì là không có giá trị

Phạm vi: Đồ vật

Định giá: Hiện thị giá trị tồn tại của mọi loại đồ vật

Hủy Diệt: Thu hồi giá trị tồn tại của đồ vật

Sáng tạo: Tiêu tốn giá trị tồn tại để sáng tạo đồ vật

Giá trị tồn tại hiện có: 49.000

Tiến độ: 0 / 100 %

Tiểu Vân không hiểu, hắn lại không có huyết rồi, vậy đánh quái sao?

Đi ra ngoài thành thử là biết. Sau 1 h, Tiểu Vân chán nản quay lại Phi Liêm thành. Hiện tại hắn thành vô hình rồi, quái hay boss không nhìn thấy hắn, dù có skill phạm vi rơi vào người hắn rồi cũng xuyên qua như hắn không tồn tại vậy. Ngoài ra hắn thử đánh vào quái hay boss cũng vậy, đều là xuyên qua, không có sát thương. Hắn thành con ma rồi! Không đi được con đường đánh quái nữa chỉ còn cách chuyển qua con đường nghề sinh hoạt thôi.

Ngắm nhìn kiến trúc trong thành, có nên dỡ nhà phá tường không nhỉ. Tiểu Vân lắc đầu, cách này cũng kiếm giá trị tồn tại được nhưng mà không ổn. Bị phát hiện sau đó không thể chơi Vô Hạn nữa thì mất nhiều hơn được. Hơn nữa hắn không còn phạm vi và cảm ứng, đồ vật phải dùng tay chạm vào mới xài skill Thần Ma tri thức được.

Đang đi tìm Npc học nghề sinh hoạt, Tiểu Vân thấy một npc khá quen. Đối phương cũng thấy hắn nên đi tới. Thì ra là “Thương nhân Ba Lợi” đã từng gặp ở Hắc Hồ thành

- Tiểu huynh đệ sao lại ở đây?

Chẳng lẽ hắn xuất hiện ở đây là không đúng. Tiểu Vân khó chịu. Ba lợi nhìn mặt đoán ý xin lỗi

- Tiểu huynh đệ chớ trách, trước người cũng có nhiều người được ta đưa đi đều chưa từng xuất hiện lại nên mới...

Tiểu Vân hiểu kỳ, nội dung nhiệm vụ ẩn sao?

- Ngài có thể nói rõ hơn không?

- Chuyện cũng là Mặc Huyền chưa từng cho ai rời đi cả. Cháu gái lão Tiểu Linh vốn là một cô nương 18 tuổi xinh đẹp. Nhưng một lần lão thí nghiệm phép thuật cổ xưa thất bại đã khiến lão hủy dung, đồng thời cháu gái lão bị ảnh hưởng biến thành đứa bé như bây giờ. Ài!

- Vậy những người trước đó không ai rời đi, vậy họ ở đâu?

- Họ tiến vào vòng lặp mà Mặc Huyền dùng phép thuật tạo ra. Cái màn có người vào tháp, giết smile, gặp cô bé, kể chuyện, sau đó rời đi được lặp lại vô hạn. Cháu gái lão thành đứa bé chỉ có trí nhớ của 1 ngày. Ngày hôm sau, trí nhớ lại quay ngược lại thời điểm thức dậy buổi sáng của ngày hôm qua. Ta cũng là phụng mệnh Mặc Huyền thỉnh thoảng tìm tới người mới thay thế.

Tiểu Vân rùng mình, thế mới biết không có Cổ Dương can thiệp có lẽ hắn bị dính lại đó rồi.

33. Chương 33: Phát Tài

“Thương nhân Ba Lợi” kể chuyện xong rồi rời đi. Cứ thế mà đi? Không phát động nhiệm vụ ẩn sao? Tiểu Vân không hiểu. Các game khác đều là kể chuyện xưa xong là nhận được nhiệm vụ mà. Mẹ nó chứ, thương nhân khôn nạn. Thương nhân - giá trị. Hắn lặp đi lặp lại 2 từ này rồi có một ý tưởng

Nếu tìm được một thứ có giá trị cao hơn giá bán, dùng kim tệ mua, sau đó đổi thứ này ra giá trị vậy chẳng phải là... Mấy thứ npc trong thành bán thì khỏi bàn, bởi chắc chắn luôn là giá trị thấp hơn giá bán nhiều. Người chơi kiếm được đồ cũng không ngu gì mà bán giá thấp hơn giá trị, trừ phi họ không biết đó là món đồ gì. Tiểu Vân đi hướng tới chợ của người chơi trong thành.

Hắn đổi 9000 giá trị thành 9000 kim tệ làm tiền vốn đi mua đồ. Tại chợ này, các người chơi sẽ bày bán các món đồ của mình. Hệ thống quy định ở nơi này, người chơi không thể làm gì khác ngoài pm và giao dịch, các chức năng còn lại sẽ bị phong ấn hết. Tiểu Vân lượn quanh 1 hồi trong chợ. Khi thì sờ món này 1 tí, khi thì vuốt món kia 1 lát, hắn muốn đào bới

Đi hoài mà không có món nào ưng ý, bởi giá cả với giá trị chênh lệch nhau không nhiều hắn không mua. Hắn không thích chuyển tới chuyển lui 1 đồng thứ chỉ để lời từng món tiền nhỏ. Bên kia có một đám đông tụ tập làm gì vậy? Tiểu Vân hiểu kỳ đi qua xem thì nghe được mọi người bàn tán

- Thật kỳ quái, có người nhặt hòn đá thường đem bán.

- Có thể người ta đầu óc có vấn đề.

- Coi có người mua hòn đá đó kìa, còn kỳ quái hơn nhiều.

- Không phải đang diễn kịch đó chứ.

Tiểu Vân cố lách qua đám người vào trong, người mua mặc cả không được bỏ đi rồi. Người bán thì không phải mới gặp chưa lâu sao. Nàng này cần tiền đến khủng rồi? Hắn pm qua kênh hảo hữu

- Sao lại bán hòn đá thường vậy?

“ Tiền Tiền Tiền Tiền ” giờ mới phát hiện người trước mặt là tên đàn mua phù của nàng. Dù sao 2 người đều mặc ngoại trang che kín toàn thân, lại có mũ che đầu rất khó nhận ra, chỉ có thông qua tên mới biết. Nàng ngồi dưới đất nên không thấy tên đối phương.

- Hòn đá này không phải đá thường
- Nhưng tên nó rõ ràng ghi vậy
- Cái này là Npc thưởng cho, chắc chắn không tầm thường

Thấy cô nàng này khẳng định một câu chắc chắn như vậy, Tiểu Vân không còn gì để nói. Trò chơi này npc biến thái có, khủng có, nếu có thêm mấy tên lừa đảo cũng chẳng lạ gì đâu. Thôi kệ, hần nhìn các món hàng bày trước mắt, tất nhiên là ngoại trừ cái hòn đá “ không tầm thường ” kia.

Mỗi món đồ đều chạm qua chừng 5s lại chuyển qua món khác. Cứ thế cho đến khi chạm tới 1 món, tay hần hơi run run. Chỉ vào thứ này hần hỏi

- Quả trứng này bán thế nào?
- Trứng hỏa điều - 500 kim

Thấy đối phương sáng khoái trả tiền, “ Tiền Tiền Tiền Tiền ” thầm nói: “ tên này đúng là ngu - trứng này có giá 200 kim thôi ”. Tiểu Vân thì lại thầm than không có hiểu biết thật là đáng sợ. Rời khỏi chợ, hần nhớ lại khi định giá quả trứng này có tới hai giá trị tồn tại 200(1.000.000). Nếu đúng như vậy, tức là bên trong có thứ giá trị 1 tỷ tiền hiện thực.

Tiểu Vân vội tới nhà trọ thuê 1 phòng vào trong rồi đóng cửa lại. Hần muốn mở quả trứng này ra xem bên trong có gì mà tới 1 tỷ. Nhưng hần không mở được mà nhận được thông báo: “Cần phá ma pháp ngục trang trước ”. Chẳng lẽ cái 200 này là ma pháp ngục trang để nó trông như trứng hỏa điều

Không thể làm gì khác, Tiểu Vân đi tìm Npc giải thuật sư trong thành. Lại tốn thêm 1000 kim để npc phá giải phép thuật. Ánh sáng ma pháp qua đi, cái xuất hiện lại vẫn là 1 quả trứng. Hần cầm lên định giá thì đúng là 1.000.000, xem thông tin thứ này thì hần ngạc nhiên, không tin nổi.

34. Chương 34: Lợi Ích Của Skill Mới

Rõ ràng là trứng Phượng Hoàng, mà con này là tiên thú. Trên bảng sủng vật đã có nhiều người chơi sở hữu thú xịn. Nhưng đứng đầu cũng chỉ có yêu thú cấp cao mà thôi. Sủng vật chia làm, thú nuôi, dã thú, mãnh thú, yêu thú, linh thú, tiên thú, thần thú. Vậy mà giai đoạn người chơi chưa có lên đến 30 cấp đã tung ra 1 con tiên thú rồi.

Chẳng cần phải để ý tại sao, Tiểu Vân chỉ biết hần sẽ kiếm bộn từ quả trứng này. Đưa thông tin, ảnh các thứ lên diễn đàn, để hình thức đấu giá, hần để giá khởi điểm là 1.000.000 kim tệ. Hần không sợ không ai mua. Dù sao đây là con tiên thú duy nhất thời điểm hiện tại, vì tranh nhau mặt mũi, các đại gia sẽ lao vào thôi.

Với skill mới hần phát hiện ra một điều, chỉ có thứ hần từng hủy diệt thì sau này mới dùng giá trị tồn tại sáng tạo ra được. Bởi thế trong khi chờ kết quả đấu giá, hần bắt đầu bận rộn. Tiểu Vân tới tới lui lui trong thành mua một số thứ. Đầu tiên thì đại hồi huyết tề là phải có, thể thân phù không thể thiếu, còn phù về thành thì không biết ngoài hiện thực sẽ bay về đâu, cứ mua cho chắc. Thêm một số thứ thiết yếu khác như giải độc hoàn, trừ vật giới chỉ, thức ăn, nước uống. Tí thì quên, hần đến npc đầu bếp mua thêm miếng thịt thối.

Tiền hết 500 kim mới mua đủ, hần hủy diệt những thứ này, sau đó thoát game. Trong phòng, Tiểu Vân nghịch tới nghịch lui trừ vật giới chỉ. Hay thật đấy chứ, trong game cái này có 100 kim mua được dung lượng 10 mét khối. Nếu không phải dân đen mà có quyền thế, có lực lượng siêu cường thì chắc chắn hần sẽ đem trừ vật giới chỉ đi bán. Đây mới là siêu cấp kiếm tiền, tiếc là hần không thể.

Thức ăn như thịt heo chiên, gà quay, lẩu thập cẩm, rau muống xào, canh mùng tơi.... cũng được hần sáng tạo ra. Cái hay là mấy thứ này ngoài ăn ngon như trong hiện thực ra còn có thể hồi phục thể lực. Nước uống thì hần chỉ mua một loại là thánh thủy, mấy thứ còn lại phục hồi thể lực giống thức ăn hần thấy không cần thiết. Thánh thủy khi uống ngoài mát và ngọt ra còn khử trừ mệt mỏi và giảm thiểu bệnh tật. Chỉ ăn và uống thử thôi mà hần thấy mình khỏe hẳn ra. Hần dự định sẽ thường xuyên gửi đồ ăn và thánh thủy cho cha mẹ và 2 bác.

Để thí nghiệm giải độc hoàn, Tiểu Vân còn đặc biệt sáng tạo thịt thối từng độc chết con chim ngốc ra ăn thử. Hần vừa ăn 1 miếng nhỏ thôi đã chóng mặt buồn nôn rồi, vội vàng ăn giải độc hoàn mới hết.

Lấy dao rọc giấy ra cửa vào tay, sau đó hần uống đại hồi huyết tề, cũng thấy được tác dụng không kém khi Thần Ma quang hoàn vẫn còn. Thật là sung sướng mà, thể thân phù hần chưa có điều kiện thử nên thôi. Phù về thành thì hần không dám xài, nếu nó xác định là trung tâm thành phố thì chết.

Nhà hần cách trung tâm khá xa, hơn nữa tự dựng có người xuất hiện tại trung tâm thành phố cũng có thể gây chấn động. Có lẽ khi nào gặp trường hợp không thể không dùng thì mới xài thôi. Ngoài ra nghĩ tới vô địch phù, Tiểu Vân cảm thấy vậy là được rồi. Ngoài 3 loại phù ra, nếu bị phát hiện thì xuất xứ mấy thứ kia cũng có thể giải thích được.

Đại hồi huyết tề thì nói là được phẩm nghiên cứu bí mật, thức ăn với giải độc hoàn thì từ cổ võ thể gia bên Trung Quốc kiếm tới. Thánh thủy thì lấy được từ giáo đình phương tây. Giới chỉ là đào được ở mộ cổ. Tiểu Vân y y tự sướng mình cũng có năng khiếu nói dối đấy chứ.

Vào lại game, hần đi chợ tiếp xem có mò thêm được gì không. Lòng tham của con người là không có giới hạn. Rất tiếc vận khí hần dùng hết ở quả trứng rồi. Cũng phải cảm ơn cô nàng 4 tiền kia, nếu hần biết đối phương vì sao cần tiền gấp vậy có lẽ cũng có thể giúp. Dù sao đầu giá xong hần cũng có tiền tỷ rồi.

Có tiền tùy hứng mà! Tiểu Vân tự giễu

35. Chương 35: Lại Bị Ăn Trộm

Tiểu Vân cuối cùng đợi được đầu giá kết thúc. Tuy nói đại gia sẽ tranh nhau tham gia đấu giá, nhưng hần biết người giàu nước mình cũng không phải loại coi tiền chỉ là một con số. Bởi vậy khi nhìn thông báo của hệ thống hần đấu giá chỉ có 3.000.000 kim tệ cũng không mấy ngạc nhiên.

Hệ thống hắc tâm lại như cũ lấy đi 10 % phí, hần chỉ còn 2.700.000 kim, đang muốn đổi qua giá trị tồn tại thì.... Một màn đã từng có trong quá khứ xuất hiện, số kim tệ bỗng dưng biến thành 2.430.000. Tiểu Vân chưa kịp phản ứng thì một giọng khốn nạn vang lên

- Chú em lại giàu to rồi, kiếm tiền giỏi quá đi

Tên đáng chém ngàn đao, tên khốn nạn! Tiểu Vân vội vàng chuyển hết số còn lại qua giá trị, rồi trừng mắt nhìn qua “ Tay khi quen khi ngứa ” đang cười nhảu nhở sau lưng mình. Hần không thể nói gì, bởi đối phương chắc chắn không trả lại tiền.

- Đừng nhìn chằm chằm vậy chứ, anh đây không có biến thái

- Cmn, cả họ người mới biến thái

- Nóng giận là không tốt, bình tĩnh, hít sâu, thở nhẹ....

Tiểu Vân không muốn dây dưa với tên này, hần hỏi ra điều mình nghi hoặc

- Tên khốn nhà ngươi không phải ở Hắc Hồ thành sao?

- Ài, vương cái nhiệm vụ ỉn phải chạy qua đây..

Tiểu Vân ảo não, sao không biến qua thành khác đi. Có thể trùng hợp thế sao, mà tên này không hiểu sao toàn ăn trộm lúc hắn vừa nhận được tiền là thế nào? Mà thôi, hắn phải nghĩ cách tránh xa tên này, không còn phạm vi và cảm ứng nữa làm sao mới cắt đuôi được? Không để Tiểu Vân suy nghĩ, “ Tay khi quen khi ngứa ” đưa ra đề nghị

- Có một phi vụ mới, chú em có muốn đi cùng không?

- Không bao giờ!

- Cầm nhiều tiền vậy có hơi ngại thiệt, anh đây có một thứ cho chú em coi như bù lại nhá. Thật tình rất muốn gặp chú em thêm nhiều lần nữa.

- CMN, cút ngay đi! Đừng có mà xuất hiện nữa.

“ Tay khi quen khi ngứa ” đưa cho Tiểu Vân một khối sắt hình trụ, rồi rời đi. Hắn thở phào, cũng còn tốt tên này tự động rời đi chứ không khó mà thoát được. Nhìn lại khối sắt trong tay, thông tin nó hiện lên làm hắn sửng sốt

“ Tiểu lô cốt ”

Tính năng: Sau khi kích hoạt lập tức hình thành một lô cốt hình trụ bảo vệ người chơi

Diện tích: Chỉ đủ bao bọc 1 người

Giới hạn: Chống cự các loại đạn, bom nhỏ có sát thương thấp

Cái này là để mình biến thành rùa đen rút đầu sao? Tiểu Vân nhìn lại giá trị cũng tới 30.000, không ít đâu. Nhưng so với 270.000 kim tệ mà tên “ Tay khi quen khi ngứa ” cướp của hắn thì... Hắn hủy diệt thứ này, ghi nhớ lại biết đâu sau này cần nó. Nhìn lại giá trị tồn tại hiện có đã là: 2.507.000 còn cái tiến độ 0 / 100 %.

Choáng quá đi, Tiểu Vân không hiểu làm thế nào để tăng cái tiến độ này. Hủy diệt với giám định rất nhiều rồi cũng không tác dụng. Chẳng lẽ phải sáng tạo sao? Để chứng thực suy nghĩ của mình, hắn thuê phòng trọ thử sáng tạo một loạt những đồ hắn từng ghi nhớ. Nhưng làm tới làm lui, một như chó chết cái tiến độ vẫn vậy. Trong game không được sao, phải ở hiện thực?

Dù sao cũng chơi khá lâu rồi, còn 1 h nữa là đến giới hạn, hắn thoát game. Ở trong phòng mình nhìn đi động là 8h sáng, hắn bắt đầu sáng tạo một loạt rồi hủy diệt lại sáng tạo. Cứ thế lặp đi lặp lại tới 9h sáng, một màn làm hắn kinh hãi hiện ra. Tiến độ skill đã là 1 / 100 %. Thì ra là vậy, phải dùng ở hiện thực mới được

Sẵn tiện, hắn sáng tạo một số thức ăn với thánh thủy mang qua bên cạnh cho 2 bác một phần. Từ khi con gái mất, họ tiêu tụy đi nhiều, những món này làm 1 phần tâm ý của hắn đi. Nói chuyện với 2 bác một lát, hắn rời đi. Mục tiêu là nhà ba mẹ hắn, nhà chính thức của hắn cho tới 1 năm trước. Cũng lâu rồi không gặp ba mẹ, không biết họ thế nào?

Nhà cha mẹ hắn đầu bên kia thành phố, cách chỗ hắn cũng phải 10 km. Hắn sáng tạo 500 ngàn rồi bắt taxi đi qua. Trên đường còn nghĩ tới thần sắc thất vọng của ba mẹ hắn khi đưa hắn tới ở nhờ 2 bác năm trước. Tuy rằng hắn vẫn không có việc làm, nhưng hiện tại cũng là người giàu có rồi. Tiểu Vân tìm cách giải thích với ba mẹ số tiền mà hắn kiếm được. Hay là nói trúng xổ số, cách này có lẽ là đảm bảo nhất.

Taxi mới đi gần tới nhà, thì không đi tiếp được nữa. Bởi người dân đang tụ tập khá đông trước nhà cha mẹ hắn. Có chuyện gì vậy? Hắn lo lắng vội trả tiền tài xế, rồi lao tới đám đông.

36. Chương 36: Chết !

Trong đám đông, có bác hàng xóm tinh mắt thấy Tiểu Vân liền kinh hô, khiến mọi người xung quanh chú ý

- Không phải Tiểu Vân đây sao, lâu lắm mới thấy mặt.

- Trông cũng chừng chạc hần ra.
- Không biết bao giờ mới được ăn cưới của thằng nhóc này.
- Sắp làm anh rồi nhớ chăm sóc em cho tốt đấy.

Tiểu Vân bị mọi người xúm lại hỏi han, nhưng cái câu sắp làm anh làm hần không hiểu ra sao. Hần chưa kịp hỏi thì cũng biết được nguyên nhân qua miệng các bà tám hàng xóm

- Thật là khâm phục anh chị Trần mà, già mà còn dẻo dai.
- Đúng vậy, cũng ngót nghét 50 rồi chứ ít gì.
- Tuổi này còn mang thai đúng là cây khô nở hoa mà.

Hần sắp có em trai hoặc em gái! Hồi nhỏ Tiểu Vân cũng từng mong ước mẹ sinh thêm đứa nữa để chơi cùng. Nhưng không ngờ đến tận bây giờ hần mới được toại nguyện. Nhìn cổng đã khóa, có lẽ ba đã đưa mẹ đi khám thai rồi. Tâm trạng vui vẻ, hần ứng phó qua loa với các cô các bác hàng xóm nhiệt tình, rồi tách khỏi đám đông đi ra xa.

Hần muốn gọi cho ba hần để biết là mẹ mang thai em trai hay em gái. Sinh đôi càng tốt - Tiểu Vân thầm nghĩ. Cuộc gọi kết nối, hần không kịp đợi vội hỏi

- Em trai hay gái vậy ba?

Một giọng nói xa lạ mà hơi quen của một tên trung niên vang lên:

- Ồ! Cái này thì tao cũng không biết.
- Người là ai! Cha ta đâu? - Tiểu Vân cảm thấy không ổn
- Nhìn phía trước thấy 1 chiếc xe màu đen chứ, im lặng mà lên xe, không nên có bất kỳ hành động nào khác nếu không thì...

Thì làm sao hần cũng có thể đoán được, tính mạng cha mẹ hần nằm trong tay đối phương. Cố nén lo lắng, tức giận, tự nhủ phải bình tĩnh lại, Tiểu Vân đi tới lên xe như đối phương nói. Chiếc xe chuyển bánh rồi đi, hàng xóm thì không biết chuyện còn nói Tiểu Vân ăn nên làm ra, có xe tới đón đưa.

Hần vội vàng muốn hỏi thêm, nhưng đối phương đã ngắt cuộc gọi. Không thể làm gì khác hơn, hần chỉ có thể chờ chiếc xe này tới nơi phải đến. Làm sao đây, những thứ hần có chỉ là mấy thứ từng ghi nhớ bằng skill. Chỉ là không có gì có thể áp dụng được hết. Bồn chồn lo lắng, sau 40' chiếc xe đã dừng lại. Cửa xe mở, hần bước ra ngoài nhìn quanh, nơi này chẳng phải là công xưởng bỏ hoang lần trước sao.

Chiếc xe rời đi, di động lại vang lên. Tiểu Vân vội vàng bắt máy

- Nhớ căn phòng dưới đất chứ, tự mình đi tới đó rồi đóng cửa lại.

Chỉ có một câu sau đó là tút tút một tràng dài, hần không có cách nào khác là làm theo. Dù sao mới ngày hôm qua thôi, hần vẫn còn nhớ rất rõ. Vào trong phòng, đóng cửa lại, hần phát hiện trong phòng có thêm một màn hình lớn đối diện với cái ghế mà hần từng bị trói. Hần hiểu phải làm gì, tới ngồi lên ghế nhìn chăm chăm vào màn hình và chờ đợi.

Chỉ chốc lát sau, màn hình sáng lên xuất hiện một người trung niên khá quen mặt. Tiểu Vân chợt nhớ ra đây không phải là cha Bùi Chí Cường, tổng giám đốc công ty Thiên Phát sao. Bùi Mạnh Dũng thường lên ti vi, trên báo mạng cũng hay xuất hiện. Giờ hần mới biết tại sao lại cảm thấy cái giọng quen vậy. Tiểu Vân vội hỏi điều hần quan tâm nhất

- Cha mẹ ta đâu?

Trên màn hình, Bùi Mạnh Dũng không nhanh không chậm nói

- Cửa đã bị khóa ngoài, người không trốn được, yên tâm mà ngồi đó nghe đi, còn cha mẹ người sau khi ta nói xong sẽ cho người biết.

Tiểu Vân ra mở cửa, quả nhiên không được. Bất đắc dĩ, hần phải quay lại ghế muốn xem đối phương nói gì.

- Đầu tiên là con trai chết, ta nhận được tin rất là đau lòng. Nó là đứa con duy nhất mà ta có. Vì vậy vận dụng mọi nguồn lực có thể, ta phải tìm cho ra thủ phạm. Từ thuộc hạ biết được Chí Cường đang xử lý liên quan tới vụ đâm xe mà nó gây ra. Cái này cũng là ta dạy, dù cho có quyền có tiền cũng phải biết chùi sạch mọi vết tích, tiêu diệt mọi nguy hiểm từ trong trứng. Nó làm rất tốt, chỉ tiếc nó quá coi thường, cũng là đen đủi khi gặp phải người

- Ta từng dặn nó, kỳ nhân dị sĩ trên đời cũng không phải hiếm thấy. Tuy rằng ở quốc gia này, gần như là không có nhưng cũng phải cẩn thận là hơn. Như người là một ví dụ, người có thể làm nổ tan xác người khác. Ta cũng mới nhận được báo cáo xác định ADN không lâu mới biết. Những mảnh vụn nội tạng trong căn phòng này của cái tên Toàn gì đó là thủ hạ Chí Cường hay dùng.

- Từ đó, ta truy ngược lại đầu mối tới người. Tuy rằng có thêm cái mặt nạ, nhưng cùng một bộ quần áo đó, cùng một ngày, lại cùng 1 thủ đoạn. Quá nhiều thứ để xác định chính là người giết con của ta. Người nói xem ta có nên báo thù cho con mình không? Cha mẹ người ấy à? Ha ha... Đã bị tai nạn xe cộ chết trên quốc lộ rồi. Là ta làm đó, thế nào, người thích món quà này chứ. À mà có thêm đứa bé chưa chào đời nữa nhỉ. Ha ha ha....

Tiểu Vân cảm thấy trước mắt như tối sầm lại! Chết rồi, cha mẹ hắn, cả đứa em chưa được sinh ra. Chết! Không thể! Hắn nói dối, cha mẹ hắn còn sống! Còn sống....! Nhìn Tiểu Vân thần thờ rồi điên cuồng, Bùi Mạnh Dũng cũng có chút vui vẻ, nhưng chỉ vậy thôi là không đủ. Mạng của con hắn cao quý nhường nào, mạng bọn dân đen này làm sao có thể so sánh được.

Tiểu Vân từ trong điên cuồng hơi tỉnh táo lại, lúc này tim hắn đã trở nên ngày càng lạnh. Hắn phải giết, giết, giết.... là từ duy nhất vang lên trong đầu. Bất chợt lông tơ dựng đứng lên, nhanh chóng sáng tạo một cái vô địch phù sau đó kích hoạt. Trong thành phố, mọi người có thể nghe thấy tiếng nổ lớn. Truyền thông báo lại là công ty Thiên Phát cho phá hủy một công xưởng bỏ hoang để đầu tư xây mới.

Bùi Mạnh Dũng nhấc tay ra khỏi một nút ấn trên một cái điều khiển từ xa. Lão thì thầm nói: “Chí Cường, ta đã báo thù cho con ”

37. Chương 37: Một Tia Hy Vọng

Tiểu Vân bị chôn vùi dưới đồng đất đá sau khi căn phòng nổ tung, cũng may là hắn kịp thời kích hoạt vô địch phù. Bên ngoài cơ thể hắn là một vàng sáng vàng hình trứng bao bọc cơ thể. Tồn tới 30 cái vô địch phù, sau đó chấn động mới dừng lại. Công xưởng cũ đã hoàn toàn biến thành một đồng gạch đá. Trước khi tờ phù cuối cùng mất tác dụng, hắn sáng tạo ra tiểu lô cốt rồi kích hoạt. Cũng may là dưới này vẫn có không khí để thở. Hắn không biết tại sao nhưng hắn cũng chẳng quan tâm.

Dưới đồng đất đá, ở trong lô cốt, Tiểu Vân bắt đầu suy nghĩ con đường sắp tới. Nhà cũ là không thể về, hắn lo lắng lại liên lụy 2 bác. Muốn giết Bùi Mạnh Dũng cũng không phải dễ dàng, hắn không muốn để lại vết tích như khi giết Bùi Chí Cường. Hiện tại cũng không thể ra ngoài, bởi rất dễ dàng bị người bắt gặp. Hắn phải chờ đến đêm khuya mới có thể thử dùng hồi thành phù xem thế nào.

Chỉ có một lợi thế duy nhất dành cho hắn đó là Bùi Mạnh Dũng đã cho rằng hắn đã chết. Nhưng nghĩ lại cha mẹ với đứa em chưa chào đời, hắn lại không nhịn được mà khóc. Yển đã không còn tại sao ông trời lại bất công với hắn như thế chứ. Những kỳ ngộ hắn gặp được đều do Cổ Dương đưa tới, hắn cảm hận lão già này. Lão chắc chắn có năng lực cứu cha mẹ hắn giống như từng cứu hắn trước đây. Có lẽ Yển cũng không phải chết nếu lão can thiệp. Vậy thì không có tất cả những rắc rối xảy ra từ trước đến giờ.

Tại sao? Chẳng lẽ lão là thần nên trong mắt lão sinh mạng con người chỉ như con kiến. Vì sao lão chỉ cứu một mình hắn, nếu chỉ còn mình hắn trên cõi đời này thì sống còn có ý nghĩa gì? Hắn không cần chủng tộc Thần Ma gì, chỉ cần như quá khứ, cha mẹ còn sống, Yển thì thoảng qua đánh hắn mà thôi. Hắn điên cuồng mà gào thét trong lòng, hắn muốn trở lại quá khứ.

Giờ hắn mới thấy những ngày tháng nhàm chán ngày xưa mới là hạnh phúc đích thực. Hiện nay có khả năng mà rất nhiều người thèm muốn, có tiền tỷ nhưng chỉ cho hắn lạnh lẽo mà thôi. Rất lâu sau vì quá đói, Tiểu Vân mới thức thờ sáng tạo ít thức ăn. Vừa ăn chưa được mấy miếng, hắn bỗng giật mình nghĩ tới. Sáng tạo, có giá trị là có thể sáng tạo, trong cái nhìn của Thần Ma không gì là không có giá trị, phạm vi đồ vật....

Chẳng lẽ nói nếu như skill Thần Ma tri thức tăng lên cao, vậy phạm vi có tăng lên tới sinh vật hay pháp tắc. Hắn có thể phục sinh người chết, có thể quay lại quá khứ, cái cần là giá trị tồn tại cực kỳ lớn mà thôi. Bám víu vào tia hi vọng này, Tiểu Vân cần quét đồ ăn, sau đó toàn bộ thời gian hắn liên tục sáng tạo và hủy diệt. Hắn cần phải tăng skill lên thật nhanh, cha mẹ hắn, em hắn, Yến đang chờ.

Liên tục luyện skill cho tới nửa đêm nhìn lại tiến độ chỉ có 5 / 100 %. Nhìn 1 cái thể thân phù mới sáng tạo, hắn nhét tạm vào túi quần. Skill thật là khó lên, Tiểu Vân cảm tức, nhưng việc chính bây giờ là ra ngoài. Sáng tạo hồi thành phù, lòng thầm mong không ai thấy mình, hắn kích hoạt. Chỉ một cái chớp mắt, hắn đã xuất hiện trong phòng mình. Không thể tin nổi là lại về đây, nhìn quanh căn phòng sống hơn năm, Tiểu Vân thở dài cầm lấy đầu khôi Yến tặng niệm hủy diệt. Hắn không thể ở lại đây, nhẹ nhàng mở cửa rồi đóng lại. Trèo tường ra ngoài, cũng do cái cổng quá cũ chạm nhẹ sẽ kêu rất lớn, nên hắn phải bắt trước ăn trộm.

Nhà đã không còn, Tiểu Vân lợi dụng bóng đêm đi tìm một chỗ để ngủ. Nhưng chưa rời nhà được 20 mét, có một thứ gì đó dí sát vào lưng hắn. Sau đó một âm thanh rất nhẹ vang lên, hắn ngã xuống trong vũng máu. Một đại hán bảo tiêu mặc bộ đồ đen xuất hiện, sau đó đổ một thứ chất lỏng vào cái xác hắn. Cái xác tan ra thành nước loãng, đại hán mới rời đi. Nhưng chỉ một lát sau, vũng nước này biến mất, thay vào đó là 1 tờ thể thân phù đã mục nát

Tiểu Vân xuất hiện trở lại nhìn nơi mình vừa chết mà rung mình. Tên cáo già Bùi Mạnh Dũng này cũng quá cẩn thận đi chứ. Để phòng ngừa, Tiểu Vân sáng tạo thêm 5 cái thể thân phù nữa nhét vô túi. Lần này thì đối phương chắc chắn là hắn đã chết chứ. Hắn vội rời đi, tìm một nhà trọ hoạt động cả đêm để ngủ tạm. Cũng không mang cmt nhưng hắn có tiền, chỉ cần cho nhiều thì chủ nhà cũng ậm ờ cho qua. Tốn 5 triệu mới dàn xếp xong, xem qua giá trị tồn tại còn có 2.435.000, hắn mệt mỏi ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau, hắn thức dậy, vệ sinh cá nhân xong, mở cửa chuẩn bị trả phòng thì... Một bóng người lao vào phòng hắn, đụng hắn ngã. Chưa hiểu ra sao lại có người theo vào, đứng là chủ nhà trọ. Ông này tay cầm gậy quát lên:

- Xem mày còn chạy đi đâu, trả tiền mày vay cho tao, không thì ông thuê bọn đầu gấu đến xét nhà mày.

Cái nhà trọ này còn cho vay nặng lãi nữa sao, Tiểu Vân lắc đầu đứng dậy. Người đụng ngã hắn là một thằng nhóc tầm 14 tuổi, nó sợ hãi quỳ xuống xin

- Ông làm ơn thả cho con mấy bữa nữa...

Chưa nói hết thì ông chủ nhà ngắt lời

- Mày nói câu này bao nhiêu lần rồi, mày biết là nợ tao tính cả lãi đến giờ cũng 100 triệu rồi không. Không trả tiền, ông đánh chết mày

Thấy chủ nhà giơ gậy lên định đánh, Tiểu Vân cũng không nhìn nổi nữa mà lên khuyên can.

38. Chương 38: Đau Đầu Với Trẻ Con

Nhưng mà người đang nóng thì thường không nghe ai. Bị Tiểu Vân giữ tay lại, lão chủ nhà quay ra mắng

- Còn ở đây làm gì, cút ngay. Tao không muốn uống trà tại đồn vì loại không có giấy tờ như mày. Đứng tưởng có chút tiền là ngon

- Ông chủ bớt giận, tôi trả tiền nợ hộ thằng nhóc này được không?

- À... ờ... Được thôi!

Mới này còn nổi điên, ông chủ sững sờ một lát rồi hoài nghi nhìn hấn. Lão không hiểu thời nay còn có người tốt? Chẳng phải tuyệt chủng hết rồi. Mà thế nào cũng được, cái lão cần là tiền. Tiểu Vân đi vào phòng vệ sinh, đóng cửa lại chỉ để che mắt đối phương. Sau đó hấn sáng tạo đủ 100 triệu cho vào túi ni lông đen có sẵn trong phòng rồi mang ra.

Lão chủ nhà nhận được tiền thì chả thèm để ý ai, ngồi đếm tiền. Thằng nhóc sau khi xé giấy nợ, cầm lại sổ đỏ vội chạy tới cảm ơn Tiểu Vân, đồng thời khăng khăng một mực muốn mời hấn về nhà ăn bữa cơm. Không thoát được thằng nhóc dây dưa, hấn đành phải đồng ý. Rồi nhà trọ, đi tới một khu nhà chung cư. Thằng nhóc kéo hấn lên tầng 3 vào căn phòng số 8.

Bên trong được chia ra làm 2 phòng ngủ, 2 phòng vệ sinh, có khu nấu ăn và bàn ăn, ngoài ra còn có tivi đối diện ghế sofa. Căn phòng có thể nói là đẹp và gọn gàng, đồ đạc cũng khá mới. Có thể ở trong căn phòng thế này, điều kiện đâu đến nỗi nào mà phải đi vay tiền. Tiểu Vân quay ra hỏi thằng nhóc thì nó cầu xin:

- Anh đừng có nói cho chị em biết, không thì chị mắng em.

- Em ở đây với chị gái sao, ba mẹ em đâu? Làm sao lại đi vay tiền?

- Chỗ này chỉ có em với chị thôi, ba em mất rồi, còn mẹ em trong bệnh viện. E vay tiền để đóng phí cho mẹ

Thằng nhóc càng nói càng nhỏ, đến câu sau thì gần như là không nghe được. Nhìn thằng nhóc lấm la lấm lét ngoài cửa. Tiểu Vân mới quay lại nhìn. Hấn thấy một cô gái khá xinh đẹp, ngực nở, hông cong, chân không dài nhưng thon, đang tức giận hằm hằm nhìn qua. Cô nàng này lườm thằng nhóc một cái rồi nhìn qua hấn hỏi

- Tôi tên Hoàng Lân Nguyệt, thằng nhóc kia là em trai tôi tên Hoàng Chính Phong, còn anh là ai?

- Xin lỗi vì tự ý vào nhà, tôi là Trần Tiểu Vân...

Thằng nhóc Chính Phong không để hấn nói hết, chạy tới chị nó nhanh nhẩu kể hết từ đầu tới đuôi. Tuy là bị chị nó mắng, lại bị véo tai khá đau, nhưng nó không khóc mà còn cười đùa. Nhìn người ta lại nhớ đến mình, Tiểu Vân cảm thán. Hai chị em trò chuyện xong, cô chị quay ra nói

- Cảm ơn anh đã giúp em trai tôi, số tiền này tôi sẽ kiểm lại trả anh...

Còn chưa kịp nói hết, lại là thằng quỷ nhỏ Chính Phong nói chen vô

- Không cần trả đâu chị, chị lấy anh ấy là được rồi mà. Hơn nữa anh ấy có rất nhiều tiền, lại tốt bụng nữa.

Lân Nguyệt tức đến tái cả mặt, quay ra hành hạ 2 cái tai của thằng em xả giận. Thằng nhóc miệng thì kêu đau oái oái, lại hướng Tiểu Vân nháy nháy mắt. Hấn không biết phải làm sao nữa rồi, đi không phải, ở thì cũng ngại. Lân Nguyệt buông tai thằng em ra, vội nói:

- Anh ở nhà chơi với Chính Phong, đợi tôi đi chợ về nấu bữa cơm cảm ơn anh

Sau đó chạy khỏi phòng, cô nàng cũng thấy ngại sau khi thằng em nói như thế. 1 lớn 1 nhỏ nhưng đều là đàn ông thì những gì có thể nói đa phần là game và phụ nữ. Được một hồi lâu, thằng nhóc bỗng hí hửng dò hỏi Tiểu Vân:

- Anh có muốn cưới chị em không? Chị em rất đẹp, lại nấu ăn rất là ngon đó.

Hấn bó tay rồi, có loại em sợ chị gái không lấy được chồng như vậy sao. Hiện nay chỉ có thanh niên ế thì nhiều, phụ nữ mà lại còn xinh đẹp có hàng đống người xếp hàng chờ đến lượt kia. Hấn còn nhớ Yên, cũng không dây dưa ở vấn đề này mà hỏi thằng nhóc

- Bệnh tình mẹ em thế nào?

Chính Phong chán nản, buồn bã trả lời.

- Mẹ bị ung thư cần mổ nhưng không đủ tiền! Nếu để lâu thì phẫu thuật càng nguy hiểm.

Nó bỗng sáng mắt lên nhìn chằm chằm Tiểu Vân như sói đói thấy mồi nài nỉ

- Anh rất giàu phải không, cho mẹ em tiền chữa bệnh đi, em sẽ khuyên chị em làm vợ anh. Đi mà?

Đúng lúc này, Lãnh Nguyệt về tới nghe được quay ra mắng thẳng nhóc:

- Không được nói linh tinh. Em mà còn nói thêm 1 câu thì đừng hòng ăn cơm.

Cô nàng lại quay ra Tiểu Vân có vẻ đề phòng:

- Anh đừng để ý mấy lời vợ vắn của nó. Trẻ con nói là không nên tin

Chờ cô chị qua bếp nấu ăn, thẳng nhóc lẻ lười làm mặt quỷ hướng khu bếp. Nó vẫn chưa từ bỏ ý đồ, tìm đủ mọi cách, lôi ra hàng loạt điểm tốt của chị nó cho Tiểu Vân nghe. Mục đích là để hấn cưỡi chị nó rồi đương nhiên phải trả tiền chữa bệnh cho mẹ vợ. Tiểu Vân không muốn đánh trẻ con, nhưng mà bị lừa nhãi quanh tai thế này.

Chỉ một chữ phiền mà!

39. Chương 39: Ở Lại

Cái gì cũng có lúc kết thúc, Lãnh Nguyệt nấu cơm xong bày ra bàn gọi 2 người lại ăn cơm. Tiểu Vân thở dài, lỗ tai của hấn đã được giải thoát. Trong bữa cơm, không ai nói gì, mỗi người đều có tâm sự riêng. Người thì suy nghĩ chuyện báo thù, người lại lo lắng việc kiếm tiền, và thẳng nhóc thì đang bày mưu tính kế gì đó.

Ăn xong, Tiểu Vân cũng đến lúc phải rời đi. Lãnh Nguyệt phạt thẳng em rửa chén, sau đó đi tiễn hấn. Khi đi xuống, không biết cố ý hay vô tình cô nàng này dẫn hấn đi cầu thang bộ mà không xài thang máy. Nhìn đôi phương muốn nói lại thôi, Tiểu Vân cũng không có chủ động hỏi. Khi đi gần hết bậc thang tầng 1, Lãnh Nguyệt cố lấy dũng khí quay lại hỏi:

- Anh có thể cho tôi vay tiền được không?

Nhìn vẻ mặt quẫn bách của cô nàng, có lẽ là bệnh tình mẹ cô không thể chờ thêm được nữa, cũng không còn đường nào khác mới phải xin giúp đỡ từ người mới quen. Nhìn thấy vậy, Tiểu Vân cũng không đành lòng

- Cô cần bao nhiêu?

- 800 triệu

Lãnh Nguyệt hồi hộp căng thẳng mà chờ đợi, với số tiền lớn như vậy rất khó để người ta vô điều kiện cho nàng vay. Thực ra, với nhan sắc của mình, nếu làm cái nghề đặc biệt nào đó, hay đồng ý thành bồ nhí của đại gia thì nàng có thể xoay sở được số tiền này. Nàng không muốn bán đứng thân thể mình, bởi vậy đi làm nhiều nơi cùng lúc chỉ tiếc vẫn không gom góp nổi.

- Hiện tại tôi không còn tiền, ngày mai mới có thể cho cô

Lãnh Nguyệt từ thất vọng lại chuyển thành hi vọng, nàng không dám tin hỏi lại

- Th.. Thật chứ?

Thấy đôi phương gật đầu, nàng mới an tâm phần nào. Như bắt chặt cọng cỏ cứu mạng, nàng mời Tiểu Vân ở lại nhà mình mà không để ý việc này rất dễ gây hiểu nhầm. 2 người đi xuống lại đi lên, Chính Phong thấy hai người cùng trở về cười nhạo nhỡ với ánh mắt như nói “biết sẽ thế mà”. Tất nhiên lại không tránh được một trận dằn vặt của chị nó.

Lãnh Nguyệt sau đó mới nhớ ra, nàng sẽ ở chung với 1 người đàn ông mới quen. Dù có em mình ở đây, nhưng nàng vẫn không tránh khỏi ngượng ngùng. Bởi vậy, sau khi nói cho Tiểu Vân biết hấn sẽ ở chung phòng với em trai, nàng vội chạy trốn vào phòng mình. Thẳng nhóc lại bắt đầu chiêu bài cố gắng mai mối chị nó cho Tiểu Vân.

Không còn cách nào, hắn phải chuyển chủ đề qua Vô Hạn để hấp dẫn chú ý của thằng nhóc. Chính Phong còn đi học, hơn nữa bệnh tình mẹ như vậy, nó cũng không có chơi. Nên rất là hiếu kỳ khi nghe hắn kể về game. Nhưng rất nhanh, chị nó lại nói vọng ra, bắt nó đi ngủ sớm để mai còn đi học. Chưa hết thòm thèm, nhưng thằng nhóc vẫn ngoan ngoãn đi vào phòng ngủ.

Mà cũng thật tài tình, Chính Phong mới nằm xuống chưa được 5' đã ngủ thẳng cẳng rồi. Tiểu Vân cũng không có ý ngủ cùng với nó. Hắn ra ngoài ghé xô pha ngồi, đồng thời sáng tạo 800 triệu để lên bàn. Lại sáng tạo đầu khô, kết nối với nguồn điện, nằm trên ghế, hắn đang nhập vào game.

Tiểu Vân không biết hắn vào game không lâu, thì Lãnh Nguyệt ra khỏi phòng. Nàng đột nhiên thấy xuất hiện tiền trên bàn thì rất kinh ngạc. Lại thấy hắn đội đầu khô, càng kỳ quái hơn, lấy ở đâu ra vậy? Nàng cũng không đánh thức đối phương, ra ngoài kiểm tra kỹ khóa cửa chính, chốt cửa sổ các loại. Sau đó mới an tâm về phòng.

Chưa được cho phép của người ta, nàng cũng không dám động vào số tiền đó cho dù rất cần. Đánh dấu thần bí về Tiểu Vân trong lòng, nàng kiểm tra qua phòng em trai. Thấy thằng em đã ngủ, nàng mới yên tâm về phòng mình. Gần đây, nàng đã quá mệt mỏi rồi, gánh nặng đã nhẹ đi, nàng cảm thấy ngủ thoải mái hơn bao giờ hết.

Lại xuất hiện trên đường phố Phi Liêm thành, Tiểu Vân không biết còn tiếp tục đào bả không. Dù sao cũng là một cách kiếm tiền tốt, chỉ là phải dựa vào vận may. Vận khí không tốt thì phí công vô ích. Không phải ai cũng may mắn mãi được.

Bất chợt, hắn nảy ra một ý tưởng, vậy đánh bạc thì sao? Tiểu Vân đi hưởng sòng bạc thử nghiệm, vừa coi lại skill thấy giá trị tồn tại hiện còn 1.535.000. Hắn sáng tạo ra 5.000 kim tệ trước làm vốn khởi đầu. Nếu skill mà xài được để gian lận thì hắn không còn lo về tiền nữa rồi.

Vào sòng bài, mấy thứ cao cấp hắn không hiểu, cứ chơi xúc xắc là tốt nhất. Đoán lớn nhỏ, rất dễ, ai cũng có thể chơi. Nhưng hắn cũng không muốn chen chúc với người chơi khác, hay bị người khác biết khả năng của mình. Bởi vậy lại sáng tạo thêm 30.000 kim để tạo phòng riêng chỉ có mình hắn để chơi.

Cái game này đúng là nhắm vào đại gia mà, cái gì muốn tốt, muốn theo ý mình thì cứ có đủ tiền là được.

40. Chương 40: Tăng Cường Năng Lực

Trong phòng có một hộp kín đựng xúc xắc, sẽ được hệ thống tự động lắc. Người chơi chỉ cần đặt xong đại hay tiểu là hộp sẽ mở ra. Tiểu Vân tâm thần bất định, đặt 5000 kim lên ô đại niệm định giá sau đó là con số hiện ra 5000 (0). Hay quá, hắn có thể gian lận, chuyển ngay tiền qua ô tiểu đặt tiền quả nhiên là 5000 (10.000), sau đó chờ hộp mở ra.

Hộp mở ra đúng là 1 con 3, 1 con 1, tổng là 4, tiểu. Từ 5000 biến thành 10.000, hắn hứng thú bưng bưng đặt tiếp. Cứ thế số tiền lớn dần lên, 20.000, 40.000, 80.000, 160.000, 320.000, 640.000, 1.280.000, 2.560.000, 5.120.000. Đến đây thì dừng lại, hắn không thể tìm được bên nào là trúng nữa. Đồng thời hệ thống thông báo: “ Bạn là thần đồng cờ bạc, tất cả sòng bạc trên toàn Vô Hạn không chào đón bạn ”

Fuck! Biết ngay mà, làm gì có chuyện dễ ăn mãi thế được. Tiểu Vân cũng chưa rời vội phòng riêng, có tiền rồi hắn cần mua đồ. Trước toàn là hắn bán người ta mua, giờ thì ngược lại. Lên diễn đàn xem qua các post bán đồ, hắn hoa cả mắt vì quá nhiều thứ

- Mảnh hổ đao chanh sắc - 8.000 kim
- Set Tuyết Hồ lam sắc - 25.000 kim
- Bí kíp khinh công “ thủy thượng phiêu ” - 16.000 kim
- Chưởng pháp “ Hàn băng chưởng ” - 55.000 kim

- Skill đặc biệt “ Thiên thần thủ hộ ” - 90.000 kim
- Hàng nhái Thánh kiếm “ Excalibur ” - 250.000 kim

....

Tiểu Vân vẫn còn hạn chế của Thần Ma trang bị, kỹ năng chỉ có thể ngấm mà thêm. Nhìn nhiều đau mắt, xót lòng, hắn bỏ qua đồng này vào xem mục hàng dùng 1 lần như phù, đan, trận...

- Cường thể đan - 500 kim
- Kháng thương kim hoàn - 2.000.000 kim
- Tiểu ngũ hành trận - 9000 kim
- Hộ thân trận văn - 2.000.000 kim
- Hỏa cầu phù - 500 kim
- Băng thương phù - 1.000 kim

...

Nghĩ lại mình có vô địch phù, nhưng hắn cũng không y lại vào cái này. Hiện tại để tăng sức mạnh của bản thân, hắn cần những loại tăng khả năng sinh tồn mà không cần kích hoạt. Hắn vô hình với quái chứ không có với người. Ngoài ra còn cần phù để sát thương nữa.

Xem thông tin chi tiết trước mới quyết định được. Tiểu Vân kích vào cái hắn quan tâm nhất

Kháng thương kim hoàn

Hạn dùng: 1 viên

Tác dụng: Sau khi sử dụng, chỉ cần không phải nhất kích tất sát, mọi loại sát thương tấn công tới đều giảm xuống 49% dame.

Thời gian: Vĩnh cửu

Chính nó! Tiểu Vân vội mua 1 viên, cái này là hệ thống bán ra cho đại gia, 2 tỷ một viên, đắt kinh khủng. Cũng không lập tức dùng, hắn phải xài skill ghi nhớ đã. Sau đó sáng tạo ra hắn mới ăn vào. Hắn hứng thú bồng bồng tiếp tục xem.

Hộ thân trận văn

Hạn dùng: 1 cái

Tác dụng: Tạo ra một kết giới hình trứng bao bọc người chơi, mọi loại sát thương tấn công tới đều giảm xuống 49% dame.

Thời gian: Vĩnh cửu

Vẫn là dành cho đại gia, nhưng hiện tại Tiểu Vân chính là đại gia. Tương tự như với kháng thương kim hoàn, hắn sáng tạo xong mới dùng. Còn lại 2% dame, thế mới biết đại gia chơi game là sướng cỡ nào. Tiểu Vân cảm thán, mà nhớ không lầm hắn không có máu thì phải. Vậy là 1 dame cũng có thể chết. Chuyển qua xem sủng vật, dù sao cũng không bị hạn chế.

- Trứng tuyết điều - 20.000 kim
- Tam đầu khuyển trưởng thành - 300.000 kim
- Gà chọi - 10.000 kim

...

Tìm hoài mà chưa thấy con nào ưng ý hết. Thôi thì để sau vậy, hắn hiện tại không có sức tấn công, quay lại chỗ phù xem. A! Có hảo hữu là Phù tộc sao lại quên nhỉ. Dù sao cũng nhờ cô nàng tham tiền kia mà

hắn mua được trứng Phượng Hoàng. Mở hảo hữu, Tiểu Vân thấy đối phương vẫn còn online đưa một tin nhắn qua

- Có loại phù nào tốt bán không?

- Băng thiên tuyết địa phù - 20.000 kim 1 cái

“ Tiền Tiền Tiền Tiền ” đang cầu mong tên ngốc này mua càng nhiều càng tốt. Bởi một nhiệm vụ ẩn mà nàng có thể mua ưu đãi phù này tại Phù tộc trưởng lão chỉ có 5.000 kim / 1. Mua đi! Mua đi mà! Cô nàng này vừa cầu mong vừa mơ về tương lai giàu có sắp tới.

41. Chương 41: Dừng Tiền Đập Người

Băng thiên tuyết địa phù

Tác dụng: Đóng băng phạm vi 100 mét xung quanh người chơi 5s kèm 5000 băng sát.

Tiểu Vân sáng khoái mua, nhưng chỉ 1 cái để cho cô nàng 4 tiền phải thất vọng. Vì với skill hắn có thể sáng tạo hàng loạt nên không cần mua thêm. “ Tiền Tiền Tiền Tiền ” ngoài cái phù này với vô địch phù từng bán ra, hầu hết các loại phù nàng chế tạo được đều có bán trên diễn đàn. Không còn gì có thể hấp dẫn tên ngốc này, nàng lấy 20.000 kim từ hòm thư ra, dù sao lời 15 triệu cũng tốt rồi.

Tiểu Vân vừa rời phòng riêng của sông bạc, thì có cảm giác bị theo dõi. Hắn không còn cảm ứng nên cũng không biết là ai. Để phòng ngừa, sáng tạo 1 cái vô địch phù nắm trên tay trái. Có ngoại trang che chắn, không sợ bị người chơi khác nhìn thấy. Hắn đi hướng ngoài thành tìm chỗ giải quyết kẻ theo đuôi, dù là hiện tại rất muốn về hiện thực luyện skill và thử đồ mới.

Ra thành, đi loanh quanh vẫn không có gì xảy ra, chẳng nhẽ mình nhầm. Tiểu Vân rời đi mấy bãi quái mà tìm điểm vắng người, lần này đối phương xuất hiện chặn lại. Không phải một người mà là một đám người, tên nào tên nấy vẻ mặt đều tham lam nhìn chằm chằm hắn. Một tên gầy như cây gậy có vẻ là thủ lĩnh cười đều:

- Biết điều thì nộp ra 1.000.000 kim, không thì... he he...

Trước đây còn cảm ứng, Tiểu Vân biết mình khiến nhiều người đánh chú ý, nhưng hắn đều tránh thoát được. Nhớ lúc trước chọn phòng riêng ở sông bạc, chắc là bọn này chú ý hắn từ khi đó. Nhìn kỹ lại thì thấy đối phương cùng chung 1 huy chương bang hội. Quen mắt lắm, gặp ở đâu rồi.

- Ha ha, thằng này bị dọa sợ kìa.

- Khóc đi, cầu xin đi, ha ha....

- Câm miệng, chú ý kỹ đừng để nó dùng hồi thành phù...

Bọn người kia như nắm chắc ăn được hắn nên cười đùa, chỉ có tên “gậy” thủ lĩnh còn đề phòng. Tiểu Vân nhớ ra huy chương này không phải là bang hội “Thần Ma” của Bùi Chí Cường sao. Vốn dĩ vì tình thế ép buộc mà phải sớm giết kẻ thù, hắn đã bỏ qua. Không ngờ vẫn dính đến bang hội này. Bực mình, Tiểu Vân ngay lập tức kích hoạt vô địch phù, sau đó sáng tạo và dùng liên tục thứ hắn vừa mua được.

Đám người kia còn chưa kịp phản ứng thì thành tượng băng. Đồng thời cứ chưa đến 1 s lại một phát -5000 hiện lên trên đầu mỗi tên. Cũng không phải toàn sát thương như nhau, có kẻ kháng băng cao thì sát thương yếu đi. Dùng hết 10 cái băng thiên tuyết địa phù mới hoàn toàn giết chết đám này.

Thoáng cái hết 200 triệu, đúng là dùng tiền đập người mà. Nhưng cái cảm giác này đúng là thích, thảo nào đại gia nạp tiền vô game nhiều vậy. Nhìn lại số kim tệ còn dư hắn hủy diệt hết, giá trị tồn tại hiện có là 2.399.000. Đã đây vào bang hội kia, hắn cần kiếm nhiều tiền hơn nữa, để phòng ngừa đối phương kéo cả bang ra chơi hội đồng.

Sòng bạc không đi được, thì kiếm cái khác tương tự. Kích hoạt phù về thành, hấn tìm tới những trò may rủi khác như cược thạch, đua ngựa....v...v... Nhưng mỗi trò đều chỉ kiếm cao nhất là 5 tỷ, sau đó luôn là thông báo của hệ thống với cấu trúc: “ bạn là thần.... không chào đón bạn ”.

Không biết qua bao lâu, thành bao nhiêu loại thần rồi, Tiểu Vân dừng lại bởi đã không còn gì để lợi dụng. Hấn hủy diệt hết kim tệ, bây giờ giá trị tồn tại đã là 130.274.000. Đồng thời có đến 5 % tổng số kiến trúc trong game, là hấn không thể đặt chân vào. Out game, trở về căn phòng của 2 chị em họ Hoàng, hấn thấy mới 3 h sáng. Sáng tạo kháng thương kim hoàn và hộ thân trận văn, sau khi dùng hấn có ảo giác mình khỏe giống như superman vậy.

Tranh thủ chưa có ai tỉnh lại, hấn dùng phù về thành rồi đi. Nơi nguy hiểm nhất là nơi an toàn nhất, Tiểu Vân trở lại căn phòng mình. Đây cũng là hấn nghĩ rất kỹ mới ra quyết định. Với tính cách tự kỷ, trừ Yến ra hầu như không ai đến phòng hấn. 2 bác cũng là 1 tháng mới đi qua xem 1 lần, lại mới gặp không lâu. Hấn có thời gian để tìm cách giết Bùi Mạnh Dũng. Dù sao đối phương chắc chắn hấn chết rồi.

Vùi đầu vào luyện skill, hi vọng của hấn dần hết ở đây.

42. Chương 42: Tình Thế Khó Khăn

Lần này, luyện skill tới đêm tiến độ cũng chỉ lên tới 10/100%. Quá chậm, cứ thế này phải 18 ngày nữa mới xong. Ăn chút thức ăn và uống thánh thủy hồi phục, Tiểu Vân lại vào game.

Nhưng chưa đi được bao lâu, hấn bị một đám người vây kín. Tất cả đều là thành viên bang hội “ Thần Ma ”, từ đám đông có một người đi ra. “ Ngạo khí trùng thiên ” là tên người chơi này. Không thể nào! Đây là nhân vật của Bùi Chí Cường mà, chẳng lẽ hấn chưa chết. Tiểu Vân phủ định, có thể là Bùi Mạnh Dũng thuê người chơi nhân vật này.

Có lẽ đây là một cách tưởng niệm dành cho con lão. Dù sao chỉ có thông tin nhân vật trên diễn đàn chứ không có hình ảnh. Bởi vậy có thay đổi người cũng không ai biết. “ Ngạo khí trùng thiên ” đi tới nhìn Tiểu Vân uy hiếp:

- Đám giết bang chúng “ Thần Ma ”, đều không có kết quả tốt.

Đối phương tung lên trời một cái kỳ, Tiểu Vân cảm thấy không ổn vội sáng tạo và sử dụng vô địch phù. Quang cảnh xung quanh thay đổi, không còn trong thành nữa. Mà là một căn phòng rất lớn màu trắng giống như bí cảnh tự thiết kế. Nhưng nơi này là dành cho chiến đấu, không có lối thoát. “ Ngạo khí trùng thiên ” nhìn màn sáng vàng bảo vệ đối phương ngạo nhiên:

- Quả là đúng như báo cáo, người cũng có thể vô địch.

Trong này chỉ có bang chúng “ Thần Ma ” với Tiểu Vân. Có thể nói hấn đang trong tình thế 1 đánh 1 đám. Tuy rằng còn rất nhiều giá trị, nhưng nhìn biển người trước mắt, hấn cũng không có nắm chắc. Trước đó là đánh bất ngờ mới dành được thắng lợi. Mà bây giờ ngoài 100 mét, vẫn có người của đối phương. Các loại như tu sĩ mục sư là đứng đằng sau rồi.

Hơn nữa chủng tộc “ Thần Ma ” của “ Ngạo khí trùng thiên ” còn có skill cơn giận của ma quỷ, dù là chỉ có 10 % cơ hội. Điều này cũng có nghĩa là 1 trận tiêu hao chiến. Tiểu Vân liên tục sáng tạo vô địch phù và kích hoạt bên tay trái, băng thiên tuyết địa phù bên tay phải. Dù đối phương có đóng băng và đánh băng sát nhưng rất nhanh được buff đầy máu.

Đối phương lại vây kín hấn, nên Tiểu Vân không di chuyển được mà chỉ có thể đứng yên một chỗ. Làm sao bây giờ, đằng sau đối phương là công ty Thiên Phát, hấn không cho rằng mình có thể so tiền với người ta. Hơn nữa vô địch phù tuy chỉ có 1000 giá trị nhưng cứ 9 s lại phải sử dụng thêm cái mới. Hấn không quên “ Ngạo khí trùng thiên ” đang chờ cơ hội nhất kích tất sát.

Theo thời gian trôi qua, nhìn giá trị tồn tại đang giảm dần xuống, hắn càng ngày càng nôn nóng. Không được, phải bình tĩnh, Tiểu Vân dừng lại tiêu hao bằng thiên tuyệt địa phù, vừa chú ý giữ trạng thái vô địch, hắn vào diễn đàn xem. Cần phải mua được thứ gì đó có thể thoát khỏi tình cảnh này.

Nhưng không được, diễn đàn đã bị đóng cửa với lý do bảo trì. Mẹ nó, sao lại quên Thiên Phát là đại lý duy nhất phát hành Vô Hạn. Bởi vậy diễn đàn game họ cũng có quyền can thiệp. Mở kênh hảo hữu, thật không may là cô nàng Phù tộc đã off, tên âm nhân “ Tay khi quên khi ngứa ” lại không liên lạc được do trong trạng cảnh đặc thù.

Chẳng lẽ phải chết, nhưng hắn vẫn nhớ thông tin của mình có dòng (Trạng thái truyền thừa). Nếu chết mà cắt đứt truyền thừa, mất skill Thần Ma tri thức thì không phải điều hắn muốn. Thể thân phù là không có tác dụng với người chơi, chỉ có tác dụng với quái. Không như ngoài hiện thực vẫn có tác dụng mà hắn cũng không còn tâm trí đâu mà nghĩ vì sao lại vậy.

Mỗi lần giá trị tồn tại giảm xuống như mỗi lần đẩy hắn đến gần vực sâu tuyệt vọng hơn vậy. Với tốc độ tiêu hao vô địch phù này, hắn cầm cự được khoảng 300 h, tức hơn 12 ngày. Trong game đang chiến đấu là không thể out game. Cho dù có bị cưỡng chế out game thì lần sau vào lại có khi bị đối phương đặt bẫy hay làm cách nào đó khiến hắn không thể kích hoạt kịp vô địch phù.

Tức là thực chất hắn chỉ có gần 9h để nghĩ biện pháp. Thời gian dần qua, vẫn không liên lạc được với 2 người kia. Rốt cuộc hắn bị đá khỏi game do đến giới hạn. Quá uất ức, quá khó chịu, hắn chưa từng nghĩ mình sẽ trải qua tình cảnh này. Lần sau vào game nguy hiểm rất lớn, chẳng lẽ không chơi game nữa. Tiểu Vân lại bắt đầu luyện skill đồng thời cố gắng nghĩ cách thoát khỏi tình cảnh này.

43. Chương 43: Diên Cuồng

Cứ luyện skill đến tối, nhưng lần này hắn không vào game được, không hiểu sao mí mắt ngày càng nặng, buồn ngủ quá. Sau đó Tiểu Vân đổ xuống giường thiếp đi. Một tiếng vang khê, khóa cửa bị phá, hai người đàn ông mặc đồ đen đi vào. Họ lấy ra một cái ba lô cỡ siêu lớn, nhét hắn nằm cuộn tròn vào trong. Sau đó vượt tường ra ngoài đến một chiếc ô tô đợi sẵn

Tiểu Vân không biết ngủ bao lâu, khi hắn tỉnh dậy thì phát hiện mình ở một căn phòng xa lạ. Hắn bị khóa lại từng phần cơ thể trên một chiếc giường, đến đốt ngón tay cũng thế. Không thể nhúc nhích dù chỉ là một chút, cũng chỉ có thể nhìn lên trần nhà thôi. Đường như phát hiện hắn tỉnh lại, chiếc giường chuyển động dựng thẳng lên. Đối diện lại là một màn hình lớn.

Hắn sợ hãi, chẳng lẽ lại là một màn cũ lặp lại. Màn hình sáng lên, Bùi Mạnh Dũng lần này rất bình tĩnh quan sát hắn. Tiểu Vân lo lắng chờ đợi muốn hổng thì đối phương mới nói:

- Ta rất kỳ quái, chẳng lẽ ngoài việc làm nổ tan xác người khác, mệnh người còn là mệnh con gián sao? Lần đầu là tự tay ta cho nổ, người không chết. Lần thứ hai nghe thủ hạ báo cáo đã hoàn thành nhiệm vụ, ta rất ngạc nhiên. Người có thể sống lại, vì thế ta đã cho người theo dõi.

- Lần này ta phải giết người bằng được. Mang người tới đây - Bùi Mạnh Dũng ra lệnh

Một màn hân sợ hãi xảy ra, hình ảnh thu nhỏ, xuất hiện thêm 2 gã bảo tiêu mặc đồ đen áp giải 2 người bị đánh thuốc mê và bị trói chặt lại. Đó là ba mẹ Yến! Bùi Mạnh Dũng nhận lấy súng từ bảo tiêu chìa vào đầu bác gái rồi hỏi hắn:

- Nói cho ta biết làm thế nào để hoàn toàn giết chết người.

Tiểu Vân gào thét khàn cả giọng:

- Không! Không được!

- Đoànng...!

Bùi Mạnh Dũng lại đưa súng qua hướng bác trai nói:

- Người chỉ còn một cơ hội cuối cùng. Nói mau!

Tiểu Vân không nói được gì, bởi hắn biết Cổ Dương không muốn hắn chết. Hơn nữa đã làm đến mức vậy, bác trai cũng sẽ chết thôi. Quả nhiên chỉ chốc lát lại tiếng súng nữa vang lên. Ánh mắt hắn không còn tiêu cự, đồ dẫn như vô hồn. Chết hết rồi, Yển, ba mẹ hắn, em hắn, 2 bác. Hắn không còn gì cả!

Thấy đối phương như vậy, Bùi Mạnh Dũng ra hiệu cho thuộc hạ, lão cũng không tin không có cách giết một người. Trong căn phòng, trên các bức tường lộ ra rất nhiều họng súng. Tất cả đều nhắm vào Tiểu Vân, đồng thời xả đạn liên tục. Nhưng hắn không chết vì huyết giới hồn thú lại hiện ra che chắn tất cả viên đạn bay tới.

Liếc thấy từng là súng vật của mình, hắn cười như điên như dại sau đó dùng toàn bộ vốn từ mà hắn biết chửi Cổ Dương. Trong phòng chuyển qua rất nhiều loại hình tàn sát như khói độc, xả nước, tăng giảm nhiệt độ... Nhưng có huyết giới hồn thú hình thành khối cầu bảo vệ hắn ở bên trong nên bình an vô sự.

Sau một hồi, ánh mắt Tiểu Vân hoàn toàn không còn một chút cảm tình. Người chết mới là người tốt là suy nghĩ duy nhất trong đầu hắn hiện tại. Cần lưỡi ra máu cho huyết giới hồn thú và ra lệnh phá khóa

cho mình. Một bên sáng tạo vô địch phù kích hoạt liên tục mỗi 9 s như trong game, hắn đi tới bức tường của căn phòng và chạm tay vào niệm hủy diệt.

Bức tường biến mất, hắn đi ra ngoài. Đây là biệt thự riêng của Bùi Mạnh Dũng nên bảo tiêu ập tới rất nhanh. Một cái băng thiên tuyết địa phù kích hoạt, hắn không cần để ý bọn này có chết hay không. Cứ thế mà đi tới, cái gì cản thì hủy diệt, người cản thì đóng băng. Làm cho biệt thự đóng băng toàn bộ, hắn phát hiện Bùi Mạnh Dũng chưa kịp lên trực thăng đã bị đóng băng tại chỗ.

Hắn nhìn bức tượng hình người với nét hoảng hốt kia, mà đá mạnh một cái. Băng vỡ, xác Bùi Mạnh Dũng chia năm xẻ bảy văng ra. Không còn mục đích hắn kích hoạt phù về thành. Trong phòng, hắn nhìn lại skill của mình, đây là hi vọng cũng như công cụ để một ngày nào đó có thể gặp Cổ Dương. Dù là thần đi nữa hắn cũng phải tìm cách giết bằng được. Hắn không còn hứng thú vào game nữa mà điên cuồng luyện skill.

Đêm nay rất náo nhiệt, biệt thự tổng giám đốc công ty Thiên Phát không hiểu sao bị đóng băng toàn bộ. Xác Bùi Mạnh Dũng bị chia thành nhiều mảnh. Không nói báo chí, dư luận làm ầm ĩ, người dân hiếu kỳ. Chính phủ cũng không thể ngồi yên, tổng thống ra chỉ thị phải điều tra vụ việc này tới cùng. Ngoài ra các nước trên thế giới cũng dồn chú ý vào việc này.

Bởi đang là mùa hè nóng bức mà có thể đóng băng cả tòa biệt thự rất giống một sự kiện siêu nhiên. Ngoài ra Bùi Mạnh Dũng cũng khá là nổi tiếng, có độc quyền phát hành game thực tế ảo nên quen biết nhiều quan chức nước ngoài. Đa phần ánh mắt trên thế giới đều dõi theo vụ việc này.

44. Chương 44: Biến Mất

Chỉ một thời gian ngắn, chính phủ đã điều tra ra ngọn nguồn. Hội nghị khẩn cấp chia làm 2 phe, một bên là tiêu diệt, một bên là lợi dụng. Bên lợi dụng chiếm đa số vì quốc gia hiếm có mới xuất hiện một siêu năng lực gia. Tổng thống duyệt qua đề nghị lợi dụng Tiểu Vân phục vụ cho đất nước.

Nhưng bất kể là phái ai đến, cái nhận được chỉ có băng thiên tuyết địa. Hắn không để cho bất cứ ai ngăn cản việc luyện skill của mình, đồng thời vẫn luôn kích hoạt vô địch phù phòng ngừa bất cứ lúc nào. Một thì uống thánh thủy với ăn thức ăn khôi phục sức khỏe không cần nghỉ ngơi. Mục đích của hắn chỉ có gặp Cổ Dương bằng được.

Phe tiêu diệt đang ồn ào phản đối quyết định của tổng thống khi thấy Tiểu Vân giết bất cứ ai tới gần. Tại Nhà trắng, tổng thống Mỹ xem báo cáo ra lệnh: “Tiêu diệt kẻ này, phải luôn duy trì vị thế số 1 của Mỹ”.

Bên Trung Quốc cũng ra mệnh lệnh tương tự: “ Không thể cho phép biến số nào ảnh hưởng kế hoạch mở rộng lãnh thổ ”.

Ngoài sáng thì các quốc gia trên thế giới đều muốn tiêu diệt, nhưng trong tối lại tìm cách để lợi dụng hắc. Các loại thuyết khách xen lẫn sát thủ hết đợt này đến đợt khác tìm đến hắc. Tiểu Vân không thể yên ổn mà luyện skill được. Hơn nữa vì duy trì vô địch phù mà hắc phải tốn giá trị liên tục. Tâm hắc đã chết cho nên cũng không còn để ý tới ảnh hưởng, hậu quả, hay dư luận gì.

Tiểu Vân bắt đầu hủy diệt tất cả những gì hắc có thể nhìn thấy. Để thu giá trị dùng cho tiêu hao vô địch phù và băng thiên tuyết địa phù mỗi khi có kẻ tới gần. Hắc thành hiểm họa của toàn thế giới, đi tới đâu là nơi đó bị tàn phá, đóng băng. Chính phủ cũng từng lợi dụng những người từng quen biết hắc như hàng xóm, bạn cũ, cả 2 chị em họ Hoàng mới quen chưa lâu để khuyên hắc dừng lại.

Nhưng hắc vô tình đóng băng tất cả, một đường đi tới là một đường băng giá. Cứ vậy mà qua nửa tháng, Tiểu Vân không quan tâm hắc hiện ở đâu, hắc chỉ có biết 1 điều luyện skill mà thôi. Cũng từng có dị năng giả của Mỹ hay cao thủ cổ võ của Trung Quốc tiếp cận hắc. Nhưng tất cả họ cho dù tránh được bị đóng băng lại không làm gì được cái vỏ rùa vô địch của Tiểu Vân.

Các quốc gia trên thế giới mở hội nghị bàn rất nhiều phương pháp nhưng không có cái nào khả thi. Cho dù đào hố lớn để nhốt hắc lại hay các biện pháp giam cầm tương tự đều bị một quả cầu đỏ có năng lực khó tin đột nhiên xuất hiện phá hoại. Có một số ý kiến muốn dùng bom hạt nhân nhưng ảnh hưởng quá lớn nên bị phủ quyết. Nhưng mà có quốc gia là không kiềm chế được bởi vì Tiểu Vân hiện cứ đi tới là sẽ qua biên giới vào lãnh thổ. Không để ý sẽ gây nên dư luận thế nào, cũng không quan tâm đất nước của Tiểu Vân sẽ ra sao.

Trung Quốc chính thức phóng bom hạt nhân nhắm vào Tiểu Vân. Bom nổ, hàng loạt người chết và bị ảnh hưởng, hơn 100 km thành phố tích nhưng mục tiêu vẫn còn sống. Từ dưới hố sâu đi lên, vẫn là hào quang vô địch quanh thân, hắc tiếp tục đi tới. Skill của hắc đã tăng lên nhưng phạm vi chỉ là tăng thêm thực vật mà thôi. Chưa đến mức hắc mong muốn.

Trung Quốc bị chỉ trích gay gắt sau vụ này, nhưng cũng vì vậy mới biết vũ khí mạnh nhất của loài người cũng không có tác dụng. Di dân và tài nguyên khỏi đường hắc đi là phải thực hiện. Cứ thế hắc đi qua biên giới vào lãnh thổ Trung Quốc. Toàn thế giới phát hiện hắc không chỉ hủy diệt đồ vật nữa mà còn cả cây cối.

Khủng hoảng diễn ra toàn cầu, người người lo sợ. Với tình trạng nóng lên toàn cầu hiện nay, lại chặt phá rừng, nếu thêm việc hắc hủy diệt thực vật hàng loạt nữa. Tương lai không xa, trái đất không thể sinh sống. Đã có rất nhiều người giàu có liên hợp chi tiền để được chuyển tới mặt trăng, sao hỏa sinh sống. Cho dù trốn ở sâu dưới lòng đất trong hầm ngầm dành cho tận thế cũng không thể làm cho họ yên tâm.

Lần này tiến độ skill tăng lên rất khó, hơn 10 năm trời, Tiểu Vân lang thang khắp nơi trên Trái Đất. Huyết giới hồn thú luôn trợ giúp hắc mà không cần máu. Chỉ cần là đất liền đều có bước chân hắc đi qua. Dù sao, năng lực phá hoại của một người là có hạn. Sau khi trải qua 1 tháng khủng hoảng, sinh hoạt trở về bình tĩnh, có khác trước chẳng qua là thêm một loại “ kỳ quan ” của thế giới mà thôi.

Phong trào trồng cây xanh tăng mạnh, người người nhà nhà trồng cây vì sinh tồn. Các ngành sản xuất cũng phát triển cao độ bù lại những gì bị hủy diệt. Vấn đề tài nguyên suy kiệt vẫn không thể tránh khỏi. Bởi vậy các kế hoạch tìm kiếm trái đất thứ hai, cải tạo mặt trăng, sao hỏa trở nên cấp bách hơn bao giờ hết. Nhưng bỗng một ngày, “ kỳ quan ” mới của thế giới bỗng biến mất.

45. Chương 45: Thần Ma Là Gì ?

Tiểu Vân chợt thấy mình xuất hiện trên một hòn đảo nhỏ nằm giữa đại dương. Vấn đề là cái đại dương này không phải cấu thành từ các giọt nước mà là từ các viên bi. Hắc nhặt một viên lên xem thì thấy được bên

trong nó là cả một vũ trụ với các vì sao lấp lánh. Không chỉ viên này, bất kỳ viên nào khác cũng đều chứa một vũ trụ trong nó. Hắn cảm thấy mờ mịt, đây là đâu?

Tiểu Vân còn phát hiện hắn không dùng được skill nữa rồi. Đúng lúc này, một giọng nói vang lên sau lưng hắn:

- Còn nhớ lão không?

Hắn quay lại, 10 năm luyện skill như máy móc làm hắn mất một lúc mới nhớ ra. Là Cổ Dương, ký ức ủa về, hắn bắt đầu có lại cảm xúc, hắn muốn giết đối phương. Nhưng không đợi hắn có hành động gì thì Cổ Dương nói:

- Ta biết ngươi muốn giết ta, nhưng không cần phí sức làm gì bởi ta cũng sắp chết rồi.

Tiểu Vân sững người lại, lúc này hắn hỏi điều hắn quan tâm nhất

- Lão có thể hồi sinh người chết không?

- Có lẽ ngươi chưa thực sự tỉnh táo, ta cũng phải chết thì làm sao có khả năng đó.

Hi vọng sụp đổ, hắn không biết nên làm gì bây giờ. Cổ Dương đưa tay chỉ vào trán hắn, một luồng sáng phát ra. Tiểu Vân bị phép thuật ép phải tỉnh hồn lại, hắn nghi hoặc nhìn sang. Hắn không biết đối phương cần gì ở mình.

- Ta cho ngươi xem cái này

Hai màn hình xuất hiện, mỗi bên là một cô gái đang sống và làm các công việc hàng ngày, hắn nhìn sang mà choáng váng. Là Yến, chị họ hắn, người hắn yêu. Nhưng tại sao có đến 2 người

- Ngươi có biết ai mới là Như Yến không?

Tiểu Vân tập trung nhìn thật kỹ, hắn không tin mình không nhận ra được người mình yêu. Nhưng nhìn tới nhìn lui, hắn không thể tìm ra nổi điểm khác nhau giữa 2 người. Quá giống nhau, đến cả tính cách, nụ cười, cảm xúc đều như chị họ hắn trước đây vậy.

- Không cần phải phí công làm gì, cả 2 người họ đều không phải.

- Làm sao có thể?

- Ta nói cho ngươi biết điểm khác nhau giữa họ và người yêu của ngươi. Người bên phải nhiều hơn Như Yến một cái lông mày, người bên trái ít hơn Như Yến một vòng vân tay ngón cái tay phải. Ngoài ra thì giống hệt chị họ ngươi.

Tiểu Vân thực sự không còn gì để nói rồi. Vậy cũng đem ra nói sao? Lão khốn nạn! Cổ Dương phát tay xóa đi 2 màn hình rồi nói

- Sau khi ta chết, ngươi chính thức trở thành Thần Ma thứ 228 của không gian này. Ngươi cũng có thể tự lừa dối mình mà dùng năng lực của Thần Ma để hồi sinh người chết. Thậm chí có thể cải biến đảo nhỏ này thành nơi lý tưởng để sống với người thân, cho họ tuổi thọ vĩnh hằng, dung nhan mãi thanh xuân.

- Nhưng với tri thức và năng lực của Thần Ma, trừ phi ngươi lựa chọn tiếp tục sống trong sự lừa dối. Còn không thì ngươi sẽ biết, dù có phục sinh bao nhiêu lần đi nữa cũng không thể phục sinh người đã chết sống lại. Những người sống lại nhờ năng lực của ngươi luôn có một điểm cực kỳ nhỏ nào đó khác với người mà ngươi muốn hồi sinh

Tiểu Vân trầm lặng, hắn không nghĩ tới sẽ là thế này. Cổ Dương không để ý hắn mà nói tiếp

- Chính vì vậy, ta mới nói không thể hồi sinh người chết. Bên ngoài đảo kia là vô tận hải không có giới hạn. Mỗi một viên bi là 1 vũ trụ, trong đó có rất nhiều vũ trụ gần như giống hệt với nơi ngươi từng sống. 2 cô gái ta cho ngươi thấy cũng là từ những vũ trụ đó. Không chỉ vậy, còn có rất nhiều Như Yến, rất nhiều cha mẹ ngươi, thậm chí là rất nhiều Trần Tiểu Vân khác.

Hắn có chút đau đầu rồi, thế này là thế nào, loạn hết cả. Lão vẫn thao thao bất tuyệt

- Cái mà người từng đọc trên tiểu thuyết tu tiên là có thật. Ở vô tận hải có rất nhiều kích cỡ khác nhau. Viên lớn sẽ thu hút viên nhỏ. Khi chúng dính liền với nhau thành một chỉnh thể sẽ hình thành cái được gọi là phạm giới, tiên giới, thần giới, chí tôn không gian gì đó.

- Thần Ma là người cai quản vô tận hải, không cần làm gì cả mà chỉ cần chờ đợi thôi. Chờ một ngày vô tận hải biến mất, tất cả các viên thể giới hợp làm một. Ta chờ quá lâu không đợi được, quá mệt mỏi mới tìm người thay ta.

Tiểu Vân tức giận: - Sao lại là ta mà không phải người khác?

Cổ Dương cười lớn nhưng nước mắt lại chảy ra:

- Ta cũng từng hỏi một câu như vậy với Thần Ma số 226. Không chỉ mình ta và người mà từ Thần Ma số 2 đến nay đều trải qua tương tự cảnh người thân, người yêu chết hết. Việc này là không thể thay đổi

Tiểu Vân bắt được manh mối hỏi: - Thần Ma số 1 thì sao?

- Đó là kẻ tạo ra vô tận hải và hòn đảo này, việc lựa chọn người kế nhiệm cũng được sắp xếp từ trước. Ở trung tâm đảo có cổ tháp Thần Ma số 1 để lại, nếu người nào không muốn chờ nữa đến đó sẽ biết người kế nhiệm mình là ai. Cũng có người từng chống lại muốn có lựa chọn khác nhưng sẽ bị quy tắc của Thần Ma số 1 ép buộc làm theo.

- Chúng ta mang danh Thần Ma có thể làm hầu như bất cứ việc gì trên hòn đảo này, nhưng thực chất chỉ là được thuê đến đây canh giữ vô tận hải mà thôi.

Cổ Dương nhìn thân thể bắt đầu tan biến nói:

- Người sắp thay thế ta. Năng lực Thần Ma được truyền thừa này không thể ảnh hưởng gì tới vô tận hải hay cổ tháp Thần Ma số 1 để lại. Người không cần phí sức làm gì. Tương lai người có thể chờ một ngày vô tận hải biến mất có lẽ sẽ gặp được Thần Ma số 1, không chờ được có thể tìm người thay thế. Còn người có muốn lừa dối bản thân mà phục sinh người chết hay không thì tự quyết định đi.

Tiểu Vân nhìn Cổ Dương tan thành hư vô, lại cảm nhận được bản thân có năng lực gần như không gì không làm được. Hắn sẽ lựa chọn thế nào?

< hết="” truyện="” >

Lời tác giả: Đây là truyện mình sáng tác đầu tay, cũng là có ngẫu nhiên có cảm hứng. Mong các bạn ủng hộ truyện tiếp theo của mình: Vô Tình Chí Tôn - /vo-tinh-chi-ton/

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-than-ma>